

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่อง “จดหมายรักจากนางเยาว์”
SHORT FILM PRODUCTION TITLED “Miss Nongyao”

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....

วันที่ 1 ค.ค. 60

(ผศ.ดร.แข มังกรวงษ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปะนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์สั้น “จดหมายรักจากนงเยาว์”

SHORT FILM PRODUCTION TITLED “Miss Nongyao”

ชื่อ นางสาวชลธิชา วัลลิภากร
สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2559
อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร. แชน มังกรวงษ์

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “จดหมายรักจากนงเยาว์” นี้เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวมาจากเหตุการณ์ในชีวิตจริงของตัวข้าพเจ้าที่มีความสนใจในการเขียนบทภาพยนตร์แนวรักโรแมนติกย้อนยุค และได้บังเอิญไปพบกับจดหมายรักซึ่งเป็นเรื่องราวระหว่างความสัมพันธ์ของคุณตาของข้าพเจ้ากับคุณอ๊อด นงเยาว์ อดีตคนรักเก่า ก่อนที่คุณตาจะแต่งงานกับคุณยายของข้าพเจ้าในเวลาต่อมา และถึงแม้ว่าทั้งคู่จะติดต่อกันมาจนถึง 5 ปีเศษ จนเกิดเป็นความรู้สึกดีๆ ที่เกินกว่าคำว่ามิตรภาพปกติธรรมดาไปสักเล็กน้อย แต่พวกเขาก็ยังไม่เคยได้พบหน้ากันจริงๆ สักครั้งมาก่อนเลย อีกทั้งเมื่อหลานสาวอย่างข้าพเจ้าได้อ่านจดหมายของท่านทุกฉบับที่ส่งมาให้คุณตาของข้าพเจ้า แล้วท่านได้เก็บรักษาไว้เป็นอย่างดีนั้น ก็มีความรู้สึกร่วมไปกับสถานการณ์ต่างๆ เหมือนได้ทำความรู้สึกคุ้นเคยกับท่านผ่านจดหมายไปด้วยเช่นกัน ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าตระหนักได้ถึงบางสิ่งๆ ที่ข้าพเจ้าและคู่รักทางไกลหลายๆ คู่ในปัจจุบันเป็นและเปลี่ยนไปจากเดิมด้วยเพราะเทคโนโลยีที่เข้ามามีส่วนในชีวิตประจำวันและความสัมพันธ์มากขึ้น

ข้าพเจ้าจึงได้ตัดสินใจที่จะนำเรื่องราวและมุมมองเหล่านี้ที่มี มาถ่ายทอดลงในภาพยนตร์เรื่องนี้ โดยดำเนินเรื่องสลับกันไปมาเป็นคู่ขนานทางกาลเวลาของความสัมพันธ์ระหว่างคู่ของหลานสาวกับแฟนหนุ่มในปัจจุบันที่เรียนอยู่กันคนละที่ และคู่ของคุณตาของข้าพเจ้าสมัยที่ยังเป็นหนุ่มๆ กับคุณยายอ๊อด นงเยาว์ ในสมัยนั้นเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุการณ์ตั้งแต่เริ่มต้นไปจนจบความสัมพันธ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
ขอบเขตของโครงการ.....	2
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
การค้นคว้าข้อมูล.....	4
ศึกษาข้อมูลจากในจดหมายฉบับจริง.....	4
ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการนำเรื่องจริงมาสร้างเป็นบทภาพยนตร์เพื่อความบันเทิง.....	10
ศึกษาข้อมูลการเล่าเรื่องแบบคู่ขนานในภาพยนตร์.....	14
ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคนในอดีตและปัจจุบัน.....	15
ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความร้ายแรงแบบที่เกิดขึ้นจากSocial Network.....	17
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
ลักษณะทางกายภาพ.....	21
ลักษณะนิสัย.....	21
เหตุการณ์สำคัญๆหรือจุดพลิกผันในความสัมพันธ์ของทั้งสองคน.....	21
สภาพแวดล้อม สถานที่ วิถีชีวิตในสมัยนั้น (พ.ศ.2505-2510).....	23
ภาพยนตร์อ้างอิง.....	23
บทที่ 3 บทภาพยนตร์.....	25
ประเด็นของเรื่อง (Theme).....	25
เรื่องย่อ (Plot).....	25
โครงเรื่อง (Synopsis).....	25
โครงเรื่องขยาย (Treatment).....	26
บทภาพยนตร์ (Screenplay).....	30

บทภาพยนตร์ร่างที่ 1.....	31
บทภาพยนตร์ร่างที่ 2.....	45
บทภาพยนตร์ร่างที่ 3.....	59
บทที่ 4 ขั้นตอนเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์	
ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	72
ขั้นตอนเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์.....	72
การวางแผนการทำงานในการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์.....	72
การคัดเลือกนักแสดง.....	72
บทหลานสาว.....	72
บทคุณยายอีด้วยสาว.....	73
บทคุณตาเกษมวัยหนุ่ม.....	73
บทแฟนของหลานสาว.....	74
นักแสดงสมทบ.....	74
คุณตาเกษม.....	74
คุณยายภรรยาคุณตา.....	75
คุณยายอีด้วยปัจจุบัน.....	75
บุรุษไปรษณีย์.....	75
CASTING SHEET.....	76
CASTING SHEET.....	77
CASTING SHEET.....	78
CASTING SHEET.....	79
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย.....	80
เครื่องแต่งกายบทหลานสาว.....	80
เครื่องแต่งกายบทคุณตาเกษมวัยหนุ่ม.....	80
เครื่องแต่งกายบทคุณยายอีด้วยสาว.....	82
เครื่องแต่งกายบุรุษไปรษณีย์.....	84
อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	85
สถานที่ถ่ายทำ.....	87
สถานีรถไฟวงเวียนใหญ่-มหาชัย.....	87
ตลาดร่มหุบ(สถานีแม่กลอง).....	88
ตลาดน้ำอัมพวา.....	88
บ้านคุณตาเกษมในอดีต.....	88
บ้านคุณยายอีดู่ในอดีต.....	89

บ้านคุณตาคุณยายในปัจจุบัน.....	90
หอพักหลานสาว.....	90
ห้องนอนคุณยายในอดีต.....	90
ร้านเกมส์.....	91
โรงภาพยนตร์สกาลา.....	91
บรรยากาศของภาพยนตร์.....	92
มุมกล้องและขนาดภาพ.....	92
ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	97
อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ.....	97
แผนการถ่ายทำ.....	97
BREAKDOWN SHEET.....	98
BREAKDOWN SHEET.....	99
BREAKDOWN SHEET.....	100
BREAKDOWN SHEET.....	101
BREAKDOWN SHEET.....	102
BREAKDOWN SHEET.....	103
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	104
การลำดับภาพและการเล่าเรื่อง.....	104
การลำดับภาพแบบหยาบ.....	104
ข้อสรุปการลำดับภาพแบบหยาบ.....	117
การลำดับภาพขั้นตอนสุดท้าย.....	118
ข้อสรุปการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้าย.....	131
การลบสายไฟ.....	131
การแก้สี.....	131
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	133
บทสรุปในการทำงาน.....	133
ข้อเสนอแนะ.....	136

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 จดหมายฉบับแรก ประจำวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2505.....	4
ภาพที่ 2 ภาพที่ 2 จดหมายในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2505.....	5
ภาพที่ 3 จดหมายในช่วงปลายพฤศจิกายน - ธันวาคม พ.ศ. 2505.....	6
ภาพที่ 4 จดหมายในเดือนมกราคม พ.ศ. 2506.....	6
ภาพที่ 5 จดหมายในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2506.....	7
ภาพที่ 6 จดหมายตั้งแต่เดือนมีนาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2506.....	7
ภาพที่ 7 จดหมายในเดือนมิถุนายน - ตุลาคม พ.ศ. 2507.....	8
ภาพที่ 8 จดหมายในเดือนมกราคม - มีนาคม พ.ศ. 2508.....	9
ภาพที่ 9 จดหมายฉบับที่ 44 ประจำวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2509.....	9
ภาพที่ 10 จดหมายสองฉบับสุดท้ายที่คุณอดีตได้ส่งมา.....	10
ภาพที่ 11 ตัวอย่างภาพบรรยากาศจากภาพยนตร์เรื่อง ถึงคน..ไม่คิดถึง.....	24
ภาพที่ 12 ตัวอย่างภาพบรรยากาศจากภาพยนตร์เรื่อง 20 ใหม่ ยูเทิร์นวัย หัวใจรีเทิร์น.....	24
ภาพที่ 13 การแสดงบทหลานสาวในภาพยนตร์.....	72
ภาพที่ 14 การแสดงบทคุณอดีตในภาพยนตร์.....	73
ภาพที่ 15 การแสดงบทคุณตาเกษมวันหนุ่มในภาพยนตร์.....	73
ภาพที่ 16 การแสดงบทแพนหลานสาวในภาพยนตร์.....	74
ภาพที่ 17 คุณตาในภาพยนตร์.....	74
ภาพที่ 18 คุณยายในภาพยนตร์.....	75
ภาพที่ 19 บทคุณยายอดีตในภาพยนตร์.....	75
ภาพที่ 20 บทบุรุษไปรษณีย์ในภาพยนตร์.....	75
ภาพที่ 21 เครื่องแต่งกายหลานสาวในภาพยนตร์.....	80
ภาพที่ 22 ตัวอย่างการแต่งกายจากภาพยนตร์ เรื่อง อันธพาล(2012).....	81
ภาพที่ 23 เครื่องแต่งกายของคุณตาเกษมวันหนุ่ม.....	81
ภาพที่ 24 การแต่งกายของเกษมจากในภาพยนตร์.....	82
ภาพที่ 25 การแต่งกายของหนุ่มสาวในสมัยเมื่อ 50 ปีก่อน.....	82
ภาพที่ 26 เครื่องแต่งกายของคุณยายอดีตวัยสาว.....	83
ภาพที่ 27 การแต่งกายของอดีตจากในภาพยนตร์.....	83
ภาพที่ 28 ตัวอย่างเครื่องแต่งกายของบุรุษไปรษณีย์สมัยก่อน.....	84

ภาพที่ 29	หมวก เข็มขัดและเครื่องหมายติดชุดบุรุษไปรษณีย์.....	84
ภาพที่ 30	การแต่งกายของบุรุษไปรษณีย์ในภาพยนตร์.....	85
ภาพที่ 31	อุปกรณ์ประกอบฉากโบราณ.....	85
ภาพที่ 32	อุปกรณ์ประกอบฉากโบราณ (ต่อ).....	86
ภาพที่ 33	อุปกรณ์ตกแต่งห้องหลานสาวที่ใช้ในภาพยนตร์.....	86
ภาพที่ 34	การจัดวางอุปกรณ์ประกอบฉากที่บ้านคุณตา.....	87
ภาพที่ 35	ฉากที่ถ่ายทำที่สถานีรถไฟวงเวียนใหญ่-มหาชัย.....	87
ภาพที่ 36	ฉากที่ถ่ายทำที่ตลาดร่มหุบ(สถานีรถไฟแม่กลอง).....	88
ภาพที่ 37	ฉากที่ถ่ายทำที่ตลาดน้ำอัมพวา.....	88
ภาพที่ 38	สถานที่ถ่ายทำฉากที่บ้านคุณเกษมตอนหนุ่มๆ.....	88
ภาพที่ 39	สถานที่ถ่ายทำฉากที่บ้านคุณเกษมตอนหนุ่มๆ (ต่อ).....	89
ภาพที่ 40	สถานที่ถ่ายทำฉากที่บ้านคุณอืดตอนสาว ๆ(บริเวณภายนอก).....	89
ภาพที่ 41	สถานที่ถ่ายทำฉากที่บ้านคุณตาคุณยาย.....	90
ภาพที่ 42	ฉากที่ถ่ายทำที่หอพัก.....	90
ภาพที่ 43	ร้านสี่แยกหัวตะเข้ คาเฟ่ แอนด์ เกสต์เฮ้าส์.....	90
ภาพที่ 44	ฉากที่ถ่ายทำที่ร้านสี่แยกหัวตะเข้ คาเฟ่ แอนด์ เกสต์เฮ้าส์.....	91
ภาพที่ 45	ฉากที่ถ่ายทำที่ร้านเกมส์ในโซนหอพัก RNP ลาดกระบัง.....	91
ภาพที่ 46	ฉากที่ถ่ายทำที่โรงภาพยนตร์สกาลา.....	91
ภาพที่ 47	การเปรียบเทียบสองบรรยากาศระหว่างอดีตกับปัจจุบันในภาพยนตร์.....	92
ภาพที่ 48	อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกภาพ.....	97
ภาพที่ 49	อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกเสียง.....	97
ภาพที่ 50	ขั้นตอนการตัดต่อด้วยโปรแกรม Adobe Premiere Pro CS6.....	104
ภาพที่ 51	ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 1.....	104
ภาพที่ 52	ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 1 (ต่อ).....	105
ภาพที่ 53	ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 2.....	105
ภาพที่ 54	ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 3.....	106
ภาพที่ 55	ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 4a.....	106
ภาพที่ 56	ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 4b.....	107
ภาพที่ 57	ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 5.....	107
ภาพที่ 58	ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 6a.....	107
ภาพที่ 59	ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 6b.....	108
ภาพที่ 60	ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 7a.....	108

ภาพที่ 61 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 7b	109
ภาพที่ 62 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 7c	109
ภาพที่ 63 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 8a	110
ภาพที่ 64 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 8b	110
ภาพที่ 65 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 9	111
ภาพที่ 66 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 10a	111
ภาพที่ 67 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 10b	112
ภาพที่ 68 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 10c	112
ภาพที่ 69 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 11	113
ภาพที่ 70 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 12	113
ภาพที่ 71 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 13	114
ภาพที่ 72 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 14	114
ภาพที่ 73 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 15	115
ภาพที่ 74 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 15 (ต่อ)	116
ภาพที่ 75 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 16	117
ภาพที่ 76 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 1	118
ภาพที่ 77 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 2	119
ภาพที่ 78 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 3	120
ภาพที่ 79 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 4	120
ภาพที่ 80 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 5	121
ภาพที่ 81 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 6a	121
ภาพที่ 82 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 6b	121
ภาพที่ 83 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 7a	122
ภาพที่ 84 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 7b	122
ภาพที่ 85 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 7c	123
ภาพที่ 86 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 8a	123
ภาพที่ 87 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 9	124
ภาพที่ 88 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 10	124
ภาพที่ 89 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 10 (ต่อ)	125
ภาพที่ 90 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 11	125
ภาพที่ 91 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 12	125
ภาพที่ 92 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 12 (ต่อ)	126

ภาพที่ 93	ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 13	126
ภาพที่ 94	ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 14a	127
ภาพที่ 95	ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 14b	127
ภาพที่ 96	ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 15	128
ภาพที่ 97	ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 16	129
ภาพที่ 98	ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 16 (ต่อ)	130
ภาพที่ 99	ตัวอย่างการลำดับภาพจาก End Credit	130
ภาพที่ 100	การลบสายไฟในโปรแกรม Adobe After Effects CC 2017	131
ภาพที่ 101	ก่อนและหลังการลบสายไฟในวิดีโอ	131
ภาพที่ 102	การแก้สีขั้นต้นในโปรแกรม Davinci Resolve	132
ภาพที่ 103	ภาพที่ยังไม่ได้แก้สีและแก้สีแล้ว	132

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

เป็นความบังเอิญอย่างมาก ในระหว่างที่ข้าพเจ้าได้กำลังปรึกษาและพูดคุยกับคุณตาถึงเรื่องราวในอดีตที่คุณตายังเป็นหนุ่มอยู่นั้นว่าเป็นอย่างไร ตามที่คุณตาเคยเกริ่นเอาไว้บ้างมาตั้งแต่สมัยที่ข้าพเจ้ายังเล็กแต่ยังไม่เข้าใจถึงเรื่องราวนั้นได้ดีและไม่ค่อยได้ใส่ใจอะไรเป็นจริงเป็นจังมากนัก แต่ปัจจุบันเมื่อข้าพเจ้าลองนึกย้อนกลับไปว่ามีเรื่องราวอะไรบ้างในชีวิตที่น่าสนใจและข้าพเจ้าอยากจะลองนำมาเขียนหรือบอกเล่าและนำเสนอในรูปแบบมุมมองของข้าพเจ้าได้บ้าง จึงนึกถึงเรื่องราวเหล่านี้ขึ้นมา เพราะมีความสนใจในการเขียนบทภาพยนตร์ที่มีความเป็นไทยและเสนห์บางอย่างในยุคที่ยังไม่มีสื่อโซเชียลอยู่มากนักหรือไม่มีเลย จากการที่ตัวข้าพเจ้าเองนั้นก็เคยมีปัญหาเกี่ยวกับคนรักเพราะการสื่อสารที่ง่ายตาย รวดเร็วทันใจและสะดวกสบายในยุคสมัยนี้และเมื่อคุณตาเล่าถึงการเขียนจดหมายถึงคนรักในสมัยก่อนให้ฟังแล้วนั้นข้าพเจ้าจึงมีความสนใจกับมันมากเป็นพิเศษ จึงถือโอกาสนี้ขออนุญาตหยิบยกเรื่องราวของบุคคลท่านหนึ่งซึ่งเคยผ่านมาในชีวิตวัยหนุ่มของคุณตาในสมัย 50 ปีก่อน ครั้งเมื่อคุณตายังเป็นวัยเดียวกับข้าพเจ้าตอนนี้เลยก็ว่าได้ นั่นก็คือ คุณอ๊อต นงเยาว์ นุชเลี้ยง หญิงสาวรุ่นราวคราวเดียวกันที่บังเอิญเขียนจดหมายส่งมาผิดและคุณตาเป็นผู้รับไว้พร้อมกับส่งกลับไปให้คืน จนได้ทำความรู้จักกันมากขึ้นเรื่อยๆ ผ่านจดหมายฉบับน้อยข้ามจังหวัดจากบุรีรัมย์ส่งถึงกรุงเทพฯ และราชบุรีนานเป็นเวลา 5 ปี ผ่านเรื่องราวกันมามากมายจนเกิดเป็นความรักและความเข้าใจรวมถึงมิตรภาพดี ๆ โดยที่ยังไม่มีแม่สักครั้งที่พวกเขาได้พบหน้ากันจริงๆเลย มีเพียงรูปถ่ายที่ส่งให้เป็นที่ระลึกถึงกันเท่านั้น จนกระทั่งคุณตาได้มาแต่งงานกับคุณยายของข้าพเจ้าด้วยเหตุผลบางประการและไม่ได้ติดต่อกับเธอกลับไปอีกเลย

จากการที่ข้าพเจ้าได้อ่านจดหมายทุกฉบับของคุณอ๊อตที่คุณตายังคงเก็บไว้อย่างดีแล้วนั้น ประกอบกับคำบอกเล่าของคุณตาและเหตุการณ์ที่ข้าพเจ้าเคยประสบพบเจอจากการมีคนรักที่อยู่ห่างไกลกัน ข้าพเจ้าจึงได้มองเห็นตัวเองอยู่ในนั้นและเห็นถึงความแตกต่างบางอย่างที่ก็มีอะไรที่คล้ายคลึงกันเพียงแต่เป็นคนละยุคคนละสมัยกันเท่านั้น ปัญหาหรือมุมมองบางอย่างของข้าพเจ้าที่เคยเป็นเช่นเดียวกับคนส่วนใหญ่ในยุคสมัยของข้าพเจ้าจึงได้เปลี่ยนไป และในจุดนี้เองที่ข้าพเจ้าอยากที่จะยกมานำเสนอในภาพยนตร์ของข้าพเจ้าถือเป็นบันทึกประวัติศาสตร์และเรื่องราวดี ๆ ของความรัก มิตรภาพ และการคบหากันในความสัมพันธ์จากคนที่ห่างไกลสองยุคสมัยที่สิ่งแวดล้อมนั้นแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการผลิตภาพยนตร์สั้น แนวชีวิตโดยดัดแปลงมาจากเรื่องจริง
2. เพื่อศึกษาการเล่าเรื่องแบบคู่ขนานระหว่างอดีตกับปัจจุบัน
3. เพื่อให้ผู้ชมได้รับความบันเทิงและสาระจากการชมภาพยนตร์ที่ทำให้เห็นคุณค่าของความรักและการรอคอยของคนในอดีต

ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตที่ดัดแปลงมาจากเรื่องจริง มีความยาว 25 นาที รูปแบบ 16 : 9

ลักษณะของโครงการ

ผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตที่ถ่ายทอดมาจากเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในจดหมายของคุณอีด นงเยาว์ คนรักเก่าของคุณตาเมื่อ 50 ปีที่แล้วและยังไม่เคยได้พบหน้ากันมาก่อน ผ่านตัวหลานสาวที่ฟังจากคำบอกเล่าของคุณตาและได้อ่านจดหมายเหล่านั้นทุกฉบับแล้วรู้สึกมีอารมณ์ร่วมตามในจดหมายแต่ละฉบับของคุณอีดซึ่งมีปัญหาคล้ายกับสถานการณ์จริงที่เธอเป็นอยู่กับแฟนหนุ่มที่อยู่คนละมหาวิทยาลัย แต่แตกต่างกันอย่างมากตรงที่สมัยนี้มีเทคโนโลยีและการติดต่อสื่อสารที่สะดวกสบายขึ้นมากและนี่เองที่ทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามขึ้นมามากเช่นกัน ทั้งเรื่องของความอดทน ความเชื่อใจ ความเป็นส่วนตัว และอื่นๆอีกมากมาย ที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ด้วยการเล่าเรื่องแบบคู่ขนานสลับกันไป ซึ่งในที่สุดตัวหลานสาวเองก็ได้เข้าใจและสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันให้ดีขึ้นได้ และพร้อมที่จะออกเดินทางไปกับโลกภายนอกที่ไม่ใช่แต่ในโซเซียลด้วยการเริ่มออกตามหาคุณยายอีดในปัจจุบันผู้ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจของเธอและอยากทำให้เนื้อความที่ท่านเขียนไว้ในจดหมายหลายต่อหลายฉบับถึงการจะได้พบหน้ากับคุณตาจริงๆสักครั้งในชีวิตนั้นเป็นจริงขึ้นมา

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

- ศึกษาข้อมูลจากในจดหมายฉบับจริงของคุณอีดและจากคำบอกเล่าของคุณตา
- ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการนำเรื่องจริงมาสร้างเป็นบทภาพยนตร์เพื่อความบันเทิง
- ศึกษาข้อมูลการเล่าเรื่องแบบคู่ขนานในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคนในอดีตและปัจจุบัน
- ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความร้าวฉานที่เกิดขึ้นจาก Social Network
- ภาพยนตร์อ้างอิง

2. ขั้นตอนการเขียนบท

- รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทภาพยนตร์
- เขียนโครงเรื่องขนาดย่อ (Plot)
- พัฒนาสู่โครงเรื่องขยาย (Treatment)
- เขียนบทภาพยนตร์ (Screenplay)
- เขียนบทภาพยนตร์สำหรับการถ่ายทำ (Shooting script)

3. การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

- วางแผนการถ่ายทำ
- จัดหาสถานที่ถ่ายทำ และบล็อกช็อต
- คัดเลือกนักแสดง
- จัดเตรียมเสื้อผ้านักแสดง และอุปกรณ์ประกอบฉาก
- จัดเตรียมทีมงานและจัดหาที่พักพร้อมสวัสดิการกองถ่าย
- วางแผนการเดินทางไปยังสถานที่ถ่ายทำ

4. การถ่ายทำ

5. หลังการถ่ายทำ

1. ตัดต่อแบบหยาบ
2. ตัดต่อแบบสมบูรณ์
3. ปรับแต่งเสียง สี คำบรรยาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต ที่ดัดแปลงมาจากเรื่องจริง
2. ได้ความรู้เกี่ยวกับการเล่าเรื่องแบบคู่ขนาน
3. ผู้ชมได้รับความบันเทิงเกี่ยวกับเรื่องของความรักในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งมีความแตกต่าง และมีคุณค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

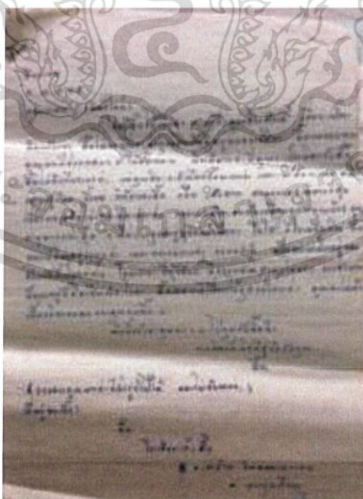
การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากที่มาของบทภาพยนตร์เรื่องนี้มันมาจากเรื่องราวในชีวิตของคุณตาข้าพเจ้าและตัวข้าพเจ้าเอง ข้อมูลหลักๆทั้งหมดที่ดำเนินเรื่องจึงเป็นการคัดกรองและเรียบเรียงเหตุการณ์สำคัญๆในความสัมพันธ์ของทั้งสองท่านจากการได้อ่านจดหมายและการตีความในมุมมองของตัวข้าพเจ้าเอง ประกอบกับคำบอกเล่าของคุณตาที่ยังจำเรื่องราวในอดีตเหล่านั้นได้ไม่รู้ลืม รวมถึงรายละเอียดอื่นๆ ที่ข้าพเจ้าทำการค้นคว้าและทำการวิเคราะห์ออกมาได้ ดังต่อไปนี้

การค้นคว้าข้อมูล

ศึกษาข้อมูลจากในจดหมายฉบับจริงของคุณ อืด นงเยาว์ และ จากคำบอกเล่าของคุณตา

จดหมายฉบับแรกที่ทำให้ทั้งสองท่านได้เริ่มรู้จักกันนั้น มาจากความบังเอิญที่คุณอืดส่งจดหมายไปผิดบ้านก่อนและคุณตาของข้าพเจ้าเป็นผู้รับไว้และส่งกลับไปคืนยังที่มาพร้อมจดหมายของตน และนี่เองที่เป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ระยะไกลของทั้งคู่ เพราะคุณอืดเองก็ส่งจดหมายฉบับข้างล่างนี้ตอบกลับมาเช่นกัน

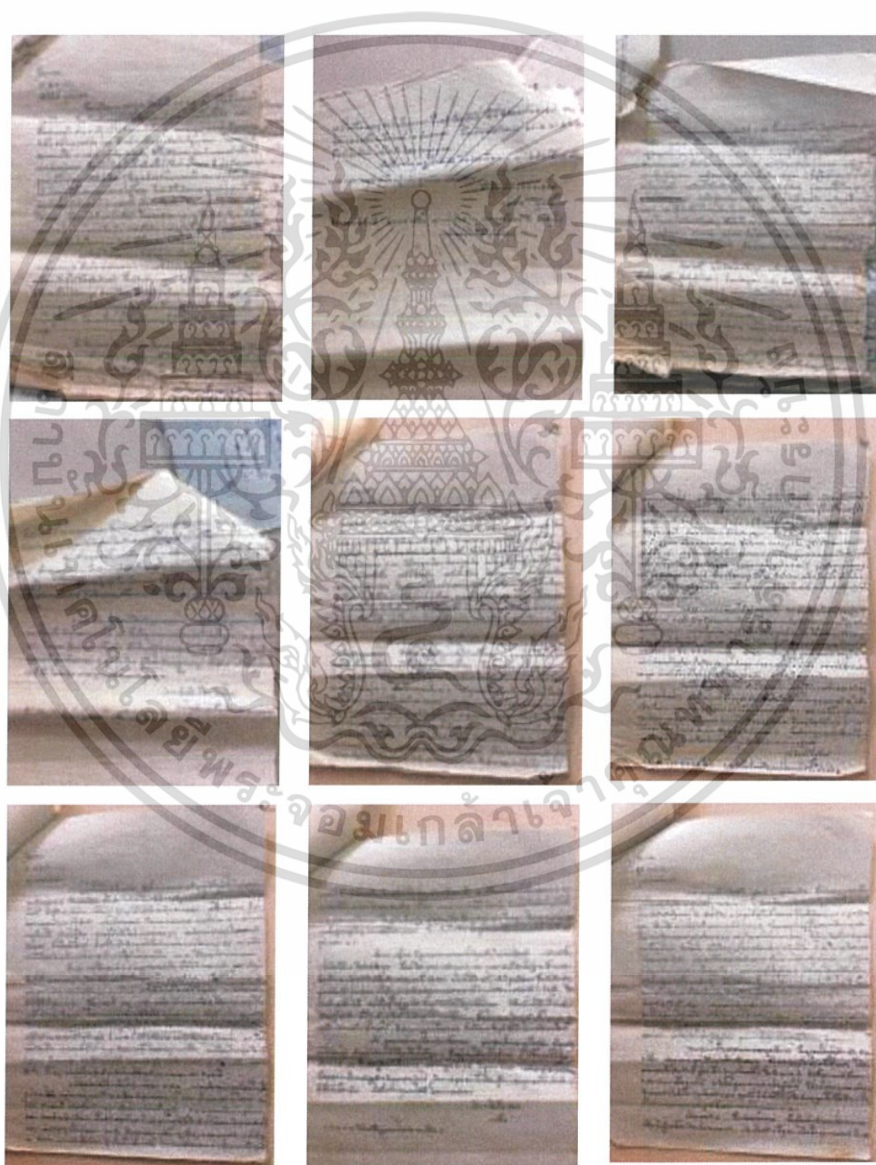

ภาพที่ 1 จดหมายฉบับแรก ประจำวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2505

จดหมายฉบับแรกนั้นมีความสำคัญต่อการบอกเล่าที่มาที่ไป จึงสำคัญมากที่จะไปอยู่ในบทภาพยนตร์ในประโยคที่ว่า “ใช้ค่ะ อืดได้เขียน จ.ม. มาถึงคุณสืบศักดิ์ เพื่อจะเป็นมิตรกับเขา ...อืด

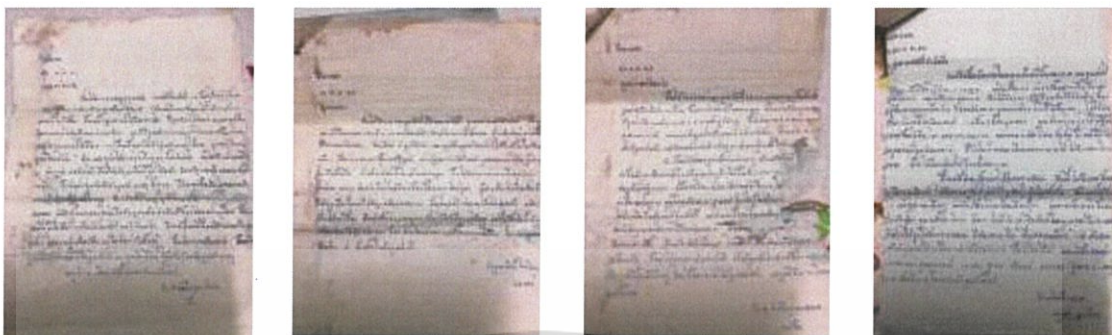
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอขอบคุณคุณมากที่ช่วยตอบ จ.ม. ให้อดีตทราบ ยินดีมากค่ะที่คุณจะเป็นมิตรกับอดีต อดีตไม่รังเกียจเลย ค่ะ แต่คุณซิคะจะรังเกียจอดีต เพราะว่าอดีตยากจน อากัพ ความรู้น้อย ...คุณอายุมากกว่าอดีต 2 ปีค่ะ....” เป็นต้น และหลังจากนั้นก็ยังมีฉบับอื่นๆตามมา ในช่วงเดือนตุลาคมเป็นการเขียนเล่าเรื่องแนะนำตัวเอง และเขียนถึงทัศนคติที่มีต่อเรื่องความรักและเรื่องอื่นๆ ที่สังเกตเห็นได้จากหวักระดาษ คือ “มิตรใหม่” “มิตรที่ดี” และ “มิตรรัก” เป็นที่ทำให้ได้เห็นพัฒนาการของความสัมพันธ์ของทั้งสองท่านได้อย่างดีทีเดียว

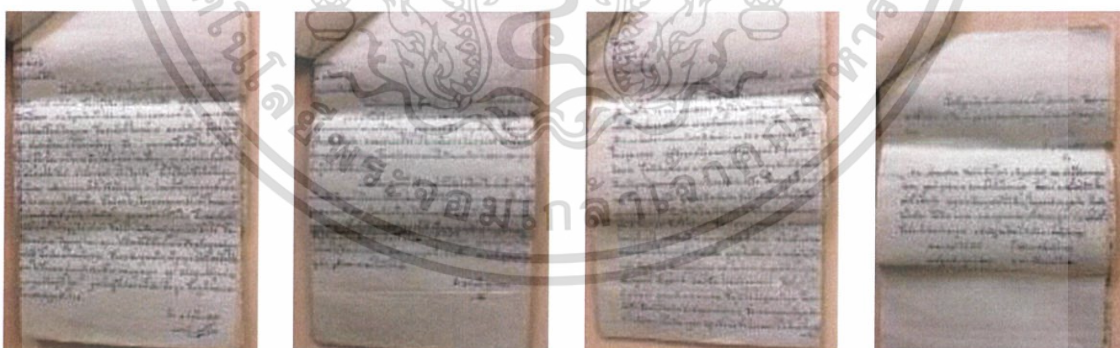
ภาพที่ 2 จดหมายในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2505

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

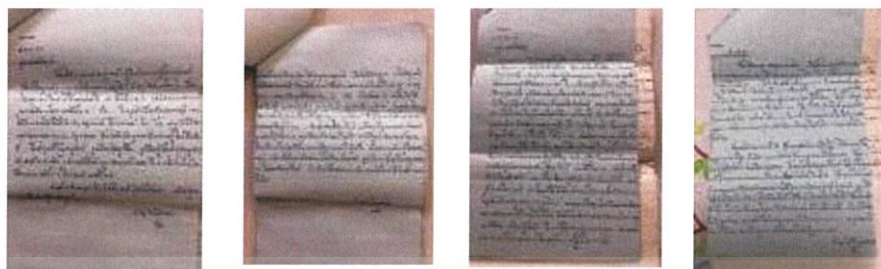
ภาพที่ 3 จดหมายในช่วงปลายพฤศจิกายน - ธันวาคม พ.ศ. 2505

บางฉบับอาจมีขาดเสียหายเลือนรางจากตอนเกิดอุบัติเหตุไฟไหม้ที่บ้านเก่าของคุณตา และในปีนี้ยังคงเป็น “มิตรรัก” อยู่เช่นเดิม และเปลี่ยนไปเป็น “ที่รัก” “ที่รักและคิดถึง” เมื่อเข้าปีถัดมาก่อนจะกลับไปเป็นมิตรรักและเหลือแค่ “ที่คิดถึง” ไปจนหมดปี ซึ่งปลายปี พ.ศ. 2505 คุณตาเกษมได้ส่งเทพเพลงไปเป็นของขวัญให้คุณอืด “อืดได้รับของขวัญที่คุณส่งไปให้แล้ว...ปีใหม่นี้ไม่สนุกอย่างที่คิดหรอกค่ะ... จงมั่นใจเถิดว่าอืดจะเป็นที่รักและซื่อสัตย์ต่อคุณเพียงคนเดียว...” และในวันที่ 6 มกราคม คุณตาก็ได้ไปหาคุณอืดที่บ้านโดยที่ไม่ได้บอกก่อนล่วงหน้า และตั้งใจไว้ว่าถ้าไปแล้วเจอเธอ แสดงว่าเธอคือเนื้อคู่กันจริงๆ และจะขอเธอเป็นแฟนเดี๋ยวนั้น แต่คุณอืดไปช่วยคุณอาร์ดน้ำต้นส้มพอติ “...และก็ให้นามบัตรดู อ๊ย...คุณเกษมอืดทั้งดีใจและเสียใจ ไบหน่ารู้สึกร้อนเผ่าใจหายนึกไม่ถึงว่าคุณจะไปหาอืดถูก...” และหลังจากนั้นก็กลับมาเป็นเพียงมิตรที่ดีต่อกัน

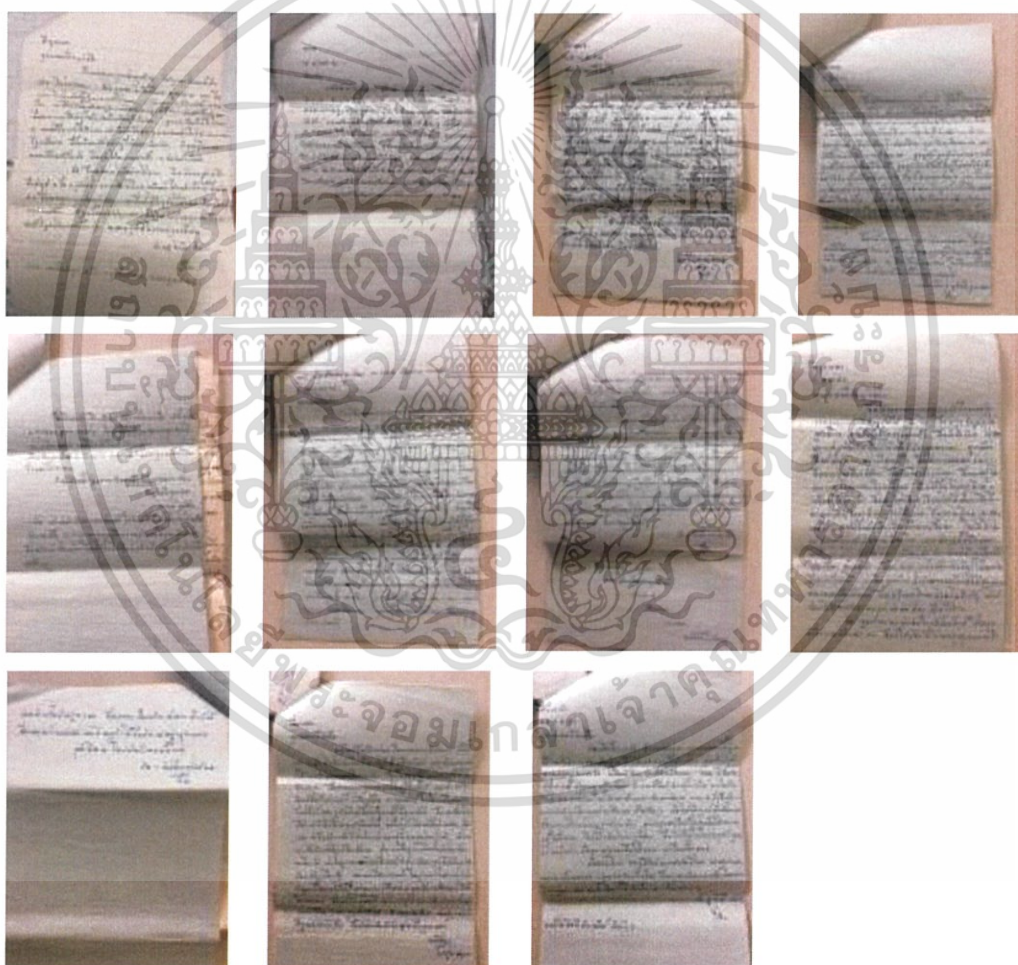
ภาพที่ 4 จดหมายในเดือนมกราคม พ.ศ. 2506

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 จดหมายในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2506

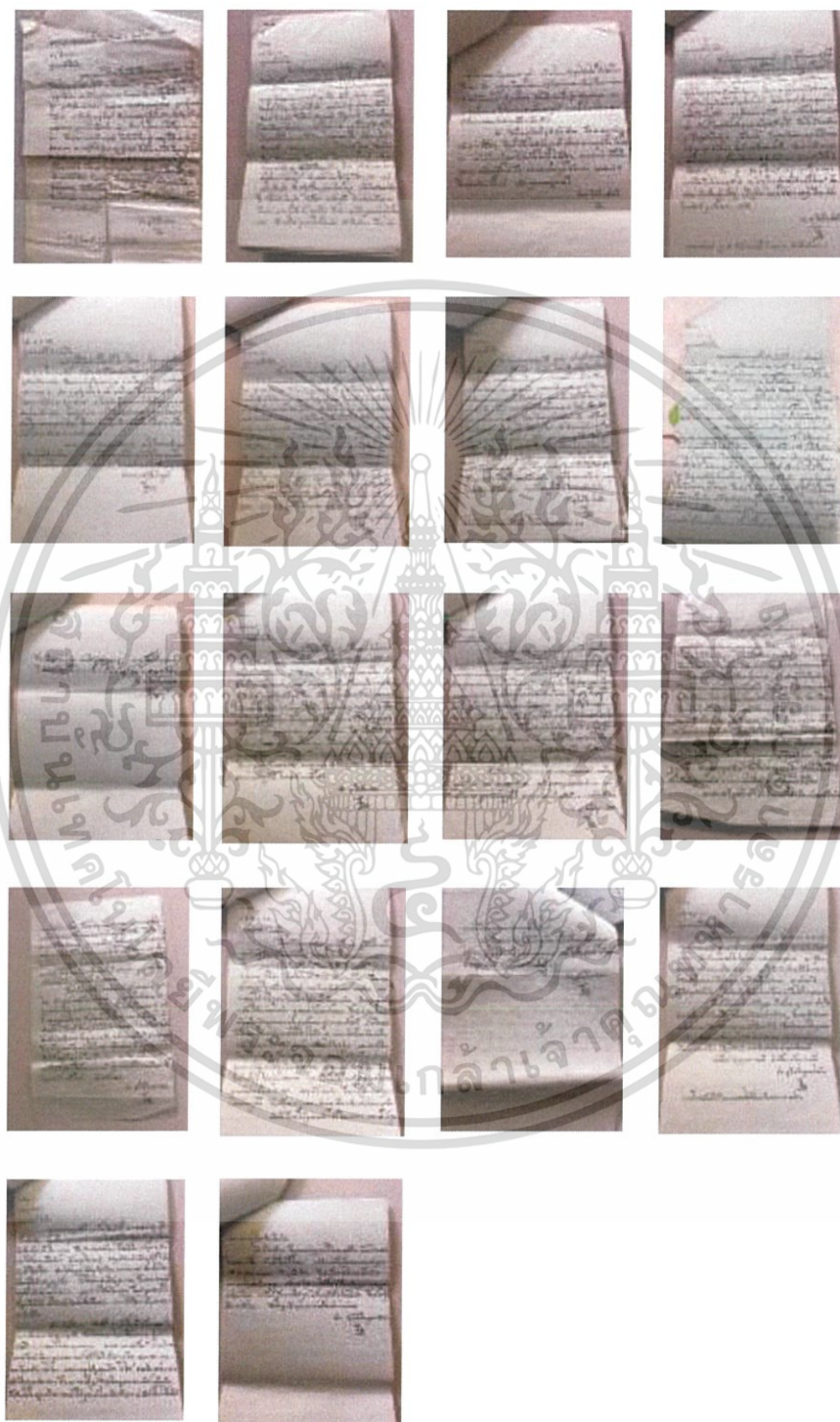
หลังจากในเดือนกุมภาพันธ์ จดหมายจากคุณอึดก็ถูกส่งมาเดือนละฉบับไปจนเดือนสุดท้ายของปี

ภาพที่ 6 จดหมายตั้งแต่เดือนมีนาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2506

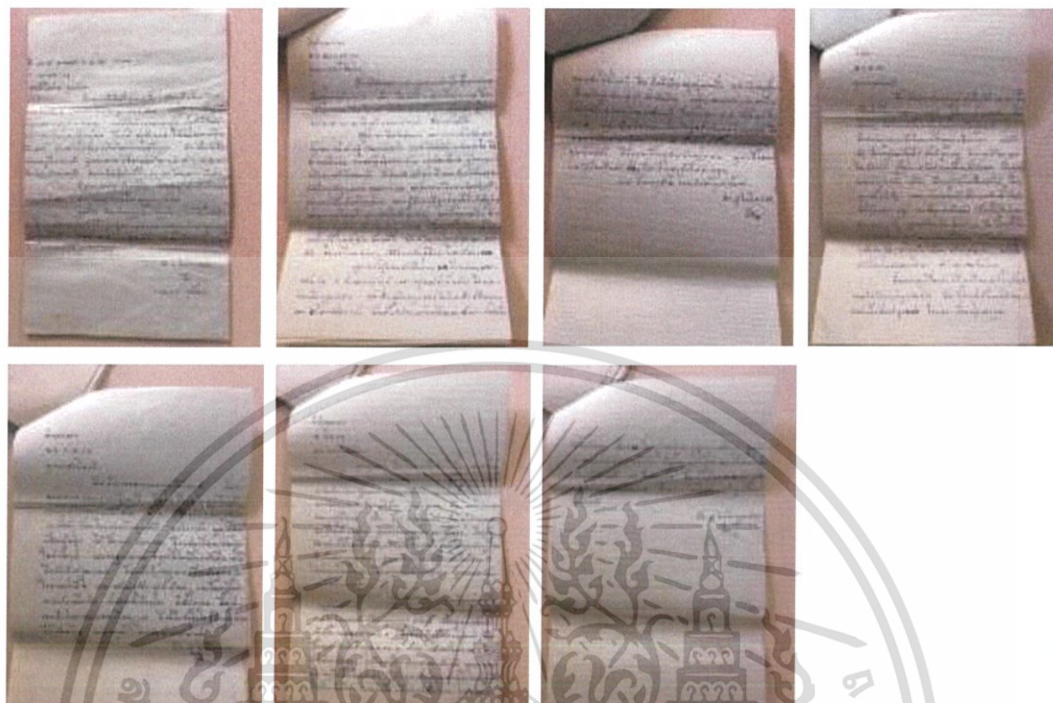
มีบางฉบับนั้นไม่ได้เขียนระบุวันที่บอกไว้ แต่โชคดีที่คุณตาของข้าพเจ้าได้จัดเรียงและเย็บรวมกันไว้อย่างเรียบร้อย หลังจากนั้นก็มีหลายครั้งเช่นกันที่คุณอึดมีโอกาสได้ไปโคราชแต่ก็ยังไม่ได้พบกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7 จดหมายในเดือนมิถุนายน – ตุลาคม พ.ศ. 2507

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

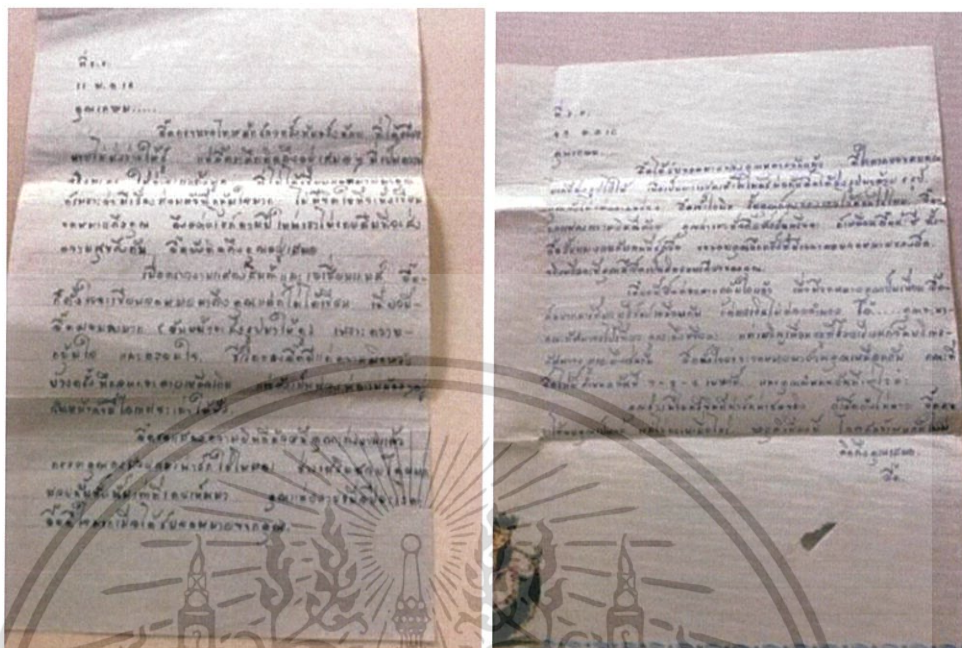

ภาพที่ 8 จดหมายในเดือนมกราคม - มีนาคม พ.ศ. 2508

ภาพที่ 9 จดหมายฉบับที่ 44 ประจำวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2509

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 จดหมายสองฉบับสุดท้ายที่คุณอืดได้ส่งมา

หลังจากที่หายไปนาน คุณอืดได้เขียนเอาไว้ในจดหมายว่ามีเรื่องส่วนตัวที่กลุ่มใจมาก จึงไม่มีจิตใจที่จะนั่งเขียนจดหมาย แต่ก็ยังส่งความสุข(ส.ค.ส.)ให้กันอยู่และการแสดงความยินดี “อืดขอแสดงความยินดีกับคุณด้วยที่คุณแต่งงานแล้ว ภรรยาของคุณสวยและน่ารักใช้ไหมคะ...แต่...คุณจะมีเวลาตอบจดหมายของอืดหรือคะ...เพราะเดี๋ยวนี้คุณอาจมีภาระมาก..อืดคงจะรบกวนคุณเปลืองๆและเดี๋ยวภรรยาคุณจะเข้าใจผิด ช่วยบอกเธอด้วยว่า อืดกับคุณไม่มีอะไรต่อกันนอกจากเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันเท่านั้น...” ในจดหมายฉบับสุดท้ายของคุณอืดทิ้งท้ายเอาไว้ด้วยว่า “...ถ้าอืดยังไม่ตายอืดคงได้พบคุณเป็นแน่...”

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการนำเรื่องจริงมาสร้างเป็นภาพยนตร์เพื่อความบันเทิง

ในภาพยนตร์หลายๆเรื่องนั้นบ้างก็ถูกสร้างขึ้นมาจากชีวประวัติหรือเหตุการณ์ในชีวิตจริง มีทั้งที่นำมาเป็นแรงบันดาลใจหรือถ่ายทอดออกไปตรงๆ แต่ถึงอย่างไรแล้วนั้น การจะนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์นอกจากสาระที่ผู้ชมจะได้ไปแล้วนั้น ยังต้องมีความบันเทิงชวนติดตามอีกด้วยไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง เช่น การใช้เรื่องของการเล่าเรื่อง องค์ประกอบของภาพ นักแสดง หรืออื่นๆที่มีในภาพยนตร์เหล่านั้น เช่นเดียวกับบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าที่ถูกสร้างขึ้นมาจากเรื่องจริงของคุณตาและคุณอืด โดยใช้จดหมายที่เป็นตัวบันทึกเหตุการณ์ ชีวประวัติของท่านด้วยตัวท่านเอง แต่เรื่องราวจะถูกหยิบยกขึ้นมาบางส่วนในมุมมองและเจตนาของข้าพเจ้าที่ต้องการจะนำเสนอเรื่องไปทางทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งจากการค้นคว้าก็พบว่ามิงงานวิจัยหนึ่งที่น่าสนใจ ซึ่งใช้ชื่อว่า “กระบวนการสร้างบทอิงประวัติศาสตร์ในสื่อจินตคดีสมัยใหม่¹” เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างบทจากเรื่องอิงประวัติศาสตร์ โดยให้มีการผสมผสานระหว่างข้อมูลความจริง (Fact) กับเรื่องที่แต่งขึ้น (Fiction) ได้อย่างกลมกลืน

และเมื่อเรามีตัวข้อมูลที่ชัดเจนและเห็นภาพเป็นอย่างมากจากการใช้คำพูดและการบรรยายในจดหมายของคุณอืด ซึ่งโดยปกติทั่วไปแล้วนั้น หากเป็นนิพนธ์ทางประวัติศาสตร์นั้นเรื่องราวจะขาดโครงสร้างเชิงละคร ซึ่งเป็นคุณสมบัติหนึ่งในการเขียนบทภาพยนตร์ ทั้งนี้ทางผู้เขียนบทอย่างข้าพเจ้าจึงมีความจำเป็นจะต้องแต่งเสริมความเป็นดราม่าเข้าไปด้วยจินตนาการของตนเอง ตามที่ปรากฏอยู่ในหน้าภาพยนตร์ว่า หลานสาว(ข้าพเจ้า)เป็นผู้อ่านจดหมายและมีภาพจินตนาการของตนว่า เหตุการณ์ตามจดหมายแต่ละฉบับนั้นเป็นอย่างไร ซึ่งข้าพเจ้าใช้ในจุดนี้ที่ตัวหลานสาวในยุคปัจจุบันเป็นคนดำเนินเรื่องและเหตุการณ์ไปข้างหน้านั้นมาเพื่อใช้เปรียบเทียบและเผยปมปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการติดต่อสื่อสารกันกับคนรักทางไกลอย่างในอดีตและปัจจุบัน ว่ามีทั้งส่วนที่ต่างและเหมือนกันอย่างไรในรูปแบบการเล่าเรื่องแบบคู่ขนาน โดยมีความจำเป็นที่จะต้องดัดแปลงเนื้อหาบางส่วนในอัตชีวประวัติจริงของท่านไปบ้าง และมีการเล่าเรียงเรื่องสลับกัน เพื่อให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ในปัจจุบันของตัวหลานสาวที่กำลังประสบอยู่

อีกหนึ่งเรื่องที่น่าสนใจที่ผู้วิจัยได้สรุปนำเสนอผลการศึกษาเอาไว้คือ เรื่องของแนวคิดและแนวทางในการนำเสนอของผู้นำเสนอ ซึ่งเป็นไปในทางสอดคล้องกัน ดังนี้

แนวคิดของผู้นำเสนอ

1. ผู้นำเสนอมีแก่นความคิดอยู่ในใจแล้ว และต้องการที่จะนำเสนอความคิดนั้นโดยใช้ชุดข้อมูลในประวัติศาสตร์มาช่วยในการนำเสนอ
2. ผู้เสนอหวังผลในแง่ของการตลาด เนื่องจากเห็นว่านวนิยายอิงประวัติศาสตร์เรื่องนั้นๆเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง หรือเห็นว่าชุดความจริงที่เลือกมาใช้นั้นเป็นที่รู้จักและยอมรับ หรือว่ากำลังอยู่ในกระแสนิยม
3. ผู้นำเสนอเห็นว่าเรื่องอิงประวัติศาสตร์มีโอกาที่จะประสบความสำเร็จเพราะเป็นเรื่องที่มีเสน่ห์ในตัวเอง โดยการที่สามารถนำเอาภาพเหตุการณ์และชีวิตในยุคก่อนที่คนทั่วไปไม่มีโอกาสได้สัมผัสมาจำลองให้เห็น

¹ ศิวารุช ไพรีพิณาศ, กระบวนการสร้างบทอิงประวัติศาสตร์ในสื่อจินตคดีสมัยใหม่[ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 27 กุมภาพันธ์ 2560.

เข้าถึงได้จาก <http://www.dpu.ac.th/dpurc/assets/uploads/public/7v4voy2i1ngggwc48k.pdf>

ซึ่งตัวข้าพเจ้าเองก่อนหน้านี้อีกมีแก่นความคิดในเรื่องการติดต่อสื่อสารและความสัมพันธ์อยู่ก่อนแล้ว จึงถือเป็นความโชคดีที่มีชุดข้อมูลในประวัติศาสตร์นี้ออกมาช่วยในการนำเสนอให้ได้อย่างน่าสนใจ ด้วยเสน่ห์ในตัวมันเอง และในเรื่องของ

แนวทางในการนำเสนอ

1. เลือกชุดข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่สามารถนำมาใช้กับแนวความคิดของตัวเองได้
2. เลือกนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ หรือบุคคล เหตุการณ์ที่เป็นที่รู้จักและยอมรับของคนทั่วไป
3. เลือกชุดข้อมูลใดก็ได้แต่ควรมีลักษณะดังนี้
 - ควรเป็นเรื่องที่มีความขัดแย้งสูง
 - ควรเป็นเรื่อง เหตุการณ์ หรือบุคคล ที่เป็นที่รู้จัก ยอมรับ หรืออยู่ในความสนใจของคนทั่วไป

โดยจุดที่ข้าพเจ้าเลือกที่จะนำเสนอเรื่องราวของคุณอดีตกับคุณตานันก็เพราะมีความขัดแย้งสูงบางอย่างที่น่าสนใจ ทั้งคู่ยังไม่เคยได้พบหน้ากันจริงๆเลยสักครั้ง แต่กลับมีความรู้สึกดีๆและรับรู้ถึงความจริงใจที่มีให้กันจนเกิดเป็นความรักและการพัฒนาความสัมพันธ์ขึ้นผ่านเพียงตัวหนังสือ และการบรรยายในจดหมายตลอดระยะเวลา 5 ปี เพียงเท่านั้น ซึ่งตัวข้าพเจ้าเองก็อยากติดตามเรื่องต่อว่าหลังจากนั้นหรือถ้ามีโอกาสให้ทั้งสองได้มาเจอกันนั้นจะเป็นอย่างไร

ซึ่งการสร้างบทภาพยนตร์จากเรื่องที่แต่งขึ้นมาจากจินตนาการนั้น ผู้สร้างจะสามารถมีอิสระทางความคิดได้อย่างเต็มที่ โดยไม่อาจจะมีใครมาคัดค้านเนื้อเรื่องที่เกิดมาจากจินตนาการนั้นได้ แต่ถ้าเป็นการหยิบเอาเรื่องราวที่เกี่ยวกับความเป็นจริง โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์มาสร้างนั้น ความถูกต้องของข้อเท็จจริงเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอย่างมาก การทำงานอิงประวัติศาสตร์จึงเหมือนถูกกำกับดูแลด้วย 2 ปัจจัย คือ นักประวัติศาสตร์ที่คอยเช็คข้อเท็จจริงที่นำมาใช้ และความรับผิดชอบต่อผู้ชมที่มักจะคิดว่าเรื่องที่น่าเสนอออกไปนั้นเป็นเรื่องจริงทั้งหมด โดยมีวิธีการทำงานดังนี้

1. เลือกประเภทของเรื่องที่จะนำมาสร้างเป็นบท
 - ซึ่งมีการแยกออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ด้วยกันคือ แหล่งข้อมูลที่ผ่านการตีความและเพิ่มเติมด้วยจินตนาการต่ำ เช่น ในหนังสือประวัติศาสตร์ และงานวิจัยทางประวัติศาสตร์ โดยเรื่องๆที่เลือกนั้นจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้
 - เป็นเรื่องที่มีความขัดแย้งสูง
 - เป็นเรื่องที่เป็นที่รู้จักกันดี
2. สืบค้น (Research)

การสืบเสาะค้นคว้านับว่าเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างบทภาพยนตร์ที่มีทั้งข้อเท็จจริง (Fact) และเรื่องแต่ง (Fiction) อยู่ในเรื่องเดียวกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

- การสืบค้นจากวัตถุสิ่งพิมพ์
- การสืบค้นจากรูปภาพและเอกสารที่ถูกเก็บรวบรวมไว้
- การสัมภาษณ์
- การสืบค้นจากสถานที่จริง
- การเปรียบเทียบเหตุการณ์ในข้อมูลกับเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

3. การเลือกชุดข้อมูล

ในการเลือกชุดข้อมูลนั้นมีส่วนสำคัญที่จะทำให้การสร้างบทเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพนั่นคือ มีทั้งความน่าเชื่อถือในด้านของประวัติศาสตร์และในขณะเดียวกันก็สนุกสนานในด้านของโครงสร้างเชิงละคร ซึ่งสามารถสรุปแนวทางได้ดังนี้

- ชุดข้อมูลที่เลือกมาใช้จะต้องเป็นที่รู้จักและยอมรับโดยทั่วไป
- ชุดข้อมูลที่เลือกมาใช้จะต้องเอื้อแก่การต่อเติมด้วยโครงสร้างเชิงละคร

4. การดัดแปลง

การดัดแปลงในการสร้างบทจากเรื่องอิงประวัติศาสตร์นั้นเป็นเรื่องที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ด้วยเหตุว่าบทที่สร้างขึ้นนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อความบันเทิงเป็นสำคัญ อยู่ที่ผู้เขียนบทนั้นจะหยิบเอาชุดความจริงจากประวัติศาสตร์ช่วงไหนมาใช้เพราะเหตุผลใด ทั้งชุดความจริงช่วงไหนไปเพราะอะไร และหยิบเอาชุดความจริงช่วงไหนมาขยายต่อด้วยเหตุผลใด โดยรวมมีด้วยกันอยู่หลายวิธีคือ

- เหมือนเดิม
- ตัดออก
- ดัดแปลงให้เหมาะสม
- เพิ่มเติมเข้าไป

5. สร้างตัวละคร

ซึ่งต้องคำนึงถึงรายละเอียดดังนี้

- ตัวละครที่เลือกมาเป็นหลักๆจะต้องมีผลต่อการดำเนินเรื่อง
- ถ้าตัวละครของเรื่องเป็นตัวตลกก็มักจะใช้ชื่อเดิม และสร้างบุคลิกไปในทางที่ดีไม่มีทางเสียๆหายๆ เว้นแต่ต้องการนำเสนอตัวละครเอกที่เป็นตัวร้ายอย่างชัดเจน เช่น ซิอู เป็นต้น
- ถ้าตัวละครที่สร้างขึ้นทำหน้าที่เป็นตัวร้ายหรือมีพฤติกรรมในแง่ลบจะมีการเปลี่ยนชื่อตัวละครเสียใหม่ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อทั้งภาพลักษณ์และ

ความรู้สึกของญาติของตัวละคร เว้นเพียงกรณีที่ตัวตนในเรื่องจริงก็มีความเป็นตัวร้ายและคนทั่วไปรับรู้และยอมรับในข้อมูลนั้นๆอยู่แล้ว

- ตัวละครที่สร้างขึ้นใหม่โดยไม่มีภารกิจจากเรื่องในประวัติศาสตร์ใดๆนั้น จะเป็นตัวละครสีสันของเรื่อง และไม่ส่งผลต่อการดำเนินเรื่องไปมากกว่าความสนุกสนานเพียงเท่านั้น

6. สร้างเรื่อง

ในส่วนนี้ไม่ค่อยมีความจำเป็นเท่าไรนัก เพราะในข้อมูลที่ได้รับมานั้นมีเรื่องราวในตัวมันเองอยู่แล้ว

7. ใช้โครงสร้างเชิงละคร

เพื่อผสมผสานระหว่างข้อเท็จจริงและเรื่องที่ตั้งขึ้นเองได้อย่างกลมกลืนเพราะถ้างานขาดโครงสร้างเชิงละครแล้วก็จะทำให้งานนั้นๆ เป็นไปทางสารคดีที่มีเจตนาที่จะนำเสนอข้อเท็จจริงจนขาดอรรถรสของความเป็นภาพยนตร์ไป

8. ใช้ภาษาที่เหมาะสม

การใช้ภาษานั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถบ่งบอกยุคสมัยได้ ตามวิวัฒนาการมาเป็นลำดับชั้น ซึ่งในแต่ละยุคสมัยก็จะมีลักษณะและถ้อยคำที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นภาษาจึงเป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะช่วยสร้างความสมจริงให้กับงานอิงประวัติศาสตร์ได้เป็นอย่างดี

ศึกษาข้อมูลการเล่าเรื่องแบบคู่ขนานในภาพยนตร์

จากการศึกษาค้นคว้าด้านเทคนิคและกลวิธีการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ กลวิธีและรูปแบบการเล่าเรื่อง² คือ สีสลาเฉพาะตัวซึ่งภาพยนตร์ใช้เพื่อนำเสนอสิ่งที่ต้องการ โดยภาพยนตร์แต่ละเรื่องจะเลือกใช้แตกต่างกันออกไปตามแต่เนื้อหาของภาพยนตร์ วัตถุประสงค์หรือความคิดสร้างสรรค์ของผู้กำกับ กลวิธีและรูปแบบการเล่าเรื่องของภาพยนตร์มีมากมาย

โดยกลวิธีที่ข้าพเจ้าคิดว่าเหมาะสมที่จะเลือกใช้ในการเล่าเรื่องนั้นก็คือ กลวิธีการเล่าเรื่องแบบขนาน ซึ่งก็คือ การดำเนินเรื่องโดยใช้พล็อต 2 พล็อตควบคู่กันไป มีตัวละคร 2 ชุด และแต่ละพล็อตก็มีความขัดแย้งของตัวเอง โดยความเชื่อมโยงสัมพันธ์ของทั้ง 2 พล็อต คือ เป็นเรื่องของคุณตา

² Naysor[นามแฝง],กลวิธีและรูปแบบการเล่าเรื่อง[ออนไลน์],สืบค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=mhajoy&month=13-02-2008&group=2&gblog=19>

และหลานสาว ซึ่งทั้งสองพล็อตนั้นมีความสำคัญเท่าๆกัน ไม่สามารถบอกได้ว่าพล็อตไหนเป็นพล็อตหลัก หรือพล็อตรองและใช้การตัดต่อแบบตัดสลับเหตุการณ์ (cross cutting / parallel cutting) ซึ่งเป็นการตัดต่อที่ประกอบด้วย 2 เหตุการณ์ (หรือมากกว่า) นำมาตัดสลับด้วยกัน โดยสามารถใช้ในวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น เพิ่มความน่าสนใจ สื่อถึงความขัดแย้ง เพิ่มความกระหายอยากรู้และความตื่นตัวของคนดู และเพื่อใช้เปรียบเทียบตัวละครหรือเหตุการณ์ รวมถึงการเชื่อมต่อพล็อตทั้ง 2 พล็อต โดยคำนึงถึงความเชื่อมต่อทางเหตุการณ์และอารมณ์เป็นสำคัญ ลำดับชั้นการเล่าเรื่องของพล็อตทั้งสองสอดคล้องและสัมพันธ์กันไป ในขั้นพัฒนาเหตุการณ์ ชั้นผ่องก่อนเข้าสู่วิกฤต ชั้นวิกฤต และชั้นยุติเรื่องราว

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคนในอดีตและปัจจุบัน

จากที่ค้นคว้ามาในหัวข้อนี้ ก็พบว่าเรื่องของค่านิยมความรักจากอดีตจนถึงปัจจุบัน³ นั้น มีความแตกต่างกันอย่างมาก อย่างที่เราทราบกันคืออยู่แล้วว่าหนุ่มสาวในอดีตนั้นกว่าจะรักกันมันไม่ง่ายเลย หากจะรักใครสักคนแล้วนั้น ก็ดูจะจริงจังและเห็นค่าความสัมพันธ์กว่าหนุ่มสาวหลายๆคนในสมัยนี้มาก ไม่ใช่เรื่องที่จะตัดสินใจได้รวดเร็ว ด้วยเพราะยึดถือความรักนวลสงวนตัว และการมีผู้หลักผู้ใหญ่คอยดูอยู่เสมอ กว่าจะได้พบหน้ากันสักที หรือติดต่อกันก็ต้องเขียนจดหมายส่งไปให้และรอรับอย่างใจจดใจจ่อ ข้ามวันข้ามคืน บางทีก็เป็นเดือนหรือเป็นปีรู้ข่าวกันอีกทีก็เป็นเรื่องใหม่ไปแล้ว หากตัวอยู่ไกลแล้วจะรักกันก็ต้องเป็นรักที่อาศัยความซื่อสัตย์ต่อตนเองและคนที่รักสูงมากทีเดียว กว่าจะได้อยู่ด้วยกันก็ต้องรอจนถึงวันแต่งงาน และมีผู้ใหญ่รับรู้ด้วยกันทั้งสองฝ่าย หากจะมีการคัดค้านก็ต้องหนีตามกันไปเลยและรู้สึกผิดต่อบุพการีและเอาตัวรอดด้วยตัวเอง ต่างจากสมัยนี้มีหนุ่มสาวอายุยังน้อยอยู่ในวัยเรียนหนีตามกันไปและหากพลาดพลั้งกลับมาก็คงกลับมาเป็นภาระให้พ่อแม่เลี้ยงดู หรือในความสัมพันธ์ที่อยู่ในจารีตเองก็ดูจะง่ายไปเสียหมด แม้ว่าจะมีเทคโนโลยีที่ทำให้ติดต่อสื่อสารกันได้ในทุกที่ทุกเวลาแต่ความสามารถในการโกหกปกปิดหรือนอกใจของคู่รักนั้นก็ไม่ได้ผกผันไปกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเลย และกลับมีความเชื่อใจ มีความซื่อสัตย์ให้กันน้อยลง เพราะขาดความอดทน

³ Poodang[นามแฝง], ค่านิยมความรักจากอดีตจนถึงปัจจุบัน[ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.bejame.com/article/984>

ซึ่งเรื่องราวความรักและมิตรภาพของหนุ่มสาวในอดีตที่ข้าพเจ้าหยิบยกมาเขียนเป็นบทภาพยนตร์นี้ แม้จะนำมาจากเรื่องจริงของทั้งสองท่านแต่ก็เป็นกรณีที่ยากและดูจะแปลกกว่าความสัมพันธ์ปกติทั่วไปในสมัยนั้นอยู่น้อย เนื่องจากการตกหลุมรักหรือชอบพอของคนในสมัยก่อนนั้นส่วนใหญ่มาจากการได้พบปะ รู้จักและพูดคุยเห็นหน้าค่าตากันไม่ว่าจะผ่านทางผู้ใหญ่หรือด้วยตนเอง แต่ในกรณีที่ทั้งสองไม่เคยได้พบหน้ากันจริงๆมาก่อนเลย และรู้จักกันผ่านทาง การเขียนจดหมายและเพียงรูปถ่ายซึ่งถ้าเปรียบกับสมัยนี้ก็คงจะเป็นรูปโปรไฟล์เฟซบุ๊ก หรือแอปพลิเคชันหาเพื่อนต่างๆ ที่พาให้พวกเขาได้มารู้จักกัน ซึ่งตัวคุณอึดเองก็เป็นผู้หญิงที่รูปร่างหน้าตาไม่ได้สวยโดดเด่นอะไรมากนัก และตัวคุณตาของข้าพเจ้าเองก็เช่นกัน ถ้าทั้งสองท่านจะเสนหาคู่กันที่หน้าตาก็คงจะต้องตัดไป แต่เป็นการศึกษานิสัยใจคอด้วยความจริงใจและเชื่อใจผ่านแผ่นกระดาษและของแทนใจกันเท่านั้นเอง และถึงแม้ว่าทั้งสองท่านจะไม่ได้ลงเอยกันหรือพบหน้ากันสักครั้งเลยก็ตาม แต่ท่านก็ถือเป็นเรื่องราวที่ดีและควรค่าแก่การจดจำ รวมถึงบอกเล่าต่อไปให้ลูกหลานได้ฟัง ว่าครั้งหนึ่งเคยมีมิตรที่แสนดีและจริงใจคนหนึ่งที่ไม่เคยได้พบหน้ากันจริงๆมาก่อนเลย การรักกันแบบคนสมัยก่อน วิถีดูแลความรักแบบคนแก่ที่ควรเอากลับมาใช้ จึงเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าสนใจและเห็นว่าตรงกับความสัมพันธ์ของทั้งสองท่านอย่างที่ได้อ่านจากในจดหมาย ซึ่งในบทความมีเนื้อหาบอกเล่าถึงวิถีดูแลความรักความสัมพันธ์ของหนุ่มสาวในสมัยก่อนต่างๆ ที่คนรุ่นหลังอย่างเราควรเอาไปปรับใช้ในชีวิตได้ดังนี้

1. ใช้ชีวิตแบบไม่ยุ่งกับเทคโนโลยี
2. ชื่นชมกันและกัน
3. อยู่กับปัจจุบัน
4. รู้จักวางแผนอนาคต และคอยให้กำลังใจกันและกัน
5. แก้ปัญหาเรื่องของตัวเองได้ด้วยตัวเอง
6. ไม่เคยผิดสัญญา
7. พูดความจริง
8. ไว้วางใจซึ่งกันและกัน
9. รู้ว่าตอนไหนควรขอโทษ
10. รักทั้งภายนอกและภายใน

⁴ Relrules.com[เว็บไซต์], Women Mthai Team[เรียบเรียง], รักกันแบบคนสมัยก่อนวิถีดูแลความรักแบบคนแก่ที่ควรเอากลับมาใช้[ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2560.
เข้าถึงได้จาก <https://women.mthai.com/love-sex/dating/206472.html>

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความร้าวฉานที่เกิดขึ้นจาก Social Network

Social Network หรือ เครือข่ายสังคม (ชุมชนออนไลน์) เป็นรูปแบบของเว็บไซต์ ในการสร้างเครือข่ายสังคม สำหรับผู้ใช้งานในอินเทอร์เน็ต เขียนและอธิบายความสนใจ และกิจการที่ได้ทำ และเชื่อมโยงกับความสนใจและกิจกรรมของผู้อื่น ในบริการเครือข่ายสังคมมักจะประกอบไปด้วย การแชท ส่งข้อความ ส่งอีเมลล์ วิดีโอ เพลง อัฟโหลดรูป บล็อก

การทำงานคือ คอมพิวเตอร์เก็บข้อมูลพวกนี้ไว้ในฐานข้อมูล sql ส่วน video หรือ รูปภาพ อาจเก็บเป็น ไฟล์ก็ได้ บริการเครือข่ายสังคมที่เป็นที่นิยมได้แก่ ไฮไฟฟ์ มาสเปซ เฟซบุ๊ก ออร์กัต มัลติ พลาย โดยเว็บเหล่านี้มีผู้ใช้งานมากมาย เช่น เฟสบุ๊กเป็นเว็บไซต์ที่คนไทยใช้มากที่สุด ในขณะที่ออร์กัต เป็นที่นิยมมากที่สุดในประเทศอินเดีย

Social Network⁵ เป็นเครือข่ายความสัมพันธ์เสมือนที่ตอบสนองกับการสร้างสายสัมพันธ์ โยงใยให้เราได้เจอกับคนที่คุยกันในเรื่องที่สนใจได้อย่างสอดคล้องกัน สามารถเชื่อมโยงเพื่อนของเรา เข้ากับเพื่อนของเขา สามารถสร้างสรรค์สังคมใหม่ๆให้กับทุกคน สามารถเชื่อมโยงการสื่อสารภายในองค์กร และภายนอกองค์กรเข้าด้วยกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ตอบสนองรูปแบบชีวิตของมนุษย์ยุคปัจจุบันนั่นเองครับ โดยภาพรวม Social Network เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารกับองค์กร จากปากคำของเราเองได้เป็นอย่างดี ผู้บริหารองค์กรขนาดใหญ่จะสามารถสื่อสารกับคนในองค์กรของคุณอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ต้องประสบปัญหาการบิดเบือนข้อความ หรือการสื่อสารที่ตกหล่นอีกต่อไป ครูอาจารย์สามารถให้แง่คิดหรือสิ่งละอุนพันละน้อยแก่ลูกศิษย์ได้โดยไม่จำเป็นต้องรอให้พูดกันทีเดียว คราวละยาวๆ นักวิจัยอาจพบอะไรที่น่าสนใจแล้วสื่อสารให้รู้กันทุกคนในเครือข่ายเดียวกันได้ทันที เพื่อให้ทีมรับรู้สิ่งที่น่าสนใจไปพร้อมๆกัน

Social Network คือการที่ผู้คนสามารถทำความรู้จัก และเชื่อมโยงกันในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง หากเป็นเว็บไซต์ที่เรียกว่าเป็น เว็บ Social Network ก็คือเว็บไซต์ที่เชื่อมโยงผู้คนไว้ด้วยกันนั่นเอง สำหรับตัวอย่าง Social Network อื่น ๆ เช่น Hi5 หรือว่า Facebook ซึ่งเรียกได้ว่าเป็น social network เต็มรูปแบบอีกอย่างหนึ่ง ที่ให้ผู้คนได้มามีพื้นที่ ได้ทำความรู้จักกันโดยเลือกได้ว่า ต้องการทำความรู้จักกับใคร หรือเป็นเพื่อนกับใคร เมื่อหันมามองเว็บไซต์ไทย ๆ กันดูบ้าง หากมองว่าเว็บไซต์ Social Network ในไทย จะมีเว็บไหนได้บ้าง ลองดูเว็บไซต์ Social Network ที่มีความชัดเจนในเนื้อหาเฉพาะด้าน เช่น Social Network เรื่องท่องเที่ยว อย่างเว็บไซต์ odoza (โอโดซ่า) ที่ให้คนที่ขึ้น

⁵ SocialnetworkFC, Social Network คืออะไร[ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 26 กุมภาพันธ์ 2560. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/socialnetworkfc/social-network-khux-xari>

ชอบในเรื่องท่องเที่ยว ได้มาทำความรู้จักกัน ได้มีพื้นที่ให้ share รูปภาพ หรือวิดีโอคลิป ที่ตนเองได้ไปเที่ยวมาได้

ภัย " Social Network " พื้นที่ก่อความร้ายฉาน?⁶

จำนวนผู้ใช้บริการโซเชียล เน็ตเวิร์กในประเทศไทย โดยเฉพาะเฟซบุ๊กขยายตัวอย่างน่ากังวล จาก 6 ล้านกลายเป็น 10 ล้านคน ในระยะเวลาเพียงแค่ครึ่งปี ถ้าถามว่าถึงเวลาที่เราควรจะเริ่มตระหนักในบทบาทของมันหรือยังนั้น หากมองว่าการแพร่กระจายนี้คล้ายคลึงกับโรคระบาดที่ต้องมีการป้องกัน เราก็ควรมุ่งประเด็นไปยังผลที่อาจเกิดขึ้นมากกว่ารอข้อมูลชี้ชัดทางวิชาการ ถึงแม้ตัวอย่างของข้อเสียจะไม่มีระบอบออกมาเป็นงานวิจัย หรือเป็นเปอร์เซ็นต์ แต่มันเกิดขึ้นจริง และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ แม้ประโยชน์ของการเชื่อมโยงโลกออนไลน์ ที่ผู้คนหันหน้าเข้าหาจอคอมพิวเตอร์มากกว่าพูดคุยกันจริงๆ จะเป็นข้อดีที่กำลังเปลี่ยนเป็นข้ออ้าง และข้อยกเว้น ว่าต้องเล่น ต้องมี เริ่มจากจุดประสงค์แค่เข้าสังคม หรือเล่นเพื่อติดต่อกับเพื่อนซึ่งห่างหายไปนาน ค่อยๆ พัฒนาแบบดิ่งลงกลายเป็นเวทีสื่อสารสร้างความร้ายฉานได้อย่างไม่เจตนา เป็นที่มาของปัญหาไร้คำตอบ

เมื่อสังคมกำลังขึ้นอยู่กับคำว่า "โซเชียลเน็ตเวิร์ก" การใช้สังคมออนไลน์อย่างไม่ระวังหรือรู้เท่าทันภัยเงียบของมัน แน่แน่นอนว่าคุณจะได้ของแถมเป็น 5 เสีย "เสียเวลา" ถามว่าต้องเล่นขนาดไหนถึงจะรู้ว่าเรากำลังเสียเวลา เล่นจนเกรดตก จนการทำงานไม่คืบหน้า อันนี้คือเสียทั้งเวลา การเรียน และการทำงาน

"เสียสุขภาพ" คือประเภทที่เล่นต่อเนื่องจนนิ้วล็อก คอเคล็ด แสบตา อดนอน แต่ก็ยังฝืนเล่นไม่ได้ทั้งหมดค่า แถมเสียเวลาและสุขภาพ กรณีที่เพิ่งเกิดไปไม่นานคือ ชาวของหนุ่มใหญ่ชาวไทยที่เล่นเฟซบุ๊กไม่หลับไม่นอน จนเสียชีวิตปริศนาในห้องน้ำบนรถไฟ ก็เป็นอีกกรณีศึกษาที่เราควรให้ความสนใจและเริ่มวางแผนรับมือกับอันตรายเหล่านี้

"เสียความสัมพันธ์" อันนี้ มีตัวอย่างที่เห็นได้ชัดจากทุกกลุ่มสังคม เป็นเพื่อนกันทั่วไป ถ้ามีเรื่องไม่เข้าใจก็จะเฉยไม่พูดกันในสังคมสด แต่แอบเตรียมคำพูดเจ็บแสบเอาไว้ประจานกันบนเฟซบุ๊ก ใช้อารมณ์ชั่ววูบเป็นที่ตั้ง เสียทั้งเพื่อน ความสัมพันธ์ และภาพพจน์ของตัวเอง เรียกได้ว่าเสียอย่างไม่น่าจะเสีย จากประสบการณ์ตรงของตนเองพบว่า มีปรากฏการณ์ใหม่เกิดขึ้นพร้อมกับโซเชียลเน็ตเวิร์ก นั่นคือ การระบายออกทางพฤติกรรม จากนักศึกษาหญิงที่เรียบบร้อย แต่โพสต์ข้อความหยาบคาย และรุนแรงลงบนเฟซบุ๊ก แม้จะมองว่ามันคือการปลดปล่อยทางอารมณ์ แต่โซเชียลเน็ตเวิร์กคือพื้นที่

⁶ดร.จิตรา ดุษฎีเมธา, ภัย " Social Network " พื้นที่ก่อความร้ายฉาน?[ออนไลน์],สืบค้นเมื่อ 26 กุมภาพันธ์ 2560. เข้าถึงได้จาก <http://new.goosiam.com/variety/html/0024352.html>

สาธารณะซึ่งทุกคนเห็นได้หมด กลายเป็นความพลาดอย่างแรง เพราะสิ่งที่ตามมาคือคุณจะเสียเพื่อน และเสียภาพพจน์แน่ๆ

ในกรณีความสัมพันธ์แบบแฟน และสามีภรรยา งานวิจัยต่างชาติระบุว่า เฟซบุ๊กเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้คู่รักต้องขึ้นศาลว่าความฟ้องหย่า เพราะรากฐานของโซเชียลเน็ตเวิร์กคือได้ใกล้ชิดกับคนไกลตัว เมื่อคนล้มความสดของสังคมที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ พูดคุย เห็นหน้า รับส่งอารมณ์ คนใกล้ชิดเลยกลายเป็นห่างเหิน ทั้งที่นั่งอยู่ด้วยกัน แต่ต่างฝ่ายต่างจ้องหน้าจอคอมพิวเตอร์ หัวเราะ สนุกสนาน อยู่กับสิ่งไกลตัว เป็นลักษณะความสัมพันธ์แบบความคิดสร้างอารมณ์ ไม่ใช่อารมณ์ส่งต่ออารมณ์

ร้อยละ 10 ของผู้ใช้โซเชียลเน็ตเวิร์กช่วงอายุคนทำงาน มักจะมีคนรักเก่า หรืออดีตคนเคยสนิท อยู่ในบัญชี ทั้งที่มองว่าผ่านมานานจนไม่น่าจะมีปัญหา แต่การรื้อฟื้นความสัมพันธ์แบบรวดเร็ว และง่ายตายบนสังคมออนไลน์ กลับทำให้เกิดการกระทำที่ไม่คิดว่าจะส่งผลเสีย พูดคุยบ่อยๆ กลายเป็นความคิดถึง อยากเห็นหน้ากันนิดเจอ เป็นความเลียดโดยไม่ได้ตั้งใจ อย่างข่าวของเด็กนักเรียนหญิงที่ถูกกักขังหนองเหนียว และข่มขืน หลังตัดสินใจนัดเจอกับหนุ่มที่พูดคุยผ่านเฟซบุ๊กมานานเป็นปี แต่กลับจบลงด้วยผลลัพธ์ที่คาดไม่ถึง

ทุกวันนี้เฟซบุ๊กกลายเป็นเวทีสำหรับเรื่องทางเพศ พูดคุย นัดเจอ และมุ่งไปที่การหลับนอน ไม่สนใจว่าต้องรู้จัก ต้องคบหากันก่อน คิดแค่ว่าได้เสียกันก็จบ ต่างฝ่ายต่างแยกย้ายไปเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ส่งต่อเป็นเสียที่ 4 คือ "เสียใจ" ซึ่งหากคุณรับเอาความเสียใจนั้นๆ จะโดยตั้งใจหรือไม่ มาปรับเปลี่ยนให้เป็นบทเรียนได้ มันก็จะเกิดประโยชน์ แต่ถ้ายังคงวนเวียนอยู่กับความผิดพลาดซ้ำซาก สิ่งที่คุณจะเสียแน่ๆ คือ "เสียโอกาส" คนเรามี 24 ชั่วโมงเท่ากันทุกวัน แต่ผู้ที่ใช้ไปโดยเปล่าประโยชน์ เสียทั้งเวลา สุขภาพ ความสัมพันธ์ แถมยังเสียใจที่ต้องเสียโอกาส ซึ่งเรานั้นแหละเป็นคนเลือกเอง"

ในทางกลับกันหากเราใช้โซเชียลเน็ตเวิร์กเป็น มันจะให้ทั้งมูลค่าของเวลาคือเราใช้เวลาอย่างน้อย แต่ได้ข้อมูล และ ผลพลอยได้ที่ เป็นประโยชน์มากขึ้น เราได้ความสัมพันธ์ที่ดีจากคนรู้จัก ซึ่งอยู่ห่างไกลคนละประเทศ คนละทวีป หรือครอบครัวที่พ่อแม่อยู่ต่างจังหวัด แต่ลูกหลานเข้ามาเรียน มาทำงานในกรุงเทพฯ ถ้าคุณใช้โซเชียลเน็ตเวิร์กแล้ว ความใกล้ชิด ความผูกพันมันมีมากขึ้น ตรงนี้ก็ผ่าน แถมยังจะได้ปัญญาและถือเป็นการฝึกสมอง ผ่านข้อมูลอัปเดตที่ได้รับจากโซเชียลเน็ตเวิร์ก ทำให้ผู้ใช้เกิดการพัฒนาในเรื่องของความรู้ อารมณ์ และทักษะทางสังคม โดยภาพรวมกลุ่มผู้ใช้เป็นจะมีสุขภาพชีวิตที่ดีขึ้นนั่นเอง

สาเหตุของการเสียสังคมให้แก่โลกโซเชียลเน็ตเวิร์ก

คงต้องบอกว่าน่าจะเป็นความเหงา ไม่ใช่แค่สังคมคนไทยเท่านั้นที่เหงา แต่ทั้งโลกซึ่งอยู่ในลักษณะครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) แบบต่างคนต่างอยู่ ความเหงา และความซึมเศร้า เลยกลายเป็นปัจจัยหลักของการอยากมีตัวตนในสังคม อยากได้รับการยอมรับ อยากมีจุดยืนที่ใครๆ ต่างก็มองเห็น แต่เรากลับปฏิเสธสัมพันธ์กันน้อยลง ยิ่งคนเยอะความเหงามันยิ่งเกิดขึ้น ความสดของสังคมที่เรา มองข้าม แล้วหันไปรับเอาความสัมพันธ์แบบกล่องสี่เหลี่ยมแทนที่ เพราะสามารถแสดงออกได้อย่างที่ต้องการ จะเมื่อไหร่ เวลาใดก็ได้ เอาตัวเองไปยึดเหนี่ยวกับเทคโนโลยี โดยไม่รู้ด้วยซ้ำว่าทำไปเพื่ออะไร เปิดโทรศัพท์ เปิดวิทยุให้มีเสียง แต่ไม่ได้สนใจฟัง เพราะแค่อยากรู้สึกมีใครอยู่ข้างๆ เหมือนการโพสต์ข้อความลงบนเฟซบุ๊ก ทั้งที่ไม่ได้อยากบอกใคร แต่อยากได้คอมเมนต์ อยากให้คนมากด Like นี่คือสภาพสังคมซึ่งเหงาที่ไม่มีใครรู้ว่าตัวเองกำลังเหงา"

จะแก้ไขอย่างไร เมื่อต่างคนต่างใช้ ไม่มีใครบังคับใครได้

จริงๆ แล้วชีวิตมันเป็นพลวัต มีความสมดุลอยู่ในตัว ถ้าให้จำกัดว่าการใช้โซเชียลเน็ตเวิร์กมากเกินไปคือเท่าไร อันนี้ตอบไม่ได้ เพราะขึ้นอยู่กับความจำเป็นของแต่ละคน หากคุณทำงานเป็นผู้ดูแลเว็บ แน่แน่นอนว่านั่นคืองานที่คุณต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการจ้องหน้าจอ คอมพิวเตอร์ แต่คุณได้รับมูลค่า ได้งาน ได้เงิน ได้ประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยี การแก้ปัญหาที่ยากที่สุด แต่กลับยากที่จะทำได้คือเริ่มจากตัวเอง มีวินัยในการเล่น หยุดคือหยุด ฝึกให้เกิดการรับผิดชอบต่อหน้าที่หลัก มันอาจไม่่ง่ายที่จะหักดิบ เลิกเล่น เลิกใช้ ลองเริ่มจากการมองหาความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ครอบครัว หรือคนรอบข้าง หากไม่ได้เพราะอุปสรรคทางเวลา การเดินทาง ลองใช้สไกป์ (Skype) ที่สื่อสารแบบเห็นหน้าได้ยินเสียง ถ้าไม่มีก็ค่อยๆ ลดระดับความสดลง เป็นโทรศัพท์ ข้อความ และโซเชียลเน็ตเวิร์กในแบบของทางเลือกแทน หากเริ่มที่ตัวเองไม่ได้ ครอบครัวและสังคมก็เป็นอีกหนึ่งแรงผลักดันสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานรัฐ และบริษัทเอกชนที่ให้บริการด้านเครือข่าย รวมถึงอุปกรณ์ซึ่งสัมพันธ์กับการใช้โซเชียลเน็ตเวิร์ก เสนอโอเดย์ร่วมกันทำเป็นโฆษณาถ่ายทอดการใช้งานที่ถูกต้อง ให้ผู้ใช้ได้ซึมซับถึงทักษะความพอเหมาะพอควร ไม่อยากให้อยู่คนเดียวว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะเราไม่รู้ เป็นไปได้ไหมที่เราจะตั้งรับ ก่อนรอให้มันกลายเป็นปัญหาเรื้อรัง อาจทำเป็นหนังสือคู่มือประกอบการใช้งาน สื่อสารข้อดีข้อเสียแบบย้ำให้เห็นถึงผลที่ตามมา ถ้าวรมมือกันก็สามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ ส่วนตัวไม่เคยต่อต้านเทคโนโลยี

"แต่เราต้องรู้เท่าทันโลก เทคโนโลยีมีไว้ใช้ ไม่ใช่ทำให้มนุษย์เสียคน"

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการที่ข้าพเจ้าได้อ่านจดหมายของคุณอดีตในทุกๆฉบับที่ส่งถึงคุณตาของข้าพเจ้าแล้วนั้น ทำให้ทราบข้อมูลและประวัติของท่านมากทีเดียว โดยข้าพเจ้าคัดเลือกเฉพาะที่เห็นว่าเป็นใจความสำคัญ ออกมาถ่ายทอดลงในภาพยนตร์ ดังนี้

1. ลักษณะทางกายภาพ
2. ลักษณะนิสัย
3. เหตุการณ์สำคัญๆหรือจุดพลิกผันในความสัมพันธ์ของทั้งสองคน
4. สภาพแวดล้อม สถานที่ วิถีชีวิตในสมัยนั้น (พ.ศ.2505-2510)

ลักษณะทางกายภาพ

เมื่อสมัยที่เพิ่งเริ่มได้รู้จักกันนั้น คุณอดีต นงเยาว์ นุชเลี้ยง เป็นหญิงสาว อายุ 18 ปี เกิดวันอังคารที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2487 มีพี่น้องร่วม 8 คน ตนเป็นลูกคนที่ 3 และเล่าว่าเธออ้วนและซีเห่ที่สุดคนในบรรดาพี่น้อง ผมสั้น ผิวออกไปทางคล้ำๆหน่อย ครอบครัวมีจุดพลิกผันทำให้ตกระกำลำบาก สาเหตุจากพ่อไปกินเหล้ามาแล้วมีเรื่องทำร้ายร่างกาย พี่นงเองก็ต้องขึ้นศาลไปสู้คดี ทำเอาสิ้นเนื้อประดาตัว เตื่อตร้อนกันทั้งครอบครัว คุณอดีตขณะนั้นอยู่ ม. 2 เล่าเรียนถึงจนกระทั่งจบ ม. 6 และย้ายมาอยู่กับคุณอาที่บางมด มีอาชีพค้าขาย และช่วยงานเล็กๆน้อยๆ ในสวนส้มของคุณอาที่เป็นครู

ลักษณะนิสัย

จากประโยคที่มักพบบ่อยๆในจดหมายหลายฉบับนั้นแสดงให้เห็นว่าเธอก็เป็นผู้หญิงคนหนึ่งที่มีความน้อยใจอยู่พอสมควร มีความถ่อมตัว ขยัน อดทน กตัญญูรู้คุณ ซื่อสัตย์ เกรงใจผู้อื่น ต้อร้อนอยู่บ้าง เชื่อในพรหมลิขิต โชคชะตาและกฎแห่งกรรม มีความจริงใจต่อมิตรสหาย คบคนที่มีนิสัยใจคอเจียบขริ่ม รักสงบ ชอบธรรมชาติมากที่สุด ชอบการมีมิตรใหม่ๆ รู้จักการวางตัวดี มีคารมคมคายและอารมณ์สุนทรีย์

เหตุการณ์สำคัญๆหรือจุดพลิกผันในความสัมพันธ์ของทั้งสองคน

เมื่อ วันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2505

- คุณอดีตส่งจดหมายตอบกลับมาเป็นฉบับแรกหลังจากที่เคยส่งผิดมาหาเกษมและเกษมได้ส่งกลับไปให้
- ยินดีที่จะเป็นเพื่อนกันอยู่ไกลๆ

หลังจากนั้นทั้งคู่ก็ติดต่อกันมาเรื่อยๆ โดยเล่าถึงเรื่องราวในชีวิตและประวัติของตนแลกเปลี่ยนกันฟัง

วันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2505

- เป็นฉบับที่คุณอึดเขียนถึงที่ท่องเที่ยวและบรรยากาศของจังหวัดราชบุรีและสมุทรสงครามหรือแม่กลองซึ่งในตอนนั้นผู้คนยังน้อยและยังไม่ได้เป็นแหล่งท่องเที่ยวใดๆ
- ตอนนั้นตัวเมืองราชบุรีดูเจริญกว่าจังหวัดสมุทรปราการเสียอีก
- ฉบับที่คุณอึดได้เขียนอธิบายถึงการเดินทางกลับบ้านเกิดด้วยรถไฟ

วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2505

- ปีใหม่ที่ขงอึดจะพาไปเที่ยวดูหนึ่งในเมือง
- อัดขอเป็นที่รักของคุณคนเดียวตอนนี้ไปอึดจะไม่ห้ามใครอีกแล้วละ จมื่นใจเถิดว่าอึดจะเป็นที่รักและซื่อสัตย์ต่อคุณคนเดียว
- เกษมส่งเพลงไปให้อึด ที่ชอบที่สุดคือเพลง “เพื่อเธอคนเดียว” และ “ตัดสวาท” และยังชอบฟังเพลงของ คณะสุนทราภรณ์ สุเทพ ชรินทร์ รวงทอง และบุษยา

วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2506

- อัดมอบผ้าเช็ดหน้าที่ปักขอบเองให้กับคนรักนั้นก็คือเกษม เป็นครั้งแรก

วันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2506

- เกษมตัดสินใจไปหาอึดที่บ้าน โดยตั้งใจไว้ว่าหากไปแล้วได้พบกัน ก็จะขอเธอเป็นแฟน แต่เขากลับไปแล้วไม่เจอ เพราะปกติอึดจะอยู่ที่บ้านเสมอ แต่ในวันนั้นเธอกลับต้องไปช่วยคุณอาร์ดน้ำต้นส้มพอดี
- เกษมจึงฝากนามบัตรเอาไว้ให้อึดรู้ว่าตนมาหาและกลับไปก่อนแล้ว
- อึดรู้สึกทั้งดีใจทั้งเสียใจ และเสียตายนมากที่เกษมมาหาแต่กลับไม่ได้เจอกันเสียที

วันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2507

- เกษมจะเข้ากรุงเทพฯอีกครั้ง เขาจึงเขียนจดหมายมาชวนอึดไปดูหนัง
- อัดนัดแนะวันเวลาและสถานที่ทั้งหมด
- แต่รอแล้วรอเล่า วันนั้นเกษมก็ไม่มา
- อัดจึงตัดสินใจกลับและเข้าใจว่าเป็นการคลาดเคลื่อนของจดหมายที่แจ้งข่าวเข้าไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ.2506

- เกษมส่งจดหมายไปบอกห่างกันสักพักกับอีดกหลายๆ เหตุเพราะเขาต้องไปเรียนต่อที่จังหวัดนครราชสีมาสักกระยะ
- อีดโกรธมากที่เขาคิดว่าเธอจะรอไม่ได้และหยุดความสัมพันธ์ด้วยความน้อยใจเหลือไว้เพียงฉันเพื่อน

วันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2510

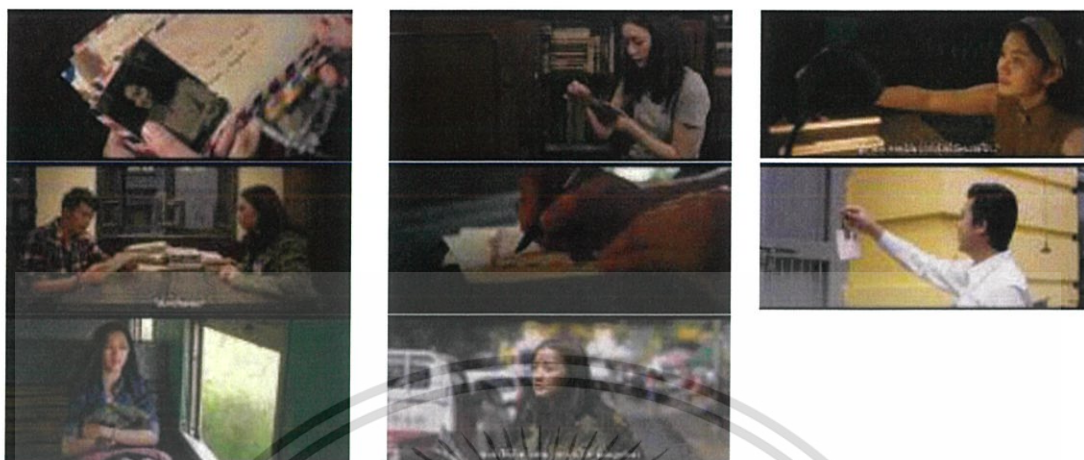
- หลังจากที่ย่างหายไบนาน เกษมส่ง ส.ค.ส. สวัสดิ์ปีใหม่ไปเช่นเคย และแจ้งข่าวให้อีดทราบว่าเขากำลังจะแต่งงาน
- อีดยินดีด้วย และจะเป็นมิตรกับเขาเสมอ
- เธอยังคงหวังว่าถ้าหากยังไม่ตาย เธอกับเขาคงจะได้พบกันสักครั้ง

สภาพแวดล้อม สถานที่ วิถีชีวิตในสมัยนั้น (พ.ศ.2505-2510)

จากการที่ได้อ่านจดหมายของคุณอีดนั้น นอกจากจะรู้เรื่องราวของความสัมพันธ์ระหว่างคุณตาและท่านนั้น เรายังได้ทราบเรื่องของประเพณีวัฒนธรรมรวมถึงเหตุการณ์ต่างๆในสมัยนั้นอีกด้วย อาทิ การเดินทางจากกรุงเทพฯไปยังราชบุรี งานประเพณีต่างๆในสมัยก่อน เช่น งานถวายบังคมพระบรมรูปทรงม้า ช่วงที่สวนส้มบางมดยังมีอยู่มาก เป็นต้น แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญเก่าแก่โบราณ สภาพถนนหนทางที่แต่ก่อนยังไม่มีมากนัก ผู้คนในย่านบางมดและจังหวัดราชบุรีแต่เรือสัญจร รวมถึงด้านสภาวะเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งในจุดนี้ข้าพเจ้าจะนำไปปรับใช้กับการถ่ายทอดออกมาเป็นภาพยนตร์ต่อไป

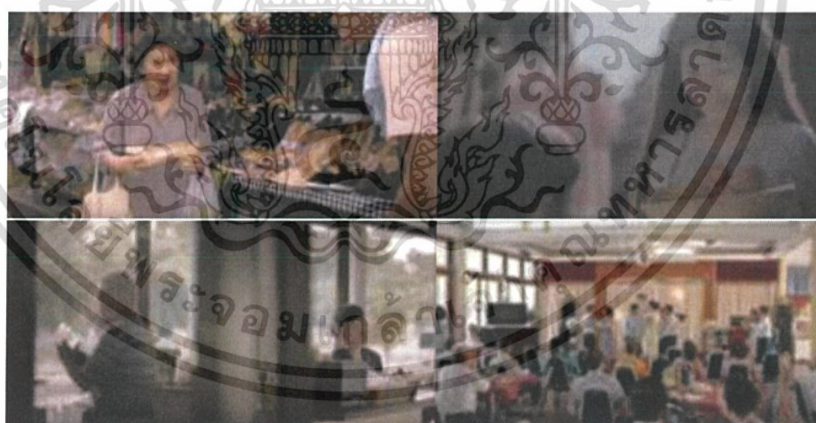
ภาพยนตร์อ้างอิง

เมื่อข้าพเจ้าตัดสินใจที่หยิบยกเรื่องราวที่อิงประวัติศาสตร์ในชีวิตจริงของคุณตาและอดีตคนรักมาสร้างเป็นบทภาพยนตร์นั้น จึงทำการค้นคว้าแนวทางของการดำเนินและการเล่าเรื่อง ก็พบว่าภาพยนตร์เรื่อง ถึงคน..ไม่คิดถึง (2016) มีความคล้ายคลึงกันในเรื่องของแนวทาง พล็อตเรื่อง อารมณ์ เหตุการณ์ และการเล่าเรื่องแบบขนานไประหว่างในอดีตกับปัจจุบัน มีหลานสาวเป็นตัวละครหลัก ในการดำเนินเรื่องและออกเดินทางเพื่อตามหารักแท้ของคุณย่าในดินแดนที่ไม่คุ้นเคย อีกทั้งยังย้อนไปในช่วงเวลาประมาณ 50 ปี เช่นเดียวกัน จึงนำมาเป็นตัวอย่างในการเล่าเรื่องและการใช้องค์ประกอบของภาพโดยรวม

ภาพที่ 11 ตัวอย่างภาพบรรยากาศจากภาพยนตร์เรื่อง ถึงคน...ไม่คิดถึง

และอีกหนึ่งภาพยนตร์อีกเรื่องที่ข้าพเจ้านำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขของแต่ละฉาก รวมทั้งเทคนิคการแต่งภาพในฉากที่ต้องย้อนไปอดีตอีกด้วย นั่นก็คือภาพยนตร์เรื่อง 20 ใหม่ ยูเทิร์นวัย หัวใจรีเทิร์น ที่มีการเล่าเรื่องย้อนกลับไปในอดีตได้อย่างสนุกสนานและน่าสนใจ ซึ่งสีและบรรยากาศของเรื่องนี้ทำให้รู้สึกได้ถึง ทั้งความอบอุ่น ความเหงา ความหวังหาอดีต ได้อารมณ์ของการหวนคิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และนำเสนอด้านที่แสดงออกความมุ่งมั่น มุมานะตรากตรำ ของคนในสมัยก่อนอีกด้วย

ภาพที่ 12 ตัวอย่างภาพบรรยากาศจากภาพยนตร์เรื่อง 20 ใหม่ ยูเทิร์นวัย หัวใจรีเทิร์น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

ประเด็นของเรื่อง (THEME)

ถ่ายทอดเรื่องราวความรัก มิตรภาพ และความห่างไกลของคุณตากับคนรักในอดีตผ่านมุมมองของหลานสาวที่กำลังอ่านจดหมายของหญิงสาวผู้นั้น

เรื่องย่อ (PLOT)

เด็กสาวที่กำลังมีปัญหาเกี่ยวกับแฟนหนุ่มและการหาแรงบันดาลใจในการเขียนบทภาพยนตร์ วันหนึ่งเธอได้รับรู้เรื่องราวจากจดหมายของคนรักเก่าของคุณตาที่ไม่เคยพบหน้ากันมาก่อนเป็นเวลานานมาแล้วกว่า 50 ปี เธอจึงเกิดความคิดบางอย่างที่จะออกตามหาหญิงสาวในอดีตคนนั้น เพื่อให้คำสัญญาในจดหมายนี้เป็นจริง และเรื่องทั้งหมดนี้เองที่ทำให้เธอมีมุมมองในปัญหาที่เจออยู่กับความสัมพันธ์ระยะไกลนั้นมากขึ้น

โครงเรื่องย่อ (Synopsis)

เด็กสาวคนหนึ่งที่ได้ฟังเรื่องราวความรักในอดีตของคุณตาก่อนที่จะมาแต่งงานกับคุณยายของเธอแล้วตัดขาดความสัมพันธ์ทุกอย่างไป เมื่อเธอค่อยๆอ่านจดหมายแต่ละฉบับของเธอผู้นั้นที่ท่านเก็บรักษาไว้อย่างดีก็ได้รับรู้ถึงเรื่องราวและเหตุการณ์ต่างๆ มากมายว่าพวกเขารู้จักกันได้โดยความบังเอิญจากการส่งจดหมายผิดบ้าน และเริ่มเป็นมิตรทางไกลนับแต่นั้นมาจนเกิดความรู้สึกดีๆให้กัน ทั้งๆที่พวกเขาทั้งสองไม่เคยได้พบหน้ากันจริงๆเลยสักครั้ง แต่ทุกตัวหนังสือในจดหมายกับมีเรื่องราวและความรู้สึกที่จริงใจต่อกันผ่านลายมือ และทุกๆรายละเอียดของจดหมายและผ้าเช็ดหน้าที่บรรจงปักลงไปอย่างตั้งใจ รวมถึงปัญหาความขัดแย้งความน้อยอกน้อยใจที่คนรักทางไกลส่วนใหญ่มี เช่นเดียวกับตัวเธอเองในปัจจุบันที่กำลังประสบปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระยะไกลนี้เพียงแต่มีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้เธอและเขาแตกต่างกันออกไป จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจและการมีมุมมองเกี่ยวกับเรื่องความรักความสัมพันธ์ของเธอกับคนรักที่เปลี่ยนไปและทำให้ตัวหลานสาวเกิดความคิดที่อยากจะทำความตั้งมั่นในจดหมายนั้นของพวกเขาเป็นจริงจึงออกตามหาหญิงสาวผู้นั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงเรื่องขยาย (TREATMENT)

รถไฟขบวนสีเหลืองส้มค่อยๆเคลื่อนตัวออกจากชานชาลาของสถานีวงเวียนใหญ่มุ่งหน้าสู่สถานีมหาชัยหนึ่งในเส้นทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายอย่างสถานีแม่กลอง หญิงสาววัย 21 ปี สะพายกระเป๋าเป้ด้วยท่าทางทะมัดทะแมงกำลังเดินทางที่นั่นก่อนจะพบที่ที่ถูกใจ เธอเลือกนั่งที่ติดกับหน้าต่างบานกว้างรับลมโชยและเห็นวิวทิวทัศน์ตลอดทางได้อย่างชัดเจน ภาพของหญิงสาวผมสั้นวัยใกล้เคียงกับเธอซ้อนทับภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเพียงแต่การแต่งกายและบุคลิกโดยรวมของเธอนั้นโบราณราวกับสี่สิบห้าสิบปีที่แล้วเห็นจะได้ วันที่ 21 ตุลาคมพุทธศักราช 2505 “ถึง คุณเกษมมิตรรัก จดหมายของคุณอีดได้รับวันที่ 20 ค่ะ รู้สึกดีใจมากที่คุณส่งรูปไปให้ อัยหาว่าเอาเปรียบคุณนะคะ อีดยังไม่มีรูปค่ะ ถ้ามีแล้วจะส่งมาให้คุณทันที และที่คุณบอกว่า ถ้ามีโอกาสจะช่วยเหลือคุณก็ยินดี อีดซาบซึ้งใจมากค่ะ เพียงแค่นี้ก็รู้แล้วว่าคุณมีจิตใจเปี่ยมไปด้วยความเมตตา และ ดีกับอีดมาก แต่ไม่เป็นไรหรอกค่ะ ชีวิตคนเราไม่แน่นอน บางครั้งก็จน และ บางครั้งก็อาจจะรวยบ้างก็ได้ ถ้าเราไม่ซีเกียจ ความซีเกียจนี้เป็นบ่อเกิดของความทุกข์ บ่อเกิดของความทุกข์คือความขยัน อีดถือคตินี้มากค่ะ เดี่ยวนี้ถึงจะลำบากเท่าไรอีดก็อดทนไม่เคยบ่นมีมานะอยู่เสมอ และหวังว่าวันหนึ่งข้างหน้าคงจะต้องพบกับความสุขที่ราบรื่นบ้างไม่มากก็น้อย...” บนรถไฟหลานสาวอ่านจดหมายฉบับน้อยในมือที่เธอพกมาด้วยจนจบไปหนึ่งฉบับ เสียงผู้คนเริ่มจ่อแจ เธอมองออกไปนอกหน้าต่างเจอร้านรวงเต็มไปหมด ก็รีบวิ่งไปท้ายขบวนเพื่อถ่ายรูปตลาดร่มหุบซึ่งเป็นสถานที่ที่เธอชอบมาชีวิตอันแสนปกติของคนแม่กลองที่แปลกตาแห่งหนึ่งและดึงคุณนิกท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติเข้ามามากมาย

“ตือตึง!! ..ตือตึง!~” มือหญิงสาวเอื้อมมาคว้าโทรศัพท์มือถือขึ้นไปดูข้อความจากแอฟแชทที่ขึ้นเตือนรัวๆว่าแฟนหนุ่มของเธอเพิ่งจะมาตอบข้อความที่เธอพิมพ์ทิ้งไว้ตั้งแต่เมื่อวานพร้อมกับเนียนถามไถ่ว่าตอนนี้เธออยู่ที่ไหนทำอะไร เป็นอย่างไรบ้าง หญิงสาวท่าทางไม่พอใจเล็กน้อยก่อนจะพิมพ์กลับไปในเชิงประชดประชันและวางโทรศัพท์นั้นไว้ที่เดิม ขณะที่คุณตากำลังยกหีบไม้ใบไม้เล็กไม่ใหญ่ออกมาให้เธอจากในห้องตามที่เธอขอคู่วางรูปถ่ายและจดหมายเก่าๆที่ตายังพอมิเก็บไว้เพื่อใช้ประกอบในการเขียนบทภาพยนตร์ หลานสาวตะลึงเล็กน้อยก่อนจะเข้ามาช่วยตายกมาวาง สองตาหลานนั่งร้ออัลบั้มรูปเก่าสมัยที่ตายังหนุ่มๆออกมาทลายเล่นกันอย่างสนุกสนาน และยังแอบแซวจดหมายของแฟนเก่าที่ยกมาแต่งกับตาตามประสาหลานที่สนิทสนมกัน ทันใดนั้นเองหลานสาวก็ไปเจอกับอะไรบางอย่างเข้า สิ่งนั้นมีลักษณะเหมือนจดหมายที่ถูกเย็บรวมกันไว้หลายสิบฉบับ และถูกเก็บอยู่ในถุงห่อไว้อย่างดี หน้าห่อมีชื่อคนๆหนึ่งเขียนแปะบนกระดาษเอาไว้ว่า “อีด นางเยาว์” หญิงสาวขออนุญาตคุณตาก่อนจะเปิดอ่านดูสักฉบับสองฉบับ ควบคู่กับคำบรรยายของตาที่เล่าให้ฟังว่านั่นคือจดหมายของใครและรู้จักกันได้อย่างไร

บุรุษไปรษณีย์ซึ่งจักรยานมาส่งจดหมายให้ที่บ้านของเกษม เกษมออกมารับจดหมายพอดีก่อนที่ไปรษณีย์จะจากไป เข้าถือนั้นไว้ในมือและพลิกของไปมา เพื่อดูเจ้าหน้าที่ของ 5 กันยายน 2505 “ถึง คุณเกษม(มิตรใหม่) ใซ่คะอีดได้เขียนจดหมายมาถึงคุณสืบทอดแต่ไม่ทราบว่าคุณเขียนที่อยู่ผิดไป อีดขอขอบคุณคุณมากที่ช่วยตอบจดหมายให้อีดทราบ ยินดีมากค่ะที่คุณจะเป็นมิตรกับอีด อีดไม่รังเกียจคุณหรอกค่ะ แต่คุณซิคะจะรังเกียจอีด เพราะว่าอีดซีเห่ คุนรู้่น้อย ต่ำต้อย ยากจน คุนอายุมากกว่าอีด 2 ปีคะ คุนอยู่บุรีรัมย์หรือคะ โอโฮ! ดีใจเหลือเกิน อีดอยากมีมิตรอยู่ไกลๆคะ เพราะอยากทราบว่าคุณธรรมชาติหรือความ

เป็นอยู่ของจังหวัดนี้เป็นอย่างไร อี๊ดไม่ค่อยได้ไปเที่ยวไหน หวังว่าคุณจะไม่รังเกียจมิตรคนยากของคุณคนนี้นะคะ ยินดีที่ได้รู้จักกับคุณ” “โฮ..” หลานสาวอุทานหลังจากอ่านจดหมายในมือแบบออกเสียงจบ ก่อนเกิดคำถามมากมายจนเกือบอาการสงสัยไว้ไม่อยู่ “อ่าว แล้ว ตอนนี้คุณยายอี๊ดเขาเป็นยังงัยบ้างอะคะ?” “ก็ไม่รู้สิ ตั้งแต่ว่าบยายมาดาก็ไม่ได้ติดต่อเขากลับไปอีกเลย” ตาตอบ “แล้ว...” ยังไม่ทันที่หลานสาวจะถามอะไรกับคุณตาต่อ เสียงคุณยายก็ดังนำมาจากในครัว “สองตาหลานทำอะไรกันอยู่ ยายเตรียมกับข้าวไว้เสร็จหมดแล้วนะ” ก่อนจะถือ จานผัดผักที่เพิ่งหลงจากกระทะมาตามทั้งสองคนไปกินข้าวหลังจากนั่งคุยกันเพลินจนลืมเวลาอาหารไปเสียสนิท เช้าวันรุ่งขึ้นหลานสาวอำลาตากับยายและขอบคุณสำหรับแรงบันดาลใจที่ได้มาเสมอเมื่อกลับมาเยี่ยมทั้งสองท่านก่อนจะนำจดหมายทั้งหมดนี้หน้าโต๊ะคอมพิวเตอร์ “ถึงคุณเกษมที่รักและคิดถึง ก่อนอื่นอี๊ดต้องขอโทษคุณด้วยที่ตอบจดหมายของคุณช้าไป เพราะวันที่อี๊ดได้รับจดหมายของคุณนั้น เผลอน้องและแม่มาหาอี๊ดที่บางมด อี๊ดดีใจมาก และได้รับของขวัญที่คุณส่งไปให้แล้ว อี๊ดรู้สึกอวยและเกรงใจคุณเหลือเกิน ที่อี๊ดไม่มีอะไรจะตอบแทนคุณเลย ปีใหม่ของที่นี่ไม่สนุกอย่างที่คิดหรอกค่ะ ที่นี่เป็นบ้านสวนเงียบออกจะตายไป ถ้าจะไปเที่ยวกันก็ไปเที่ยวฝั่งพระนคร พี่ของอี๊ดจะพาไปเที่ยวดูหนังค่ะ อี๊ดจะดูเผื่อคุณด้วย เพลงที่ส่งมาให้มันถูกใจอี๊ดหลายเพลงค่ะ เพลงที่อี๊ดชอบก็เป็นของคณะสุนทราภรณ์ สุเทพชรินทร์ รวงทอง และบุษยาค่ะ ขอยุติจดหมายไว้เท่านี้ก่อนนะคะ โอกาสหน้าคุยกันใหม่ รัก และคิดถึงเสมอ” อี๊ดนั่งฟังเพลงอยู่ข้างๆกับเครื่องเล่นเทปวิทยุด้วยความยินดี หลานสาวเอาก็กำลังเสิร์ชหาเพลงดังกล่าวฟังเช่นกัน เมื่อเกษมเปิดซองจดหมายออกก็พบกับผ้าเช็ดหน้าสีขาวผืนน้อยที่อี๊ดบรรจงปักขอบให้อย่างสวยงาม “คุณเกษมที่คิดถึง อี๊ดได้รับจดหมายของคุณแล้ว จริงหรือคะที่อี๊ดมอบผ้าเช็ดหน้าให้คุณเป็นคนแรก อี๊ดรู้สึกปลื้มใจมากอี๊ดก็เช่นกันค่ะได้ทำผ้าเช็ดหน้ามาให้คนที่อี๊ดรักเป็นครั้งแรก อี๊ดอยู่ที่นี้ก็เหมือนเคย ยังต้องขยันทำงานอดทนกันไป อนาคตของอี๊ดนั้นจะสดใสหรือมีดมนอย่างไรก็ไม่มีใครทราบ ค่ะ...อี๊ดจะรอจนกว่าจะถึงวันนั้น หวังว่าเราคงได้พบกันสักครั้ง” หลานสาวพินิจพิจารณาผ้าเช็ดหน้านั้นอยู่สักพักและรู้สึกได้ถึงความรู้สึกที่พวกเขามีต่อกันในเวลานั้นนิดๆ ก่อนจะเก็บมันเอาไว้ในห่อด้วยความระมัดระวังตามเดิมเกษมและเพื่อนได้ไปหาอี๊ดที่ร้านขายยาซึ่งเป็นที่อยู่ตามซองจดหมาย โดยหวังว่าหากไปและพบเธอจะถือว่าเป็นพรหมลิขิตและขอเธอเป็นแฟนแต่หากไปแล้วไม่พบก็จะถือว่าเรายังไม่มีวาสนาจะครองคู่กัน คงเป็นได้เพียงมิตรที่ดีต่อกันเท่านั้น แต่เมื่อลงไปถึงก็พบว่าวันนั้นร้านขายยาปิดวันนั้นพอดี เด็กที่นั่งเล่นอยู่หน้าร้านเห็นอย่างนั้นก็เข้ามาถามขายขนมที่กำลังลืงเลว่าตนมาถูกที่หรือเปล่าอย่างเกษมว่ามาหาใคร เกษมจึงบอกไปตามความจริงพร้อมกับฝากนามบัตรไปให้หญิงสาวที่เขาไม่ได้เจอแม้ตั้งใจจะมาพบให้ได้สักครั้งหนึ่งก็ตาม เด็กน้อยจึงวิ่งหน้าตั้งมาบอกอี๊ดซึ่งกำลังช่วยคุณอาร์ดน้ำดื่มส้มอยู่ในสวน พร้อมกับยื่นนามบัตรที่เกษมฝากมาให้ถึงเธอด้วยอาการเหนื่อยหอบ อี๊ดทั้งตื่นเต้นทั้งตกใจและดีใจมากที่เขามาตามหาที่อยู่ของเธอพบ เธอจึงรีบไปที่ร้านยาหวังว่าจะได้พบกับเขาสักครั้ง แต่แล้วเธอกับเขาก็ลาตากันไปอย่างหวุดหวิด เมื่อเกษมตัดสินใจกลับไปเสียก่อน

หลานสาวรับงานที่ถูกจ้างจนสะอาดเอี่ยมจากตามาเช็ดและคว่ำลงบนชั้นวางจาน “แล้วจนถึงตอนนี้คุณตาได้เคยเจอกับเขาบ้างรึยังคะ?” หญิงสาวอดไม่ได้ที่จะถามมันออกไป “ก็ หลังจากนั้นพอติดาได้ลงไปทำธุระที่กรุงเทพฯอีกรอบ ก็เลยส่งจดหมายชวนเขาไปดูหนัง...” อีตีย่นรอเกษมอยู่ที่หน้าโรงหนังพลางมองหาผู้คนที่หน้าตาเหมือนในรูป เธอจัดแต่งเสื้อผ้าและทรงผมเล็กน้อยด้วยความขัดเงินและตื่นเต้นที่จะได้พบหน้าชายคนรักเสียที “ถ้าไม่เป็นการรบกวนคุณมากอีดก็ไม่ขัดข้องคะ เอาอย่างนี้แล้วกัน คือในราววันที่ 21 ส.ค.นี้ ขอให้คุณมารอพบอีดได้ที่หน้าโรงภาพยนตร์คิงส์ อีดจะมาถึงราว 11.30-12.00น. คะ หากมาไม่พบคุณที่นั่นอีดก็จะกลับ ข้อสำคัญคือเรายังไม่เคยพบหน้ากันเลย อีดจะพยายามมองหาคุณซึ่งเหมือนกับในรูปให้ได้ ส่วนอีดในวันนั้น จะใส่เสื้อขาวคอกลม นุ่งกระโปรงสีน้ำเงิน ใส่รองเท้าสีครีมส้นนิ๊ดหน่อย รูปร่างอ้วนๆ ผสมสั้น ถือกระเป๋าหนีบสีดำ หากมีเวลาอีดอาจจะพาคุณไปพบน้องแอ๊ดที่ร้านด้วย เอาล่ะอีดขอยุติที่ไว้ค่อยพบกันวันนั้น ” หลานสาวยื่นพิมพ์แซทถึงแพนหนุ่มในโทรศัพท์ที่อยู่ไกลๆ “อ่าว หาย? นี่มาถึงนานละนะ โทรไปก็ไม่รับ ให้ไว้ดี หนึ่งจะเข้าอยู่แล้วเนี่ย” เธอแสดงท่าทีหงุดหงิดเล็กๆ ทันใดนั้นเสียงโทรศัพท์ก็เข้า “โหลๆนี่อยู่ไหน” เสียงจ้วเจียที่ปลายสายของชายหนุ่มทำให้รู้ได้ทันทีว่าเขาเพิ่งจะตื่นนอน “อยู่หน้าโรงหนัง” หญิงสาวตอบกลับเสียงแข็งเธอแทบจะเก็บอารมณ์โกรธและไม่ให้ตวาดใส่เขาเอาไว้ไม่อยู่ “แล้วซื้อตั๋ววาง” ชายหนุ่มยังคงไม่รู้ถึงอารมณ์อันพุ่งพล่านของหญิงสาว “ซื้อแล้ว แต่คิดว่าไม่ทันละถ้าเธอจะมาเอาตอนนี้อะ นี่ก็ฉายตัวอย่างไปสักพักละ โทรไปก็ไม่รับสาย เมื่อเข้าก็ดูสชาติโทรไปปลุกแล้วนะ ไปกินเหล้ากับเพื่อนดึกแล้วก็เป็นอย่างเจี๊ยบตลอด ทั้งๆที่เคื่อกันดไว้ก่อนแล้วล่วงหน้าตั้งนานก็เออ รอดูดด้วยกันละดูเธอเป็นดิ” หญิงสาวระเบิดอารมณ์ใส่คนในโทรศัพท์ที่ไม่หยุด “เคื่ขอโทษ จ้งไว้วันหลังค่อยดูด้วยกันก็ได้ วางวันไหนอีก” ปลายสายเสียงอ่อน “ไม่วางแล้ว!” หญิงสาวทิ้งท้ายก่อนจะกดวางสายปิดเครื่องไปเลยและเดินผ่านอีดที่ยังคงยืนอยู่ตรงนั้นเข้าโรงหนังไป จนกระทั่งหญิงสาวเดินออกมาหลังจากที่หนังจบลง อีดก็ยังคงยืนรอเกษมอยู่อย่างนั้น ในที่สุดเธอก็จำจะต้องถอดใจเมื่อไร้วัวของชายผู้นัดหมาย

ณ โต๊ะทำงาน ชายหนุ่มนั่งพิมพ์จดหมายด้วยเครื่องพิมพ์ดีดถึงมิตรรักสาวของเขา ใจความว่า “ขณะนี้ผมได้มาเรียนพิมพ์ดีดอยู่ในโคราช เพื่อเตรียมสมัครเข้าทำงาน อาจไม่ได้คุยตอบจดหมายกับคุณสักระยะ เพราะถ้าหากผมยังว่างงานอยู่อย่างนี้ ก็จะไม่สามารถให้ความสุขกับคนที่รักได้ ผมได้ส่งรูปของผมมาในจดหมายฉบับนี้ด้วย” อีดอ่านกระดาษจดหมายเสร็จจึงเปิดดูซองจดหมายพบรูปของเกษมที่แนบมา เธอมีท่าทีโกรธคนในรูปเล็กน้อย “คุณพูดยังกะว่าอีดเป็นผู้ที่รักคนมีเงิน ถ้าคนไม่มีเงินหรือไม่มีงานอีดก็จะไม่รัก อีดไม่ใช่คนอย่างนั้นนะคะ อย่าเข้าใจผิดและขอยุติพูดถึงเรื่องนี้เถอะคะยิ่งพูดก็ยิ่งทำให้ปวดสมองเดี๋ยวจะกินใจกันเปล่าๆ ทั้งนี้ไม่ใช่อีดจะโกรธหรือเกลียดคุณ แต่อีดยังรักคุณอย่างมิตรอยู่เสมอ ใครไม่รักอีดอีดก็จะไม่รักตอบ ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะรักเขาข้างเดียว อีดจะยิ้มกับคุณเสมอ ในเมื่อเราเข้าใจกันดีแล้ว และอีดจะเป็นทั้งมิตรทั้งเพื่อนที่ดีของคุณตลอดไป จากมิตรที่ยังรักและคิดถึงคุณเสมอ” เพลง”เท่านี้ก็ตรม” ดังขึ้นในวิทยุ ซึ่งคล้องกับที่ปัจจุบันหญิงสาวกำลังเปิดอยู่ในคอมพิวเตอร์ เธอวางจดหมายในมือลงที่ข้างโต๊ะ ก่อนจะตักไปหาแพนหนุ่มที่ขึ้นออนไลน์อยู่ในเฟสฯ “ทำไรอยู่คะ?” ภาพตัดไปที่ทางฝั่งของแพนหนุ่มซึ่งกำลังนั่งเล่นเกมออนไลน์อยู่ในร้านเกมส์กับเพื่อนอย่างสนุกสนานระหว่างรอเกมโหลดเขาก็เปิดเฟส

ขึ้นมาเห็นข้อความของแฟนสาวที่ทักมาได้สัปดาห์ก็กดอ่านและปิดไป เมื่อแฟนสาวเห็นว่าเขาอ่านแล้วแต่ไม่สนใจจะตอบเธอก็ยิ่งสงสัยเข้าไปใหญ่จึงส่งข้อความมาอีกหลายครั้งติดๆกัน ก็ยังไม่มีวี่แววของคนรัก เธอจึงตัดสินใจโทรมาหาเขาถึงสองสายขณะที่เขากำลังเล่นเกม แฟนหนุ่มจำใจต้องรับและฟังคำบ่นด่าแต่โดยดีเมื่อสารภาพไปตามจริงว่าเขากำลังทำอะไรและกลับโดนบ่นโวยวายยิ่งกว่าเดิม ทำเอาไม่มีสมาธิและเล่นเกมแพ้จึงเกิดเป็นความโมโหและทะเลาะกันใหญ่โต จบด้วยการที่ชายหนุ่มตัดสายทิ้งขณะที่แฟนสาวกลับมา นั่งน้อยใจอยู่เพียงลำพัง เธอเร่งเพลงให้ดังขึ้นกว่าเดิม หญิงสาวปล่อยอารมณ์ครุ่นคิดไปตามเสียงเพลงอยู่สักพักโทรศัพท์ก็ดังขึ้น เธอลงมืออยู่สักครู่ก่อนจะกดรับ “เตง เจ้าขอโทษนะ เมื่อกี้เข้าไม่มา โมโหใส่เตงเลย ดีกันนะ ไมโกรธ ไม่น้อยใจนะ เตยเจ้าพาไปกินขนม” ทันทีที่ได้ยินเสียงอ่อนและเหมือนจะรู้สึกผิดจากปลายสาย หญิงสาวก็ยิ้มได้อีกครั้งทั้งน้ำตาที่คลออยู่อย่างนั้นไม่ทันได้เหือดหายก่อนจะหยิบจดหมายในซองฉบับต่อไปขึ้นมาอ่านต่อซึ่งหลังจากนั้นหลายๆฉบับก็จับใจความได้ว่าอึดมีโอกาสนจะได้ไปเที่ยวโคราชอยู่หลายครั้ง แต่ทุกครั้งแม้ว่าพวกเขาจะนัดเจอกันแล้วก็ตามแต่ดูเหมือนจะเกิดการคลาดเคลื่อนผิดพลาดตลอดเวลา ทำให้พวกเขา ยังไม่ได้เจอกันสักทีเวลาล่วงเลยไปถึงตีสามกว่าๆ หลานสาวนั่งอ่านจดหมายของยายอึดจนเกือบจะครบทุกฉบับที่มีด้วยความวังเวงเปลี่ยวเต็มทน เธอหยิบฉบับที่เหลืออยู่ขึ้นมาพยายามอ่าน

เกษมในชุดข้าราชการหนุ่มหน้าใหม่ตัดใจนำจดหมายที่เพิ่งพิมพ์เสร็จใส่ฝักลงในซองจดหมายพร้อมกับ ส.ค.ส ปี พ.ศ. 2509 และภาพวิวสวยๆ จำหน้าของถึงคุณนางเยาว์ นี่คงเป็นฉบับสุดท้ายที่เขาจะส่งถึงเธอ ภาพถ่ายแต่งงานของเขาและภรรยาปรากฏซ้อนขึ้นมา ชายหนุ่มหน้าตาดีมีความสุขดี และพร้อมจะสร้างครอบครัวที่อบอุ่นสมบูรณ์

หลานสาวสะดุ้งตัวตื่นขึ้นเล็กน้อยหลังจากผลอหลับไป เธอเปิดคอมพิวเตอร์ที่หน้าจอดับไปได้สักพักขึ้นมาและเริ่มจากการพิมพ์ชื่อยายอึดเพื่อหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต หญิงสาวเปิดหาข้อมูลดูสักพักก็พบว่าที่บ้านพักโฮมสเตย์ที่ใช้นามสกุลเดียวกับยายอึดเป็นชื่อและอยู่ในจังหวัดบ้านเกิดของยายอึด นั่นก็คือ จ.ราชบุรี ตามที่ได้เขียนบอกไว้ในจดหมาย ขณะที่เธอกำลังตื่นตื่นดีใจและรีบจดข้อมูลนั้นลงในสมุด เสียงแจ้งเตือนในเฟสบุ๊คก็ดังขึ้นมา เธอจึงเปิดมันขึ้นมาดูก็พบว่า เป็นรูปของหญิงสาวหน้าตาจิ้มลิ้มวัยละอ่อนถ่ายคู่กับแฟนหนุ่มของเธอที่หน้าตาดูจะปลื้มปริ่มและใกล้ชิดกันเสียเหลือเกิน พร้อมกับคำบรรยายที่ทำเอาให้โกรธไปกันใหญ่อย่างการชวนมารื้อฟื้นความหลังและบอกความคิดถึงที่ดูจะเกินหน้าเกินตาไม่เกรงใจสถานะของเธอกับเขาที่ขึ้นโหวตหลายอยู่หน้าใหม่โสน่เลย และที่ยิ่งไปกว่านั้นแฟนหนุ่มที่เหมือนจะยังไม่นอนของเธอก็ดันเข้ามาทัก “รักเลย” ให้กับโพสต์นี้อีกและยังคอมเมนต์ต่อด้วยว่าถ้าว่างๆก็มาเจอกันได้ หญิงสาวทั้งโกรธและโมโหจนทำอะไรไม่ถูก เธอแคปหน้าจอโพสต์นั้นแล้วถามกับแฟนหนุ่มในแชท แต่ก็ได้เพียงคำปฏิเสธว่าไม่มีอะไรในความสัมพันธ์ฉันพี่น้องที่รู้จักสนิทกันมานาน แถมยังออกโรงปกป้องน้องเขายีกและแล้วในคำคืนที่แสนยาวนานนี้ก็จบลงด้วยการทะเลาะกันครั้งใหญ่ของพวกเขา

หญิงสาวลกรถไฟและดูนาฬิกากับกระดาดแผ่นเล็กๆที่จัดสถานที่และรายละเอียดต่างๆรวมถึงเวลาเข้าเช็คอินไว้ และพบว่าเธอมาถึงก่อนเวลาเกือบๆ 3 ชั่วโมง จึงตัดสินใจถามทางคนแถวนั้นเพื่อไปเดินเที่ยวที่ตลาดน้ำอัมพวา ก่อน ขณะกำลังเดินดูของในร้านขายของที่ระลึกอยู่นั้น โทรศัพท์มือถือก็ดังขึ้น

ปลายสายเป็นญาติสนิทรุ่นลูกของคุณยายอืด เจ้าของที่พักที่เธอติดต่อไปบอกให้เข้าไปได้เลย และยายอืด รอยุ่ที่นั่นอย่างสบายดี ก่อนที่เธอจะเดินออกจากบ้านก็ไปสะดุดใจเข้ากับโปสเตอร์ภาพวิวสวยงามที่เสียบบัวไว้ให้เลือกร้านมากมาย เธอตัดสินใจเลือกหยิบมันมาหนึ่งใบพร้อมกับจ่ายเงิน เธอเดินไปหย่อนจดหมายฉบับน้อยและโปสเตอร์ลงตู้ไปรษณีย์ซึ่งตั้งอยู่ข้างทาง 23 มกราคม 2510 ณ โรงเรียน ที่บางมด หญิงสาวมีรูปร่างซูบผอมไปกว่าแต่ก่อนมาก เธอนั่งอ่านจดหมายอยู่ในสวนของโรงเรียน “เป็นเวลานานทีเดียวที่อืดไม่ได้ส่งจดหมายถึงคุณเลย เป็นอย่างไรบ้างคะ อากาศทางจังหวัดคุณหนาวมากไหม อืดขอบคุณสำหรับส.ค.ส และรูปวิวสวยๆนั้นนะคะ อืดต้องขอโทษด้วยที่ไม่ส่งข่าวให้คุณรู้ แต่อืดยังระลึกนึกถึงคุณอยู่เสมอ อืดก็ขอแสดงความยินดีกับคุณด้วยที่คุณแต่งงานแล้ว ภรรยาคุณคงสวยและน่ารักใช้ไหมคะ ผাগแสดงความยินดีที่ได้รู้จักไปถึงภรรยาคนสวยของคุณด้วย และจากนี้คุณอาจไม่ค่อยมีเวลาเขียนจดหมายตอบ อืดคงจะรบกวนเปล่าๆ เดี่ยวภรรยาคุณจะมาเข้าใจผิดเอา ช่วยบอกเธอด้วยว่าอืดกับคุณไม่มีอะไรนอกจากเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันเท่านั้น ถ้าอืดยังไม่ตาย อืดคงจะได้พบคุณเป็นแน่ อืดจะรอจนกว่าจะถึงวันนั้น หวังว่าเราคงได้พบกันสักครั้ง” แพนหนุ่มที่เพิ่งอาบน้ำเสร็จเดินมาหยิบโทรศัพท์มือถือเพื่อเช็คข้อความสาวของเขาได้ตอบกลับมาหาบ้างไหมหลังจากที่เขาเจอเธอไปยกใหญ่ ก็เหลือบไปเห็นจดหมายและโปสเตอร์ที่ถูกส่งนำมาสอดไว้จากเจ้าหน้าที่หอพัก เขาหยิบมันขึ้นมาด้วยท่าทางงุนงงสงสัยก่อนจะเห็นลายมือที่จำหน้าของถึงเขาก็จำได้ เขาดีใจมากและโดนเพื่อนร่วมห้องจอมจู้จนแซวว่ามันโบราณมาก

ผู้กำกับและทีมงานได้ไปหาและพบกับยายอืดเจ้าของจดหมายตัวจริงเสียงจริงเป็นครั้งแรก ก่อนจะแนะนำตัวและพูดคุยถามสารทุกข์สุขดิบกัน และวิดีโอคอลไปหาคุณตาซึ่งอยู่จังหวัดนครราชสีมาและไม่ได้มาด้วย ซึ่งถือเป็นการได้พบและพูดคุยกันครั้งแรกตลอด 50 ปีที่ผ่านมาด้วยเทคโนโลยีและความสะดวกในการติดต่อสื่อสารที่เปลี่ยนไปตามยุคตามสมัย

บทภาพยนตร์ (SCREENPLAY)

จากโครงเรื่องขยายนั่น จึงนำมาแยกเป็นแต่ละฉากที่ทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นและเจาะจงรายละเอียดได้มากขึ้น ดังนี้

1. บทภาพยนตร์ร่างที่ 1
2. บทภาพยนตร์ร่างที่ 2
3. บทภาพยนตร์ร่างที่ 3

บทภาพยนตร์ร่างที่ 1

Scene1a สถานีรถไฟ/ภายนอก/กลางวัน

รถไฟขบวนสีเหลืองส้มค่อยๆเคลื่อนตัวออกจากชานชาลาของสถานีวงเวียนใหญ่มุ่งหน้าสู่สถานีมหาชัย หนึ่งในเส้นทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายอย่างสถานีแม่กลอง หญิงสาววัย 21 ปี สะพายกระเป๋าเป้ด้วยท่าทางทะมัดทะแมงกำลังเดินทางที่นั่นก่อนจะพบที่ที่ถูกใจ เธอเลือกที่นั่งที่ติดกับหน้าต่างกว้างรับลมโซยและเห็นวิวทิวทัศน์ตลอดทางได้อย่างชัดเจน ภาพของหญิงสาวผมสั้นวัยใกล้เคียงกับเธอซ้อนทับภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเพียงแต่การแต่งกายและบุคลิกโดยรวมของเธอนั้นโบราณราวกับสี่สิบห้าสิบปีที่แล้วเห็นจะได้

Scene1b ตลาดร่มหุบ/ภายนอก/กลางวัน

วันที่ 21 ตุลาคม พุทธศักราช 2505

Voice Over อัด

“ถึง คุณเกษมมิตรรัก จดหมายของคุณอัดได้รับวันที่ 20 ค่ะ รู้สึกดีใจมากที่คุณส่งรูปไปให้อย่าหาว่าเอาเปรียบคุณนะคะ อัดยังไม่มีรูปค่ะ ถ้ามีแล้วจะส่งมาให้คุณทันที และที่คุณบอกว่าถ้ามีโอกาสจะช่วยเหลือคุณก็ยินดี อัดซาบซึ้งใจมากค่ะ เพียงแค่นี้ก็รู้แล้วว่าคุณมีจิตใจเปี่ยมไปด้วยความเมตตา และดีกับอัดมาก แต่ไม่เป็นไรหรอกค่ะ ชีวิตคนเราไม่แน่นอน บางครั้งก็จน และ บางครั้งก็อาจจะรวยบ้างก็ได้ ถ้าเราไม่ซีเกียจ ความซีเกียจนี้เป็นบ่อเกิดของความทุกข์ บ่อเกิดของความทุกข์คือความขยัน อัดถือคตินี้มากค่ะ เต็มวันถึงจะลำบากเท่าไรอัดก็อดทนไม่เคยบ่นมีมานะอยู่เสมอ และหวังว่าวันหนึ่งข้างหน้าคงจะต้องพบกับความสุขที่ราบรื่นบ้างไม่มากก็น้อย...”

บนรถไฟหลานสาวอ่านจดหมายฉบับน้อยในมือที่เธอพกมาด้วยจนจบไปหนึ่งฉบับ เสียงผู้คนเริ่มจ่อแจเธอมองออกไปนอกหน้าต่างเจอร้านรวงเต็มไปหมด ก็รีบวิ่งไปท้ายขบวนเพื่อถ่ายรูปตลาดร่มหุบซึ่งเป็นสถานที่ที่วิวทิวทัศน์อันแสนปกติของคนแม่กลองที่แปลกตาแห่งหนึ่งและดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติเข้ามามากมาย

Scene2 บ้านตา/ภายใน/กลางวัน

เสียงโทรศัพท์มือถือ

“ต๋อติง!!ๆ ..ต๋อติง!”

มือหญิงสาวเอื้อมมาคว้าโทรศัพท์มือถือขึ้นไปดูข้อความจากแอปฯแชทที่ขึ้นเตือนรู้ว่าแฟนหนุ่มของเธอเพิ่งจะมาตอบข้อความที่เธอพิมพ์ทิ้งไว้ตั้งแต่เมื่อวานพร้อมกับเนียนถามไถ่ว่าตอนนี้เธออยู่ที่ไหนทำอะไร เป็นอย่างไรบ้าง

แฟนหนุ่ม

“เมื่อวานอ่านสือทั้งวันเลย โย่วๆ อยู่ไหนๆ ทำอะไรอยู่”

หลานสาว

“ไม่ตอบกลับมาพรงนี้เลยละ”

หญิงสาวท่าทางไม่พอใจเล็กน้อยก่อนจะพิมพ์กลับไปในเชิงประชดประชันและวางโทรศัพท์นั้นไว้ที่เดิม ขณะที่คุณตาคำลึงยกหีบไม้ใบไม้เล็กไม่ใหญ่ออกมาให้เธอจากในห้องตามที่เราขอตัวถ่ายรูปถ่ายและจดหมายเก่าๆ ที่ตายังพอมิเก็บไว้เพื่อใช้ประกอบในการเขียนบทภาพยนตร์ หลานสาวตะลึงเล็กน้อยก่อนจะเข้ามาช่วยตายนามวาง สองตาหลานนั่งรื้ออัลบั้มรูปเก่าสมัยที่ตายังหนุ่มๆ ออกมาทายนเล่นกันอย่างสนุกสนาน และ ยังแอบแซวจดหมายของแฟนเก่าอายุก่อนที่จะมาแต่งงานกับตาตามประสาตาหลานที่สนิทสนมกัน ทันใดนั้นเองหลานสาวก็ไปเจอกับอะไรบางอย่างเข้า สิ่งนั้นมีลักษณะเหมือนจดหมายที่ถูกเย็บรวมกันไว้หลายสิบฉบับ และถูกเก็บอยู่ในถุงห่อไว้อย่างดี หน้าห่อมีชื่อคนๆ หนึ่งเขียนแปะบนกระดาษเอาไว้ว่า “อืด นงเยาว์” หญิงสาวขออนุญาตคุณตาค่อนจะเปิดอ่านดูสักฉบับสองฉบับ ควบคู่กับคำบรรยายของตาที่เล่าให้ฟังว่านั่นคือจดหมายของใครและรู้จักกันได้อย่างไร

Scene3 บ้านเกษม/ภายนอก/กลางวัน

บุรุษไปรษณีย์ขี่จักรยานมาส่งจดหมายให้ที่บ้านของเกษม

บุรุษไปรษณีย์

“จดหมายมาส่งครับ”

เกษมออกมารับจดหมายพอดีก่อนที่ไปรษณีย์จะจากไป เข้าถ่มน้ำไว้ในมือและพลิกซองไปมาเพื่อดูชื่อ

Scene4a บ้านตา/ภายใน/กลางวัน

5 กันยายน 2505

Voice Over อี๊ด

“ถึง คุณเกษม(มิตรใหม่) ไซ้คะ อี๊ดได้เขียนจดหมายมาถึงคุณสับสนจังดี แต่ไม่ทราบว่าคุณเขียนที่อยู่ผิดไป อี๊ดขอขอบคุณคุณมากที่ช่วยตอบจดหมายให้อี๊ดทราบ ยินดีมากคะ ที่คุณจะเป็นมิตรกับอี๊ด อี๊ดไม่รังเกียจคุณหรอกคะ แต่คุณไซ้คะจะรังเกียจอี๊ด เพราะว่า อี๊ดไซ้เห็นว่าคุณรู้น้อย ต่ำต้อย ยากจน”

หลานสาว

“คุณอายุมากกว่าอี๊ดสองปีคะ คุณอยู่บุรีรัมย์หรือคะ โอโฮ! ดีใจเหลือเกิน อี๊ดอยากมีมิตรอยู่ไกลๆคะ เพราะอยากทราบว่า ธรรมชาติหรือความเป็นอยู่ของจังหวัดนี้เป็นอย่างไร อี๊ดไม่ค่อยได้ไปเที่ยวไหนหวังว่าคุณจะไม่รังเกียจมิตรคนยากของคุณคนนั้นะคะ ยินดีที่ได้รู้จักกับคุณ”

หลานสาวอุทานหลังจากอ่านจดหมายในมือแบบออกเสียงจบ ก่อนจะเกิดคำถามมากมายจนเกือบอาการสงสัยไว้ไม่อยู่

หลานสาว

“โฮ อ่าว แล้ว ตอนนี้คุณยายอี๊ดเขาเป็นยังไงบ้างอะคะ?”

คุณตา

“ก็ไม่รู้สิ ตั้งแต่แต่งกับยายมาตาก็ไม่ได้ติดต่อเขากลับไปอีกเลย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลานสาว

“แล้ว...”

ยังไม่ทันที่หลานสาวจะถามอะไรกับคุณตาต่อเสียงคุณยายก็ดึงนำมาจากในครัว

คุณยาย

“สองตาหลานทำอะไรกันอยู่ ยายเตรียมกับข้าวไว้เสร็จหมดแล้วนะ”

ก่อนจะถือจานผักผักที่เพิ่งเทลงจากกระทะมาตามทั้งสองคนไปกินข้าวหลังจากนั่งคุยกันเพลินจนลืมเวลาอาหารไปเสียสนิท

Scene4b บ้านตา/ภายนอก/กลางวัน

เช้าวันรุ่งขึ้นหลานสาวอำลาตากับยายและขอบคุณสำหรับแรงบันดาลใจที่ได้มาเสมอเมื่อกลับมาเยี่ยมทั้งสองท่านก่อนจะนำจดหมายทั้งห่อนั้นกลับมาที่กรุงเทพฯ

หลานสาว

“กลับแล้วนะคะคุณตาคุณยาย ไร่ช่วงปิดเทอมหน้าหนูจะมาพร้อมแม่เขาอีกที”

คุณยาย

“เอ้อ เดินทางปลอดภัยพระคุ้มครองนะลูก”

หลานสาวกอดอำลาคุณตาและคุณยายก่อนจะขึ้นรถที่น้ำอาสาขับไปส่ง

Scene5 หอพักหญิง/ภายใน/กลางคืน

ในเย็นวันนั้น ณ หอพักของหลานสาว หญิงสาวเปิดประตูห้องเขามาด้วยของพะรุงพะรัง ก่อนจะวางทั้งหมดไว้ที่ปลายเตียงและเดินมาเปิดคอมฯ หลานสาวนำจดหมายในสภาพเกือบเปียกชุ่มที่ถูกห่อไว้เป็นอย่างดีออกมาอย่างระมัดระวัง และหาที่ที่เหมาะสมในการไล่อ่านจดหมายทั้งหมดนี้หน้าโต๊ะคอมพิวเตอร์

Scene6a บ้านอืด/ภายใน/กลางวัน

Voice Over อืด

“ถึง คุณเกษมที่รักและคิดถึง ก่อนอื่นอืดต้องขอโทษคุณด้วยที่ตอบจดหมายของคุณช้าไป เพราะวันที่อืดได้รับจดหมายของคุณนั้น เฝอญ๋น่องและแม่มาหาอืดที่บางมด อืดดีใจมาก และได้รับของขวัญที่คุณส่งไปให้แล้วอืดรู้สึกอายและเกรงใจคุณเหลือเกิน ที่อืดไม่มีอะไรจะตอบแทนคุณเลย ปีใหม่ของที่นี่ไม่สนุกอย่างที่คิดหรือคะ ที่นี่เป็นบ้านสวนเงียบออกจะตายไป ถ้าจะไปเที่ยวกันก็ไปเที่ยวฝั่งพระนคร พี่ของอืดจะพาไปเที่ยวดูหนังคะ อืดจะดูเผื่อคุณด้วย เพลงที่ส่งมาให้ฉันถูกใจอืดหลายเพลงคะ เพลงที่อืดชอบก็เป็นของคณะสุนทราภรณ์ สุเทพ ชรินทร์ รวงทอง และบุษยาคะ ขอยุติจดหมายไว้เท่านี้ก่อนนะคะ โอกาสหน้าคุยกันใหม่ รัก และคิดถึงเสมอ”

อืดนั่งฟังเพลงอยู่ข้างๆกับเครื่องเล่นเทปวิทยุด้วยความยินดี

Scene6b หอพักหญิง/ภายใน/กลางคืน

หลานสาวเองก็กำลังเสิร์ชหาเพลงดังกล่าวฟังเช่นกัน

Scene7a บ้านเกษม/ภายนอก/กลางวัน

เมื่อเกษมเปิดซองจดหมายออกก็พบกับผ้าเช็ดหน้าสีขาวผืนน้อยที่อืดบรรจงปักขอบให้อย่างสวยงาม

Voice Over อืด

“คุณเกษมที่คิดถึง อืดได้รับจดหมายของคุณแล้ว จริงหรือคะที่อืดมอบผ้าเช็ดหน้าให้คุณเป็นคนแรก อืดรู้สึกปลื้มใจมากอืดก็เช่นกันคะได้ทำผ้าเช็ดหน้ามาให้คนที่อืดรักเป็นครั้งแรก อืดอยู่ที่นี้ก็เหมือนเคย ยังต้องขยันทำงานอดทนกันไปอนาคตของอืดนั้นจะสดใสหรือมีดมนอย่างไร ก็ไม่มีใครทราบ ค่ะ...อืดจะรอจนกว่าจะถึงวันนั้น หวังว่าเราคงได้พบกันสักครั้ง”

Scene7b หอพักหญิง/ภายใน/กลางคืน

หลานสาวพินิจพิจารณาผ้าเช็ดหน้าอันอยู่สักพักและรู้สึกได้ถึงความรู้สึกที่พวกเขามีต่อกันในเวลานั้นนิดๆ ก่อนจะเก็บมันเอาไว้ในห่อด้วยความระมัดระวังตามเดิม

Scene8 บ้านอืดและสวนผลไม้/ภายนอก/กลางวัน

เกษมและเพื่อนได้ไปหาอืดที่ร้านขายยาซึ่งเป็นที่อยู่ตามซองจดหมาย โดยหวังว่าหากไปและพบเธอจะถือว่ามีพรหมลิขิตและขอเธอเป็นแฟนแต่หากไปแล้วไม่พบก็จะถือว่าเรายังไม่มีวาสนาจะครองคู่กัน คงเป็นได้เพียงมิตรที่ดีต่อกันเท่านั้น แต่เมื่อลองไปถึงก็พบว่าวันนั้นร้านขายยาปิดพอดี เด็กสาวที่นั่งเล่นอยู่หน้าร้านเห็นอย่างนั้นก็เข้ามาถามชายหนุ่มที่กำลังลืงเลว่าตนมาถูกที่หรือเปล่าอย่างเกษมเด็ก

เด็ก
“พี่ชายมาหาใครจ๊ะ?” (เสียงเหน่อนิดๆ)

เกษมจึงบอกไปตามความจริงพร้อมกับฝากนามบัตรไปให้หญิงสาวที่เขาไม่ได้เจอแต่ตั้งใจจะมาพบให้ได้สักครั้งหนึ่งก็ตาม เด็กสาวจึงวิ่งหน้าตั้งมาบอกอืดซึ่งกำลังช่วยคุณอาร์ดน้ำต้นส้มอยู่ในสวน

เด็ก
“พี่อืดดด! มีคนมาหาเห็นบอกว่าชื่อเกษมมาจากบุรีรัมย์”

พร้อมกับยื่นนามบัตรที่เกษมฝากมาให้ถึงเธอด้วยอาการเหนื่อยหอบ อืดฟังต้นต้นทั้งตกใจและดีใจมากที่เขามาตามหาที่อยู่ของเธอพบ เธอจึงรีบไปที่ร้านยาหวังว่าจะได้พบกับเขาสักครั้ง แต่แล้วเธอกับเขาก็คลาดกันไปอย่างหวุดหวิด เมื่อเกษมตัดสินใจกลับไปเสียก่อน

Scene9 บ้านตา/ภายใน/ตอนเย็น

หลานสาวรับงานที่ถูกจ้างจนสะอาดเอี่ยมจากตามาเช็ดและคว่ำลงบนชั้นวางงาน

หลานสาว

“แล้ว..จนถึงตอนนี้คุณตาได้เคยเจอกับเขาบ้างรึยังคะ?”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หญิงสาวอดไม่ได้ที่จะถามมันออกไป

คุณตา

“ก็ หลังจากนั้นพอดีตาได้ลงไปทำธุระที่กรุงเทพฯอีกรอบ ก็เลยส่งจดหมายชวนเขาไปดูหนัง...”

Scene10 โรงหนัง/ภายนอก/กลางวัน

อิตียืนรอเกษมอยู่ที่หน้าโรงหนังพลางมองหาผู้คนที่หน้าตาเหมือนในรูป เธอจัดแต่งเสื้อผ้าและทรงผมเล็กน้อยด้วยความขัดใจและตื่นตื้นที่จะได้พบหน้าชายคนรักเสียที

Voice Over อิตี

“ถ้าไม่เป็นการรบกวนคุณมากอิตีก็ไม่ขัดข้องค่ะ เอาอย่างนี้แล้วกัน คือในราววันที่ 21 สิงหาคมนี้ ขอให้คุณมารอพบอิตีได้ที่หน้าโรงภาพยนตร์คิงส์ อิตีจะมาถึงราว 11.30-12.00น. ค่ะ หากมาไม่พบคุณที่นั่นอิตีก็จะกลับ ข้อสำคัญคือเรายังไม่เคยพบหน้ากันเลย อิตีจะพยายามมองหาคุณซึ่งเหมือนกับในรูปให้ได้ ส่วนอิตีในวันนั้น จะใส่เสื้อขาวคอกลม นุ่งกระโปรงสีน้ำเงิน ใส่รองเท้าสีครีมสูงนิดหน่อย รูปร่างอ้วนๆ ผมสั้น ถือกะเป๋าหนีบสีดำ หากมีเวลาอิตีอาจจะพาคุณไปพบน้องแอ๊ดที่ร้านด้วย เอาละอิตีขอยุติที ไว้ค่อยพบกันวันนั้น”

หลานสาวยื่นพิมพ์แซทถึงแฟนหนุ่มในโทรศัพท์อยู่ไกลๆ

หลานสาว

“อ่าว หาย? นี่มาถึงนานละนะ โทรไปก็ไม่รับ ให้เวดี หน้งจะเข้าอยู่แล้วเนี่ย”

เธอแสดงท่าทีหงุดหงิดเล็กๆ ทันใดนั่นเสียงโทรศัพท์ก็เข้า

แฟนหนุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“โหลๆนี่อยู่ไหน”

เสียงจ้วเจียที่ปลายสายของชายหนุ่มทำให้รู้ได้ทันทีว่าเขาเพิ่งจะตื่นนอน

หลานสาว

“อยู่หน้าโรงหนัง”

หญิงสาวตอบกลับเสียงแข็งเธอแทบจะเก็บอารมณ์โกรธและไม่ให้ทวาดใส่เขาเอาไว้ไม่อยู่

แฟนหนุ่ม

“แล้วซื้อตัวอย่าง”

ชายหนุ่มยังคงไม่รับรู้ถึงอารมณ์อันพุ่งพล่านของหญิงสาว

หลานสาว

“ซื้อแล้ว แต่คิดว่าไม่ทันละถ้าเธอจะมาเอาตอนนี้ละ นี่ก็ฉวยตัวอย่างไป สักพักละ โทรไปก็ไม่รับสาย เมื่อเข้าก็อุดเสาที่โทรไปปลุกแล้วนะ ไปกินเหล้ากับเพื่อนดึกแล้วก็เป็นอย่างเจียตลอด ทั้งๆที่เค้าก็นัดไว้ก่อนแล้ว ล่วงหน้าตั้งนานก็เออ รอดูด้วยกันละดูเธอเป็นดิ”

หญิงสาวระเบิดอารมณ์ใส่คนในโทรศัพท์ที่ไม่หยุด

แฟนหนุ่ม

“เค้าขอโทษ นั้นไว้วันหลังค่อยดูด้วยกันก็ได้ ว่าวันไหนอีก”

ปลายสายเสียงอ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลานสาว

“ไม่ว่างแล้ว!”

หญิงสาวทิ้งท้ายก่อนจะกดวางสายปิดเครื่องไปเลยและเดินผ่านอีดที่ยังคงยืนอยู่ตรงนั้นเข้าโรงหนังไป จนกระทั่งหญิงสาวเดินออกมาหลังจากที่หนังจบลง อีดก็ยังยืนรอเกษมอยู่อย่างนั้น ในที่สุดเธอก็จำจะต้องถอดใจเมื่อไร้วัวของชายผู้นัดหมาย

Scene11a บ้านเกษม/ภายใน/กลางวัน

ณ โต๊ะทำงาน ชายหนุ่มนั่งพิมพ์จดหมายด้วยเครื่องพิมพ์ดีดถึงมิตรรักสาวของเขา ใจความว่า

Voice Over เกษม

“ขณะนี้ผมได้มาเรียนพิมพ์ดีดอยู่ในโคราช เพื่อเตรียมสมัครเข้าทำงาน อาจไม่ได้คุยตอบจดหมายกับคุณสักระยะ เพราะถ้าหากผมยังว่างงาน อยู่อย่างนี้ ก็จะไม่สามารถให้ความสุขกับคนที่รักได้ ผมได้ส่งรูปของผม มาในจดหมายฉบับนี้ด้วย”

อีดอ่านกระดาษจดหมายเสร็จจึงเปิดดูของจดหมายพรูปของเกษมที่แนบมา เธอมีท่าทีโกรธคนในรูป เล็กน้อย

Voice Over อีด

“คุณพูดยังกะว่าอีดเป็นผู้ที่รักคนมีเงิน ถ้าคนไม่มีเงินหรือไม่มีงานอีดก็จะไม่รัก อีดไม่ใช่คนอย่างนั้นนะคะ อย่าเข้าใจผิดและขอยุติพูดถึงเรื่องนี้เถอะคะยิ่งพูดก็ยิ่งทำให้ปวดสมอง เดี่ยวจะกินใจกันเปล่าๆ ทั้งนี้ไม่ใช่ อีดจะโกรธหรือเกลียดคุณ แต่อีดยังรักคุณอย่างมิตรอยู่เสมอ ใครไม่รัก อีดอีดก็จะไม่รักตอบ ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะรักเขาข้างเดียว อีดจะยิ้มกับคุณเสมอ ในเมื่อเราเข้าใจกันดีแล้ว และอีดจะเป็นทั้งมิตรทั้งเพื่อนที่ดีของคุณตลอดไป จากมิตรที่ยังรักและคิดถึงคุณเสมอ”

เพลง”เท่านี้ก็ตรม” ดั่งขึ้นในวิทยุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene11b หอพักหญิง/ภายใน/กลางวัน

ซึ่งคล้องกับที่ปัจจุบันหญิงสาวกำลังเปิดอยู่ในคอมพิวเตอร์ เธอวางจดหมายในมือลงที่ข้างโต๊ะ ก่อนจะชักไปหาแฟนหนุ่มที่ขึ้นออนไลน์อยู่ในเฟสฯ

หลานสาว

“ทำร้ายอยู่?”

เมื่อแฟนสาวเห็นว่าเขาอ่านแล้วแต่ไม่สนใจจะตอบเธอก็ยิ่งสงสัยเข้าไปใหญ่จึงส่งข้อความมาอีกหลายครั้งติดๆกันก็ยังไม่มียี่แวนวของคนรัก เธอจึงตัดสินใจโทรมาหาเขาถึงสองสาย เมื่อเขารับเธอก็ป่นไวยวายยกใหญ่ และเกิดเป็นเรื่องราวทะเลาะกันใหญ่โต

แฟนหนุ่ม

“โหลๆ มีอะไร ไม่ว่าง! เล่นเกมอยู่”

หลานสาว

“อยู่ร้านเกมส์อีกแล้วใช่ไหม? ตลอดอะ ทักไปกว่าจะตอบที่ต้องรอเป็นชาติเลยปะ? นี่ถ้าเรามีธุระด่วนหรือเกิดอะไรขึ้นเธอก็คงไม่รู้หรือ เกมมันสำคัญกว่าเราอีกหรือ? มันรอเธอเหมือนที่เรารอและเสียความรู้สึกอย่างนี้ไหม ถ้าจะเป็นแบบนี้ก็ไม่มีเราก็ได้ปะ!”

แฟนหนุ่ม

“เออๆ ไว้ค่อยคุย เขี่ยๆ! แพ้เลยเนี่ย!”

จนกระทั่งชายหนุ่มตัดสายทิ้ง เธอจึงได้แต่กลับมา นั่งน้อยใจอยู่เพียงลำพัง เธอเร่งเพลงให้ดังขึ้นกว่าเดิม หญิงสาวปล่อยอารมณ์ครุ่นคิดไปตามเสียงเพลงอยู่สักพักโทรศัพท์ก็ดังขึ้น เธอล้งเลอยู่สักครู่ก่อนจะกดรับ

แฟนหนุ่ม

“เตง เค้าขอโทษน้า เมื่อกี้เข้าไม่น่าโมโหใส่เตงเลย ดีกันนะ ไม่โกรธ ไม่น้อยใจนะ เตี่ยวเค้าพาไปกินขนม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทันทีที่ได้ยินเสียงอ่อนและเหมือนจะรู้สึกผิดจากปลายสาย หญิงสาวก็ยิ้มได้อีกครั้งทั้งน้ำตาที่คลออยู่อย่างนั้นไม่ทันได้เหือดหายก่อนจะหยิบจดหมายในซองฉบับต่อไปขึ้นมาอ่านต่อ ซึ่งหลังจากนั้นหลายๆฉบับก็จับใจความได้ว่าอิตมีโอกาสจะได้ไปเที่ยวโคราชอยู่หลายครั้ง แต่ทุกครั้งแม้ว่าพวกเขาจะนัดเจอกันแล้วก็ตามแต่ดูเหมือนจะเกิดการคลาดเคลื่อนผิดพลาดตลอดเวลา ทำให้พวกเขายังไม่ได้เจอกันสักทีเวลาล่วงเลยไปถึงตีสามกว่าๆ หลานสาวนั่งอ่านจดหมายของยายอิตจนเกือบจะครบทุกฉบับที่มีด้วยความง่วงเพลียเต็มทน เธอหยิบฉบับที่เหลืออยู่ขึ้นมาพยายามอ่าน

Scene11c ร้านเกมส์/ภายใน/กลางคืน

ภาพตัดไปที่ทางฝั่งของแฟนหนุ่มซึ่งกำลังนั่งเล่นเกมออนไลน์อยู่ในร้านเกมส์กับเพื่อนอย่างสนุกสนานระหว่างรอเกมโหดเขาก็เปิดเฟสบุ๊คขึ้นมาเห็นข้อความของแฟนสาวที่ทักมาได้สักพักก็กดอ่านและปิดไป เมื่อแฟนสาวเห็นว่าเขาอ่านแล้วแต่ไม่สนใจจะตอบเธอก็ยิ่งสงสัยเข้าไปใหญ่จึงส่งข้อความมาอีกหลายครั้งติดๆกัน เธอจึงตัดสินใจโทรมาหาเขาถึงสองสายขณะที่เขากำลังเล่นเกม แฟนหนุ่มจำใจต้องรับและฟังคำบ่นคำแต่โดยดีเมื่อสารภาพไปตามจริงว่าเขากำลังทำอะไรและกลับโดนบ่นโวยวายยิ่งกว่าเดิมทำเอาไม่มีสมาธิและเล่นเกมแพ้จึงเกิดเป็นความโมโหและทะเลาะกันใหญ่โต จบด้วยการที่ชายหนุ่มตัดสายทิ้งขณะที่แฟนสาวกลับมานั่งน้อยใจอยู่เพียงลำพัง

Scene12 หอพักหญิง/ภายใน/กลางคืน

เวลาล่วงเลยไปถึงตีสามกว่าๆ หลานสาวนั่งอ่านจดหมายของยายอิตจนเกือบจะครบทุกฉบับที่มีด้วยความง่วงเพลียเต็มทน เธอหยิบฉบับที่เหลืออยู่ขึ้นมาพยายามอ่าน

Scene13 บ้านเกษม/ภายใน/กลางวัน

เกษมในชุดข้าราชการหนุ่มหน้าใหม่ตัดใจนำจดหมายที่เพิ่งพิมพ์เสร็จใส่ผนึกลงในซองจดหมายพร้อมกับส.ค.ส ปี พ.ศ. 2509 และภาพวิวสวยๆ จำหน่ายของถึงคุณนงเยาว์ นี่คงเป็นฉบับสุดท้ายที่เขาจะส่งถึงเธอ ภาพถ่ายแต่งงานของเขาและภรรยาปรากฏซ้อนขึ้นมา ชายหนุ่มหน้าตาดูมีความสุขดี และพร้อมจะสร้างครอบครัวที่อบอุ่นสมบูรณ์

Scene14 หอพักหญิง/ภายใน/กลางคืน

หลานสาวสะดุ้งตัวตื่นขึ้นเล็กน้อยหลังจากเผลอหลับไป เธอเปิดคอมพิวเตอร์ที่หน้าจอดับไปได้สักพักขึ้นมา

และเริ่มจากการพิมพ์ชื่อยายอืดเพื่อหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต หญิงสาวเปิดหาข้อมูลดูสักพักก็พบว่าที่บ้านพักโฮมสเตย์ที่ใช้ नामสกุลเดียวกับยายอืดเป็นชื่อและอยู่ในจังหวัดบ้านเกิดของยายอืด นั่นก็คือ จ.ราชบุรี ตามที่ได้เขียนบอกไว้ในจดหมาย ขณะที่เธอกำลังตื่นเต้นดีใจและรีบจดข้อมูลนั้นลงในสมุด เสียงแจ๊งเต๋อนในเฟซบุ๊กก็ดังขึ้นมา เธอจึงเปิดมันขึ้นมาดูก็พบว่า เป็นรูปของหญิงสาวหน้าตาจิ้มลิ้มวัยละอ่อนถ่ายคู่กับแฟนหนุ่มของเธอที่หน้าตาจะปลื้มปริ่มและใกล้ชิดกันเสียเหลือเกิน พร้อมกับคำบรรยายที่ทำเอาปรี๊ดไปกันใหญ่อย่างการชวนมารื้อฟื้นความหลังและบอกความคิดถึงที่ดูจะเกินหน้าเกินตาไม่เกรงใจสถานะของเธอกับเขาที่ขึ้นโหวตหลายอยู่หน้าใหม่ไลน์เลย และที่ยิ่งไปกว่านั้นแฟนหนุ่มที่เหมือนจะยังไม่นอนของเธอก็ดันเข้ามาทัก “รักเลย” ให้กับโพสต์นี้อีกและยังคอมเมนต์ต่อด้วยว่าถ้าว่างๆก็มาเจอกันได้ หญิงสาวทั้งโกรธและโมโหจนทำอะไรไม่ถูก เธอจึงแคปหน้าจอโพสต์นั้นแล้วถามกับแฟนหนุ่มในแชท

หลานสาว
 “นี่อะไร?”
 แฟนหนุ่ม
 “ไม่มีอะไรหนิ”
 หลานสาว
 “ใช่หรือ? มีบอกคิดถึงกันขนาดนี้”
 แฟนหนุ่ม
 “เฮ้ย ก็เขาแท็กมา แล้วจะให้ตอบว่าอะไร”
 หลานสาว
 “ก็ไม่ต้องบอกว่าคิดถึงก็ได้มะ อย่างอื่นก็มีตั้งเยอะแยะ แล้วบอกไม่ได้คิดอะไรแล้ว”

แฟนหนุ่ม

“ก็ไม่ได้คิด แค่นี้เองกัน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลานสาว

“นี่ขนาดไม่คิดนะ ถ้าคิดแล้วจะขนาดไหน”

แฟนหนุ่ม

“เออ แล้วแต่เธออะ เล่นเกมอยู่ อย่าเยอะดี ไปนอนได้แล้วไป”

หลานสาว

“อืม”

แต่ก็ได้เพียงคำปฏิเสธว่าไม่มีอะไรในความสัมพันธ์ฉันพี่น้องที่รู้จักสนิทกันมานาน แคมยังออกโรงปกป้องน้องเขาอีก และแล้วในคำคืนที่แสนยาวนานนี้ก็จบลงด้วยการทะเลาะกันครั้งใหญ่ของพวกเขา

Scene15 สถานีรถไฟ/ภายนอก/กลางวัน

หญิงสาวลงรถไฟและดูนาฬิกาที่กระดาดข้อมือเล็กๆที่จดสถานที่และรายละเอียดต่างๆรวมถึงเวลาเข้าเช็คอินไว้ และพบว่าเธอมาถึงก่อนเวลาเกือบๆ3ชั่วโมง จึงตัดสินใจถามทางคนแถวนั้นเพื่อไปเดินเที่ยวที่ตลาดน้ำอัมพวา ก่อนขณะกำลังเดินดูของในร้านขายของที่ระลึกอยู่นั้น โทรศัพท์มือถือก็ดังขึ้น ปลายสายเป็นญาติสนิทรุ่นลูกของคุณยายอืด เจ้าของที่พักที่เธอติดต่อไปบอกให้เข้าไปได้เลย และยายอืดรออยู่ที่นั่นอย่างสบายดี ก่อนที่เธอจะเดินออกจากร้านก็ไปสะดุดใจเข้ากับโปสเตอร์ภาพวิวสวยงามที่เสียบบัวให้เลือกซื้อมากมาย เธอตัดสินใจเลือกหยิบมันมาหนึ่งใบพร้อมกับจ่ายดั่งค์ เธอเดินไปหย่อนจดหมายฉบับน้อยและไปสการ์ตลงตู้ไปรษณีย์ซึ่งตั้งอยู่ข้างทาง

Scene16a สวนสาธารณะแถวบ้าน/ภายนอก/กลางวัน

23 มกราคม 2510 ณ โรงเรียน ที่บางมด หญิงสาวมีรูปร่างซูบผอมไปกว่าแต่ก่อนมาก เธอนั่งอ่านจดหมายอยู่ในสวนแถวบ้าน

Voice Over อืด

“เป็นเวลานานทีเดียวที่อืดไม่ได้ส่งจดหมายถึงคุณเลย เป็นอย่างไรบ้างคะ อากาศทางจังหวัดคุณหนาวมากไหม อืดขอบคุณสำหรับ ส.ค.ส และรูปวิวสวยๆนั้นะคะ อืดต้องขอโทษด้วยที่ไม่ส่งข่าวให้คุณรู้ แต่อืด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยังระลึกนึกถึงคุณอยู่เสมอ อีตก็ขอแสดงความยินดีกับคุณด้วยที่คุณ
แต่งงานแล้ว ภรรยาคุณคงสวยและน่ารักใช่ไหมคะ ฝากแสดงความ
ยินดีที่รับรู้จักไปถึงภรรยาคนสวยของคุณด้วย และจากนี้คุณอาจไม่ค่อย
มีเวลาเขียนจดหมายตอบ อีตคงจะรบกวนเปล่าๆ เดี่ยวภรรยาคุณจะ
เข้าใจผิดเอา ช่วยบอกเธอด้วยว่าอีตกับคุณไม่มีอะไรนอกจากเป็นเพื่อน
ที่ดีต่อกันเท่านั้น ถ้าอีตยังไม่ตาย อีตคงจะได้พบคุณเป็นแน่ อีตจะรอ
จนกว่าจะถึงวันนั้น หวังว่าเราคงได้พบกันสักครั้ง”

Scene16b ซอยหน้าบ้าน/ภายนอก/กลางวัน

หลานสาวเดินเท้าเข้าไปในซอยเล็กๆ และหลงอยู่นาน จนในที่สุดเธอก็เจอจุดที่นัดกันไว้กับคุณยายอีต
เธอมั่นใจได้ทันทีว่านั่นคือท่านแน่นอน จึงทักทายยายอีตที่นั่งรอเธออยู่ในสวนหน้าบ้านด้วยเสียงชัดแจ้ว
และยิ้มด้วยแววตาตื่นเต้นเป็นประกาย

Scene17 หอพักชาย/ภายใน/กลางวัน

แฟนหนุ่มที่เพิ่งอาบน้ำเสร็จเดินมาหยิบโทรศัพท์มือถือเพื่อเช็คว่แฟนสาวของเขาได้ตอบ
กลับมาหาบ้างไหมหลังจากที่เขาอเธอไปยกใหญ่

รูมเมท

“เฮ้ย มีจดหมายส่งมาให้ของมึงอะ กูเอาขึ้นมาให้ด้วยละ”

เพื่อนร่วมห้องที่กำลังนั่งเล่นเกมชี้ให้เขาดู

แฟนหนุ่ม

“แต๊งค์”

เขาตอบก่อนจะหยิบมันขึ้นมาดูด้วยท่าทางฉงนสงสัยก่อนจะเห็นลายมือที่ซองถึงเขาก็จำได้ดี และมีรูมเมท
แฉวไปตามประสา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ร่างที่ 2

Scene1a สถานีรถไฟ/ภายนอก/กลางวัน

รถไฟขบวนสีเหลืองส้มค่อยๆเคลื่อนตัวออกจากชานชาลาของสถานีวงเวียนใหญ่มุ่งหน้าสู่สถานีมหาชัย หนึ่งในเส้นทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายอย่างสถานีแม่กลอง หญิงสาววัย 21 ปี สะพายกระเป๋าเป้ด้วยท่าทางทะมัดทะแมงกำลังเดินทางที่นั่นก่อนจะพบที่ที่ถูกใจ เธอเลือกที่นั่งติดกับหน้าต่างบานกว้างรับลมโชยและเห็นวิวทิวทัศน์ตลอดทางได้อย่างชัดเจน ภาพของหญิงสาวผมสั้นวัยใกล้เคียงกับเธอซ้อนทับภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเพียงแต่การแต่งกายและบุคลิกโดยรวมของเธอนั้นโบราณราวกับสี่สิบห้าสิบปีที่แล้วเห็นจะได้

Scene1b ตลาดร่มหุบ/ภายนอก/กลางวัน

วันที่ 21 ตุลาคม พุทธศักราช 2505

Voice Over อี๊ด

“ถึง คุณเกษมมิตรรัก จดหมายของคุณอี๊ดได้รับวันที่ 20 ค่ะ รู้สึกดีใจมากที่คุณส่งรูปมาให้ อย่าหาว่าเอาเปรียบคุณนะคะ อี๊ดยังไม่มีรูปค่ะ ถ้ามีแล้วจะส่งมาให้คุณทันที และที่คุณบอกว่าถ้ามีโอกาสจะช่วยเหลือคุณก็ยินดี อี๊ดซาบซึ้งใจมากค่ะ เพียงแค่นี้ก็รู้แล้วว่าคุณมีจิตใจเปี่ยมไปด้วยความเมตตา และดีกับอี๊ดมาก แต่ไม่เป็นไรหรอกค่ะ ชีวิตคนเราไม่แน่นอน บางครั้งก็จน และ บางครั้งก็อาจจะรวยบ้างก็ได้ ถ้าเราไม่ซี้เกียจ ความซี้เกียจนี้เป็นบ่อเกิดของความทุกข์ บ่อเกิดของความสุขคือความขยัน อี๊ดถือคตินี้มากค่ะ เดียวนี้ถึงจะลำบากเท่าไรอี๊ดก็อดทนไม่เคยบ่นมีมานะอยู่เสมอ และหวังว่าวันหนึ่งข้างหน้าคงจะต้องพบกับความสุขที่ราบรื่นบ้างไม่มากก็น้อย...”

บนรถไฟหาลานสาวอ่านจดหมายฉบับน้อยในมือที่เธอพกมาด้วยจนจบไปหนึ่งฉบับ เสียงผู้คนเริ่มจ่อแจ เธอมองออกไปนอกหน้าต่างเจอร้านรวงเต็มไปหมด ก็รีบวิ่งไปท้ายขบวนเพื่อถ่ายรูปตลาดร่มหุบซึ่งเป็นสถานที่เที่ยวชมวิถีชีวิตอันแสนปกติของคนแม่กลองที่แปลกตาแห่งหนึ่งและดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติเข้ามามากมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene2 บ้านตา/ภายใน/กลางวัน

เสียงโทรศัพท์เตือนข้อความ

“ต๋อต๋ิง!!๑ ..ต๋อต๋ิง!~”

มือหญิงสาวเอื้อมมาคว้าโทรศัพท์มือถือขึ้นไปดูข้อความจากแอปฯแชทที่ขึ้นเตือนรู้ว่าแฟนหนุ่มของเธอ เพิ่งจะมาตอบข้อความที่เธอพิมพ์ทิ้งไว้ตั้งแต่เมื่อวานพร้อมกับเนียนถามไถ่ว่าตอนนี้เธออยู่ที่ไหนทำอะไร เป็นอย่างไรบ้าง

แฟนหนุ่ม

“เมื่อวานอ่านสื่อกันวันเลย โยวๆ อยู่ไหนๆ ทำอะไรอยู่”

หลานสาว

“ไม่ตอบกลับมาพุงนี้เลยละ”

หญิงสาวทำทางไม่พอใจเล็กน้อยก่อนจะพิมพ์กลับไปในเชิงประชดประชันและวางโทรศัพท์นั้นไว้ที่เดิม ขณะที่คุณตาก็กำลังยกหีบไม้ไปไม่เลิกไม่ใหญ่ออกมาให้เธอจากในห้องตามที่เธอขอดูพวกรูปถ่ายและ จดหมายเก่าๆที่ตายังพอมือเก็บไว้เพื่อใช้ประกอบในการเขียนบทภาพยนตร์ หลานสาวตะลึงเล็กน้อยก่อนจะ เข้ามาช่วยตายกมาวาง สองตาหลานนั่งรื้ออัลบั้มรูปเก่าสมัยที่ตายังหนุ่มๆออกมาทายเล่นกันอย่าง สนุกสนาน และ ยังแอบแซวจดหมายของแฟนเก่าๆก่อนที่จะมาแต่งกับตาตามประสาตาหลานที่สนิท สนมกัน

หลานสาว

“นี่รูปใครหรอคะ?”

คุณตา

“อ้อ นี่ รูปแฟนเก่าๆเขา”

ตาทำหน้าที่จริงจั่งขึ้นมาแวบหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลานสาว

“จิ้งรูปข้างๆนี้ก็คุณตาแน่ๆเลย มีการเอามาไว้ในข้างๆกันด้วย ฮ่าๆ แต่
คุณตาหนูหล่อกว่าเยื่อ”

ทันใดนั้นเองหลานสาวก็ไปเจอกับอะไรบางอย่างเข้า สิ่งนั้นมีลักษณะเหมือนจดหมายที่ถูกเย็บรวมกันไว้
หลายสิบฉบับ และถูกเก็บอยู่ในถุงห่อไว้อย่างดี หน้าห่อมีชื่อคนๆหนึ่งเขียนแปะบนกระดาษเอาไว้ว่า “อีด
นงเยาว์” หญิงสาวขออนุญาตคุณตาท่อนจะเปิดอ่านดูสักฉบับสองฉบับ ควบคู่กับคำบรรยายของตาที่เล่า
ให้ฟังว่านั่นคือจดหมายของใครและรู้จักกันได้อย่างไร

หลานสาว

“อันนี้ จดหมายของใครหรือคะคุณตา”

เธอพลิกดูจดหมายนั้นอย่างเบามือ ในขณะที่คุณตาชะโงกหน้าลงมาดูที่จดหมายเล็กน้อย

คุณตา

“อ้อ คนนี้เขาบังเอิญเขียนจดหมายผิดมาที่บ้านตาสมัยก่อน...”

Scene3 บ้านเกษม/ภายนอก/กลางวัน

บุรุษไปรษณีย์ขี่จักรยานมาส่งจดหมายให้ที่บ้านของเกษม

บุรุษไปรษณีย์

“มีจดหมายมาส่งครับ”

เกษมออกมารับจดหมายพอดีก่อนที่ไปรษณีย์จะจากไป เข้าถ่มมันไว้ในมือและพลิกซองไปมา เพื่อดูชื่อ

Scene4a บ้านตา/ภายใน/กลางวัน

5 กันยายน 2505

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Voice Over อี๊ด

“ถึง คุณเกษม(มิตรใหม่) ใช่ว่าอี๊ดได้เขียนจดหมายมาถึงคุณสืบศักดิ์แต่ไม่ทราบว่ายานที่อยู่ติดไป อี๊ดขอขอบคุณคุณมากที่ช่วยตอบจดหมายให้อี๊ดทราบ ยินดีมากค่ะที่คุณจะเป็นมิตรกับอี๊ด อี๊ดไม่รังเกียจคุณหรอกค่ะ แต่คุณซิคะจะรังเกียจอี๊ด เพราะว่าอี๊ดซีเหร่ ความรู้น้อย ตำตัวยากจน คุณอายุมากกว่าอี๊ด2 ปีค่ะ คุณอยู่บุรีรัมย์หรือคะ โอโฮ! ดีใจเหลือเกิน อี๊ดอยากมีมิตรอยู่ไกลๆค่ะ เพราะอยากทราบว่า ธรรมชาติหรือความเป็นอยู่ของจังหวัดนี้เป็นอย่างไร อี๊ดไม่ค่อยได้ไปเที่ยวไหนหวังว่าคุณจะไม่รังเกียจมิตรคนยากของคุณคนนี้นะคะ ยินดีที่ได้รู้จักกับคุณ”

หลานสาว

“โฮ..”

หลานสาวอุทานหลังจากอ่านจดหมายในมือแบบออกเสียงจบ ก่อนที่จะเกิดคำถามมากมายจนเก็บอาการสงสัยไว้ไม่อยู่

หลานสาว

“อ่าว แล้ว ตอนนี้นุ้ยยายอี๊ดเขาเป็นยังไงบ้างอะคะ?”

ตาตอบ

“ก็ไม่รู้สิ ตั้งแต่งกับยายมาตาาก็ไม่ได้ติดต่อเขากลับไปอีกเลย”

หลานสาว

“แล้ว...”

ยังไม่ทันที่หลานสาวจะถามอะไรกับคุณตาต่อเสียงคุณยายก็ดึงนำมาจากในครัว

คุณยาย

“สองตาหลานทำอะไรกันอยู่ ไปกินข้าวกันได้แล้ว”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนจะถือจานผักผักที่เพิ่งเทลงจากกระทะมาตามทั้งสองคนไปกินข้าวหลังจากนั่งคุยกันเพลินจนลืมเวลาอาหารไปเสียสนิท

Scene4b บ้านตา/ภายนอก/กลางวัน

เช้าวันรุ่งขึ้นหลานสาวอำลาตากับยายและขอบคุณสำหรับแรงบันดาลใจที่ได้มาเสมอเมื่อกลับมาเยี่ยมทั้งสองท่านก่อนจะนำจดหมายทั้งสองฉบับกลับไปที่กรุงเทพฯ

หลานสาว

“กลับแล้วนะคะคุณตาคุณยาย ไว้ช่วงปิดเทอมหน้าหนูจะมาพร้อมแม่เข่าอีกที”

คุณยาย

“เอ้อ เดินทางปลอดภัยพระคุ้มครองนะลูก”

หลานสาวกอดอำลาคุณตาและคุณยายก่อนจะขึ้นรถที่หน้าอาสาขับไปส่ง

Scene5 หอพักหญิง/ภายใน/กลางคืน

ในเย็นวันนั้น ณ หอพักของหลานสาว หญิงสาวเปิดประตูห้องเข้ามาด้วยของพะรุงพะรัง ก่อนจะวางทั้งหมดไว้ที่ปลายเตียงและเดินมาเปิดคอมฯ หลานสาวนำจดหมายในสภาพเกือบเปียกชุ่มอยู่ที่ถูกห่อไว้เป็นอย่างดีออกมาอย่างระมัดระวัง และหาที่ที่เหมาะสมในการไล่อ่านจดหมายทั้งหมดนี้หน้าโต๊ะคอมพิวเตอร์

Scene6a บ้านอีด/ภายใน/กลางวัน

อีดนั่งบรรจงใส่เทปเพลงลงในวิทยุ เธอนั่งฟังเพลงอยู่ข้างๆ พร้อมกับอ่านจดหมายของเกษมด้วยความยินดี

Voice Over อีด

“ถึง คุณเกษมที่รักและคิดถึง ก่อนอื่นอีดต้องขอโทษคุณด้วยที่ตอบจดหมายของคุณช้าไป เพราะวันที่อีดได้รับจดหมายของคุณนั้น เผอิญน้องและแม่มาหาอีดที่บางมด อีดดีใจมาก และได้รับของขวัญที่คุณส่งไปให้แล้ว อีดรู้สึกอายและเกรงใจคุณเหลือเกิน ที่อีดไม่มีอะไรจะตอบแทนคุณเลย ปีใหม่ของที่นี่ไม่สนุกอย่างที่คิดหรอกค่ะ ที่นี่เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็ก

“พี่ชายมาหาใครจ๊ะ?” (เสียงเหนือนิดๆ)

เกษมจึงบอกไปตามความจริงพร้อมกับฝากนามบัตรไปให้หญิงสาวที่เขาไม่ได้เจอแม้ตั้งใจจะมาพบให้ได้สักครั้งหนึ่งก็ตาม

Scene8b สวนฝรั่ง/ภายนอก/กลางวัน

เด็กสาวจึงวิ่งหน้าตั้งมาบอกอ๊อดซึ่งกำลังช่วยคุณอารดน้ำต้นส้มอยู่ในสวน

เด็ก

“พ้อดดด! มีคนมาหาเห็นบอกว่าชื่อเกษมมาจากบุรีรัมย์”

พร้อมกับยื่นนามบัตรที่เกษมฝากมาให้ถึงเธอด้วยอาการเหนื่อยหอบ อ๊อดทั้งตื่นเต้นทั้งตกใจและดีใจมากที่เขามาตามหาที่อยู่ของเธอพบ เธอจึงรีบไปที่ร้านยาหวังว่าจะได้พบกับเขาสักครั้ง แต่แล้วเธอกับเขาก็คลาดกันไปอย่างหวุดหวิด เมื่อเกษมตัดสินใจกลับไปเสียก่อน

Scene9 บ้านตา/ภายใน/ตอนเย็น

หลานสาวรับงานที่ถูกจ้างจนสะอาดเอี่ยมจากตามาเช็ดและคว่ำลงบนชั้นวางงาน

หลานสาว

“แล้ว..จนถึงตอนนี้คุณตาได้เคยเจอกับเขาบ้างรึยังคะ?”

หญิงสาวอดไม่ได้ที่จะถามมันออกไป

คุณตา

“ก็ หลังจากนั้นพ้อดตาได้ลงไปทำธุระที่กรุงเทพฯอีกรอบ ก็เลยส่งจดหมายชวนเขาไปดูหนึ่ง...”

Scene10 โรงหนัง/ภายนอก/กลางวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อดีตยื่นรอเกษมอยู่ที่หน้าโรงหนังพลาจมองหาผู้คนที่หน้าตาเหมือนในรูป เธอจัดแต่งเสื้อผ้าและทรงผมเล็กน้อยด้วยความขัดเขินและตื่นเต้นที่จะได้พบหน้าชายคนรักเสียที

Voice Over อี๊ด

“ถ้าไม่เป็นการรบกวนคุณมากอดีตก็ไม่ขัดข้องค่ะ เอาอย่างนี้แล้วกัน คือในราววันที่ 21 สิงหาคมนี้ ขอให้คุณมารอพบอดีตได้ที่หน้าโรงภาพยนตร์ คิงส์ อดีตจะมาถึงราว 11.30 -12.00น. ค่ะ หากมาไม่พบคุณที่นั่นอดีตก็จะกลับ ข้อสำคัญคือเรายังไม่เคยพบหน้ากันเลย อดีตจะพยายามมองหาคุณซึ่งเหมือนกับในรูปให้ได้ ส่วนอดีตในวันนั้น จะใส่เสื้อขาวคอกลม นุ่งกระโปรงสีน้ำเงิน ใส่รองเท้าส้นสูงนิดหน้อย รูปร่างออกอ้วนอวบผิวคล้ำ ผมสั้น ถือกระเป๋านีบสีดำ หากมีเวลาอดีตอาจจะพาคคุณไปพบน้องแอ๊ดที่ร้านด้วย เอาล่ะอดีตขอยุติที่ไว้ค่อยพบกันวันนั้น ”

หลานสาวยื่นพิมพ์แซทถึงแฟนหนุ่มในโทรศัพท์ที่อยู่ไกลๆ

ข้อความในแซทหลานสาว

“อ้าว หาย? นีมาถึนนานละนะ โทรไปก็ไมรับ หนังสือเข้าอยู่แล้วเนี่ย”

เธอแสดงท่าทีหงุดหงิดเล็กๆ ทันใดนั้นเสียงโทรศัพท์ก็เข้า

แฟนหนุ่ม

“โหลๆนี่อยู่ไหน”

เสียงจ้วเจียที่ปลายสายของชายหนุ่มทำให้รู้ได้ทันทีว่าเขาเพิ่งจะตื่นนอน

หลานสาว

“อยู่หน้าโรงหนัง”

หญิงสาวตอบกลับเสียงแข็งเธอแทบจะเก็บอารมณ์โกรธและไม่ให้ทวาดใส่เขาเอาไว้ไม่อยู่

แฟนหนุ่ม

“แล้วซื้อตัวย่าง”

ชายหนุ่มยังคงไม่รับรู้ถึงอารมณ์อันพุ่งพล่านของหญิงสาว

หลานสาว

“ซื้อแล้ว แต่คิดว่าไม่ทันละถ้าเธอจะมาเอาตอนนี้ละ นี่ก็ขายตัวอย่างไป สักพักละ โทรไปก็ไม่รับสาย เมื่อเข้าก็อุตสาหโทรไปปลุกแล้วนะ ไปกินเหล้ากับเพื่อนดึกแล้วก็เป็นอย่างเงี้ยตลอด ทั้งๆที่เค้าก็นัดไว้ก่อนแล้ว ล่วงหน้าตั้งนานก็เออ รอดูด้วยกันละดูเธอเป็นดิ”

หญิงสาวระเบิดอารมณ์ใส่คนในโทรศัพท์ไม่หยุด

แฟนหนุ่ม

“เค้าขอโทษ งั้นไว้วันหลังค่อยดูด้วยกันก็ได้ ว่างวันไหนอีก”

ปลายสายเสียงอ่อน

หลานสาว

“ไม่ว่างแล้ว!”

หญิงสาวทิ้งท้ายก่อนจะกดวางสายปิดเครื่องไปเลยและเดินผ่านอีดที่ยังคงยืนอยู่ตรงนั้นเข้าโรงหนังไป จนกระทั่งหญิงสาวเดินออกมาหลังจากที่หนังจบลง อีดก็ยังคงยืนรอเกษมอยู่อย่างนั้น ในที่สุดเธอก็จำจะต้องถอดใจเมื่อไร้วัวของชายผู้นัดหมาย

Scene11a บ้านเกษม/ภายใน/กลางวัน

ณ โต๊ะทำงาน ชายหนุ่มนั่งพิมพ์จดหมายด้วยเครื่องพิมพ์ดีดถึงมิตรรักสาวของเขา ใจความว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Voice Over เกษม

“ขณะนี้ผมได้มาเรียนพิมพ์ดีดอยู่ในโคราช เพื่อเตรียมสมัครเข้าทำงาน อาจไม่ได้คุยตอบจดหมายกับคุณสักระยะ เพราะถ้าหากผมยังว่างงาน อยู่อย่างนี้ ก็จะไม่สามารถให้ความสุขกับคนที่รักได้ ผมได้ส่งรูปของ ผมมาในจดหมายฉบับนี้ด้วย”

Scene11b บ้านอืด/ภายใน/กลางวัน

อืดอ่านกระดาษจดหมายเสร็จจึงเปิดดูของจดหมายพบรูปของเกษมที่แนบมา เธอมีท่าทีโกรธคนในรูป เล็กน้อย

Voice Over อืด

“คุณพูดยังกะว่าอืดเป็นผู้ที่รักคนมีเงิน ถ้าคนไม่มีเงินหรือไม่มีงานอืดก็ จะไม่รัก อืดไม่ใช่คนอย่างนั้นนะคะ อย่าเข้าใจผิดและขอยุติพูดถึงเรื่อง นี้เถอะคะยังพูดก็ยิ่งทำให้ปวดสมอง เดียวจะกินใจกันเปล่าๆ ทั้งนี้ไม่ใช่ อืดจะโกรธหรือเกลียดคุณ แต่อืดยังรักคุณอย่างมิตรอยู่เสมอ ใครไม่รัก อืดอืดก็จะไม่รักตอบ ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะรักเขาข้างเดียว อืดจะยิ้ม กับคุณเสมอ ในเมื่อเราเข้าใจกันดีแล้ว และอืดจะเป็นทั้งมิตรทั้งเพื่อนที่ ดีของคุณตลอดไป จากมิตรที่ยังรักและคิดถึงคุณเสมอ”

เพลง”เท่านี้ก็ตรม” ดั่งซันโนวิทย์

Scene11c หอพักหญิง/ภายใน/กลางวัน

ซึ่งคล้องกับที่ปัจจุบันหญิงสาวกำลังเปิดอยู่ในคอมพิวเตอร์ เธอวางจดหมายในมือลงที่ข้างโต๊ะ ก่อนจะพัก ไปหาแฟนหนุ่มที่ขึ้นออนไลน์อยู่ในเฟสฯ

หลานสาว

“ทำร้ายอยู่?”

เมื่อแฟนสาวเห็นว่าเขาอ่านแล้วแต่ไม่สนใจจะตอบเธอก็ยิ่งสงสัยเข้าไปใหญ่จึงส่งข้อความมาอีกหลายครั้งติดๆกันก็ยังไม่มียี่แวนวของคนรัก เธอจึงตัดสินใจโทรมาหาเขาถึงสองสาย เมื่อเขารับเธอก็บ่นโววายยกใหญ่ และเกิดเป็นเรื่องราวทะเลาะกันใหญ่โต

แฟนหนุ่ม

“โหลๆ มีอะไร ไม่ว่าง! เล่นเกมอยู่”

หลานสาว

“อยู่ร้านเกมส์อีกแล้วใช่ไหม? ตลอดอะ ทักไปกว่าจะตอบที่ต้องรอเป็นชาติเลยปะ? ถ้าเรามีธุระด่วนหรือเกิดอะไรขึ้นเธอก็คงไม่รู้หรือ เกมมันสำคัญกว่าเราอีกหรือ? มันรอเธอเหมือนที่เรารอและเสียความรู้สึกอย่างนี้ไหม ถ้าจะเป็นแบบนี้ก็ไม่มีเราที่ได้ปะ!”

แฟนหนุ่ม

“เออๆ ไว้ค่อยคุย เขี่ย! แพ้เลยเนี่ย!”

จนกระทั่งชายหนุ่มตัดสายทิ้ง เธอจึงได้แต่กลับมานั่งน้อยใจอยู่เพียงลำพัง เธอเร่งเพลงให้ดังขึ้นกว่าเดิมหญิงสาวปล่อยอารมณ์ครุ่นคิดไปตามเสียงเพลงอยู่สักพักโทรศัพท์ก็ดังขึ้น เธอลงเลื่อยสักครู่ก่อนจะกดรับ

แฟนหนุ่ม

“เดง เค้าขอโทษน้ำ เมื่อกี้เข้าไม่น่าโมโหใส่เดงเลย ดึกกันนะ ไมโครธ ไม่น้อยใจนะ เดี่ยวเค้าพาไปกินขนม”

ทันทีที่ได้ยินเสียงอ่อนและเหมือนจะรู้สึกผิดจากปลายสาย หญิงสาวก็ยิ้มได้อีกครั้งทั้งน้ำตาที่คลออยู่อย่างนั้นไม่ทันได้เห็ดตกก่อนจะหยิบจดหมายในซองฉบับต่อไปขึ้นมาอ่านต่อ ซึ่งหลังจากนั้นหลายๆฉบับก็จับใจความได้ว่าอึดมีโอกาสนจะได้ไปเที่ยวโคราชอยู่หลายครั้ง แต่ทุกครั้งแม้ว่าพวกเขาจะนัดเจอกันแล้วก็ตามแต่ดูเหมือนจะเกิดการคลาดเคลื่อนผิดพลาดตลอดเวลา ทำให้พวกเขายังไม่ได้เจอกันสักทีเวลาล่วงเลยไปถึงตีสามกว่าๆ หลานสาวนั่งอ่านจดหมายของยายอึดจนเกือบจะครบทุกฉบับที่มีด้วยความง่วงเพลียเต็มทน เธอหยิบฉบับที่เหลืออยู่ขึ้นมาพยายามอ่าน

Scene11d ร้านเกมส์/ภายใน/กลางคืน

ภาพตัดไปที่ทางฝั่งของแฟนหนุ่มซึ่งกำลังนั่งเล่นเกมออนไลน์อยู่ในร้านเกมกับเพื่อนอย่างสนุกสนาน ระหว่างรอเกมโหลดเขาก็เปิดเฟสฯขึ้นมาเห็นข้อความของแฟนสาวที่ทักมาได้สั๊กพั๊กก็กดอ่านและปิดไป เมื่อแฟนสาวเห็นว่าเขาอ่านแล้วแต่ไม่สนใจจะตอบเธอก็ยิ่งสงสัยเข้าไปใหญ่จึงส่งข้อความมาอีกหลายครั้ง ติดๆกัน เธอก็ตัดสินใจโทรมาหาเขาถึงสองสายขณะที่เขากำลังเข้าเกม แฟนหนุ่มจำใจต้องรับและฟังคำบ่นด่าแต่โดยดีเมื่อสารภาพไปตามจริงว่าเขากำลังทำอะไรและกลับโดนบ่นโวยวายยิ่งกว่าเดิม ทำเอาไม่มีสมาธิและเล่นเกมแพ้จึงเกิดเป็นความโมโหและทะเลาะกันใหญ่โต จบด้วยการที่ชายหนุ่มตัดสายทิ้งขณะที่แฟนสาวกลับมานั่งน้อยใจอยู่เพียงลำพัง

Scene12 หอพักหญิง/ภายใน/กลางคืน

เวลาล่วงเลยไปถึงตีสามกว่าๆ หลานสาวนั่งอ่านจดหมายของยายอดีตจนเกือบจะครบทุกฉบับที่มีด้วยความง่วงเพลียเต็มทน เธอหยิบฉบับที่เหลืออยู่ขึ้นมาพยายามอ่าน

Scene13 บ้านเกษม/ภายใน/กลางวัน

เกษมในชุดข้าราชการหนุ่มหน้าใหม่ตัดใจนำจดหมายที่เพิ่งพิมพ์เสร็จใส่ผนึกลงในซองจดหมายพร้อมกับ ส.ค.ส ปี พ.ศ. 2509 และภาพวิวสวยๆ จำหน้าของถึงคุณนงเยาว์ นี่คงเป็นฉบับสุดท้ายที่เขาจะส่งถึงเธอ ภาพถ่ายแต่งงานของเขาและภรรยาปรากฏซ้อนขึ้นมา ชายหนุ่มหน้าตาดีมีความสุขดี และพร้อมจะสร้างครอบครัวที่อบอุ่นสมบูรณ์

Scene14 หอพักหญิง/ภายใน/กลางคืน

หลานสาวสะดุ้งตัวตื่นขึ้นเล็กน้อยหลังจากเผลอหลับไป เธอเปิดคอมพิวเตอร์ที่หน้าจอดับไปได้สั๊กพั๊กขึ้นมาและเริ่มจากการพิมพ์ชื่อยายอดีตเพื่อหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต หญิงสาวเปิดหาข้อมูลสั๊กพั๊กก็พบว่าที่บ้านพักโฮมสเตย์ที่ใช้นามสกุลเดียวกับยายอดีตเป็นชื่อและอยู่ในจังหวัดบ้านเกิดของยายอดีต นั่นก็คือ จ.ราชบุรี ตามที่ได้เขียนบอกไว้ในจดหมาย ขณะที่เธอกำลังตื่นเต้นดีใจและรีบจดข้อมูลนั้นลงในสมุด เสียงแฉ่งเตือนในเฟสบุ๊ควิ่งดังขึ้นมา เธอก็เปิดมันขึ้นมาดูก็พบว่า เป็นรูปของหญิงสาวหน้าตาจิ้มลิ้มวัยละอ่อนถ่ายคู่กับแฟนหนุ่มของเธอที่หน้าตาจะปลื้มปริ่มและใกล้ชิดกันเสียเหลือเกิน พร้อมกับคำบรรยายที่ทำให้เอาปรี๊ดไปกันใหญ่อย่างการชวนมารื้อฟื้นความหลังและบอกความคิดถึงที่ดูจะเกินหน้าเกินตาไม่เกรงใจสถานะของเธอกับเขาที่ขึ้นโหว์หลายอยู่หน้าไทม์ไลน์เลย และที่ยิ่งไปกว่านั้นแฟนหนุ่มที่เหมือนจะยังไม่นอนของเธอก็ดันเข้ามาทัก “รักเลย” ให้กับโพสต์นี้อีกและยังคอมเมนต์ต่อด้วยว่าถ้าว่างๆก็มาเจอกันได้ หญิงสาวทั้งโกรธและโมโหจนทำอะไรไม่ถูก เธอก็แคปหน้าจอโพสต์นั้นแล้วถามกับแฟนหนุ่มในแชท

หลานสาว

“นี่อะไร?”

แฟนหนุ่ม

“ไม่มีอะไรหนิ”

หลานสาว

“ใช่หรือ? มีบอกคิดถึงกันขนาดนี้”

แฟนหนุ่ม

“เฮ้อ ก็เขาแท้กมา แล้วจะให้ตอบว่าอะไร”

หลานสาว

“ก็ไม่ต้องบอกว่าคิดถึงก็ได้มะ อย่างอื่นก็มีตั้งเยอะแยะ แล้วบอกไม่ได้ คิดอะไรแล้ว”

แฟนหนุ่ม

“ก็ไม่ได้คิด แค่นี้เองกัน”

หลานสาว

“นี่ขนาดไม่คิดนะ ถ้าคิดแล้วจะขนาดไหน”

แฟนหนุ่ม

“เออ แล้วแต่เธออะ เล่นเกมอยู่ อย่าเยอะดี ไปนอนได้แล้วไป”

หลานสาว

“อืม”

เธอแต่ก็ได้เพียงคำปฏิเสธจากเขาว่าไม่มีอะไรในความสัมพันธ์อันพี่น้องที่รู้จักสนิทกันมานาน แถมยังออกโรงปกป้องน้องเขากอีก และแล้วในคำคืนที่แสนยาวนานนี้ก็จบลงด้วยการทะเลาะกันครั้งใหญ่ของพวกเขา

Scene15 สถานีรถไฟ/ภายนอก/กลางวัน

หญิงสาวลงรถไฟและดูนาฬิกากับกระต่ายแผ่นเล็กๆที่จดสถานที่และรายละเอียดต่างๆรวมถึงเวลาเข้าเช็คอินไว้ และพบว่าเธอมาถึงก่อนเวลาเกือบๆ3ชั่วโมง จึงตัดสินใจถามทางคนแถวนั้นเพื่อไปเดินเที่ยวที่ตลาดน้ำอัมพวา ก่อน ขณะกำลังเดินดูของในร้านขายของที่ระลึกอยู่นั้น โทรศัพท์มือถือก็ดังขึ้น ปลายสายเป็นญาติสนิทรุ่นลูกของคุณยายอืด เจ้าของที่พักที่เธอติดต่อไปบอกให้เข้าไปได้เลย และยายอืดรออยู่ที่นั่นอย่างสบายดี ก่อนที่เธอจะเดินออกจากร้านก็ไปสะดุดใจเข้ากับโปสเตอร์ภาพวิวสวยงามที่เสียบบัวให้เลือกซื้อมากมาย เธอตัดสินใจเลือกหยิบมันมาหนึ่งใบพร้อมกับจ่ายตังค์ เธอเดินไปหย่อนจดหมายฉบับน้อยและโปสเตอร์ลงตู้ไปรษณีย์ซึ่งตั้งอยู่ข้างทาง

Scene16a สวนสาธารณะแถวบ้าน/ภายนอก/กลางวัน

23 มกราคม 2510 ณ โรงเรียน ที่บางมด หญิงสาวมีรูปร่างซูบผอมไปกว่าแต่ก่อนมาก เธอนั่งอ่านจดหมายอยู่ในสวนแถวบ้าน

Voice Over อืด

“เป็นเวลานานทีเดียวที่อืดไม่ได้ส่งจดหมายถึงคุณเลย เป็นอย่างไรบ้างคะ อากาศทางจังหวัดคุณหนาวมากไหม อืดขอบคุณสำหรับ ส.ค.ส และรูปวิวสวยๆนั้นะคะ อืดต้องขอโทษด้วยที่ไม่ส่งข่าวให้คุณรู้ แต่อืดยังระลึกนึกถึงคุณอยู่เสมอ อืดก็ขอแสดงความยินดีกับคุณด้วยที่คุณแต่งงานแล้ว ภรรยาคุณคงสวยและน่ารักใช่ไหมคะ ฝากแสดงความยินดีที่ได้รู้จักไปถึงภรรยาคนสวยของคุณด้วย และจากนี้คุณอาจไม่ค่อยมีเวลาเขียนจดหมายตอบ อืดคงจะรบกวนเปล่าๆ เดียวภรรยาคุณจะเข้าใจผิดเอา ช่วยบอกเธอด้วยว่าอืดกับคุณไม่มีอะไรนอกจากเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันเท่านั้น ถ้าอืดยังไม่ตาย อืดคงจะได้พบคุณเป็นแน่ อืดจะรอจนกว่าจะถึงวันนั้น หวังว่าเราคงได้พบกันสักครั้ง”

Scene16b ซอยหน้าบ้าน/ภายนอก/กลางวัน

หลานสาวเดินเท้าเข้าไปในซอยเล็กๆและหลงอยู่นาน จนในที่สุดเธอก็เจอจุดที่นัดกันไว้กับคุณยายอืด เธอมั่นใจได้ทันทีว่านั่นคือท่านแน่นอน จึงทักทายยายอืดที่นั่งรอเธออยู่ในสวนหน้าบ้านด้วยเสียงชัดแจ้ว และยิ้มด้วยแววตาตื่นเต้นเป็นประกาย

Scene17 หอพักชาย/ภายใน/กลางวัน

แฟนหนุ่มที่เพิ่งอาบน้ำเสร็จเดินมาหยิบโทรศัพท์มือถือเพื่อเช็คค่าแฟนสาวของเขาได้ตอบกลับมาหาบ้างไหมหลังจากที่เขาอ้อเธอไปยกใหญ่

รัมเมท

“อัย มีจดหมายส่งมาให้ของมึงอะ กูเอาขึ้นมาให้ด้วยละ”

เพื่อนร่วมห้องที่กำลังนั่งเล่นเกมชี้ให้เขาดู

แฟนหนุ่ม

“แต๊งค์”

เขาตอบก่อนจะหยิบมันขึ้นมาดูด้วยท่าทางฉงนสงสัยก่อนจะเห็นลายมือที่ซ่องถึงเขาก็จำได้ดี และมีรัมเมทแฉวไปตามประสา

แต่เมื่อเกินปัญหาด้านคิวนักแสดงว่างมาถ่ายได้ไม่ตรงกันสักครั้ง จึงแก้ปัญหาด้วยการปรับเปลี่ยนบทในบางฉากให้สะดวกกว่าเดิมแต่ยังคงเนื้อหาของเรื่องราวเอาไว้ จึงเกิดเป็นบทภาพยนตร์ร่างที่ 3 นี้ขึ้น

บทภาพยนตร์ร่างที่ 3

Scene1a สถานีรถไฟ/ภายนอก/กลางวัน

รถไฟขบวนสีเหลืองส้มค่อยๆเคลื่อนตัวออกจากชานชาลาของสถานีวงเวียนใหญ่มุ่งหน้าสู่สถานีมหาชัยหนึ่งในเส้นทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายอย่างสถานีแม่กลอง หญิงสาววัย 21 ปี สะพายกระเป๋าเป้ด้วยท่าทางทะมัดทะแมงกำลังเดินทางที่นึ่งก่อนจะพบที่ที่ถูกต้อง เธอเลือกนั่งที่ติดกับหน้าต่างบานกว้างรับลมโซยและเห็นวิวทิวทัศน์ตลอดทางได้อย่างชัดเจน

Scene1b ตลาดร่มหุบ/ภายนอก/กลางวัน

วันที่ 21 ตุลาคม พุทธศักราช 2505

บนรถไฟหอนสาวอ่านจดหมายฉบับน้อยในมือที่เธอพกมาด้วยจนจบไปหนึ่งฉบับ เสียงผู้คนเริ่มจ้อแจเธอมองออกไปนอกหน้าต่างเจอร้านรวงเต็มไปหมด ก็รีบวิ่งไปท้ายขบวนเพื่อถ่ายรูปตลาดร่มหุบซึ่งเป็ส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ่านที่เขียวขมิ้วชีวิตอันแสนปกติของคนแม่กลองที่แปลกตาแห่งหนึ่งและดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติเข้ามามากมาย

Scene2 บ้านตา/ภายใน/กลางวัน

เสียงโทรศัพท์เตือนข้อความ

“ต๋อด้ง!!๑ ..ต๋อด้ง!~”

มือหญิงสาวเอื้อมมาคว้าโทรศัพท์มือถือขึ้นไปดูข้อความจากแอปฯแชทที่ขึ้นเตือนรู้ว่าแฟนหนุ่มของเธอเพิ่งจะมาตอบข้อความที่เธอพิมพ์ทิ้งไว้ตั้งแต่เมื่อวานพร้อมกับเนียนถามไถ่ว่าตอนนี้อยู่ที่ไหนทำอะไร เป็นอย่างไรบ้าง

แฟนหนุ่ม

“เมื่อวานอ่านสื่อกันวันเลย โย่วๆ อยู่ไหนๆ ทำอะไรอยู่”

หลานสาว

“ไม่ตอบกลับมาพ่รงนี้เลยละ”

หญิงสาวทำท่าทางไม่พอใจเล็กน้อยก่อนจะพิมพ์กลับไปในเชิงประชดประชันและวางโทรศัพท์นั้นไว้ที่เดิม ขณะที่คุณตาก็กำลังยกหีบไม้ใบไม้เล็กไม้ใหญ่ออกมาให้เธอจากในห้องตามที่เราขอดูพวกกรุบถ่ายและจดหมายเก่าๆที่ตายังพอมือเก็บไว้เพื่อใช้ประกอบในการเขียนบทภาพยนตร์ หลานสาวตะลึงเล็กน้อยก่อนจะเข้ามาช่วยตายนั่งวาง สองตาหลานนั่งรื้ออัลบั้มรูปเก่าสมัยที่ตายังหนุ่มๆออกมาทลายเล่นกันอย่างสนุกสนาน และ ยังแอบแซวจดหมายของแฟนเก่ายายก่อนที่จะมาแต่งกับตาตามประสาตาหลานที่สนิทสนมกัน

หลานสาว

“นี่รูปใครหรอคะ?”

คุณตา

“อ้อ นี่ รูปแฟนเก่ายายเขา”

ตาทำหน้าที่จริงจั่งขึ้นมาแวบหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลานสาว

“จิ้งรูปข้างๆนี้ก็คุณตาแน่ๆเลย มีการเอามาไว้ในข้างๆกันด้วย ฮ่าๆ แต่
คุณตาหนูหล่อกว่าเย้อ”

ทันใดนั้นเองหลานสาวก็ไปเจอกับอะไรบางอย่างเข้า สิ่งนั้นมีลักษณะเหมือนจดหมายที่ถูกเย็บรวมกันไว้
หลายสิบฉบับ และถูกเก็บอยู่ในถุงห่อไว้อย่างดี หน้าห่อมีชื่อคนๆหนึ่งเขียนแปะบนกระดาษเอาไว้ว่า “อึด
นงเยาว์” หญิงสาวขออนุญาตคุณตาก่อนจะเปิดอ่านดูสักฉบับสองฉบับ ควบคู่กับคำบรรยายของตาที่เล่า
ให้ฟังว่านั่นคือจดหมายของใครและรู้จักกันได้อย่างไร

หลานสาว

“อันนี้ จดหมายของใครหรือคะคุณตา”

เธอพลิกดูจดหมายนั้นอย่างเบามือ ในขณะที่คุณตาชะโงกหน้าลงมาดูที่จดหมายเล็กน้อย

คุณตา

“อ้อ คนนี้เขาบังเอิญเขียนจดหมายผิดมาที่บ้านตาสักฉบับก่อน...”

Scene3 บ้านเกษม/ภายนอก/กลางวัน

บุรุษไปรษณีย์ขี่จักรยานมาส่งจดหมายให้ที่บ้านของเกษม

บุรุษไปรษณีย์

“จดหมายมาส่งครับ”

เกษมออกมารับจดหมายพอดีก่อนที่ไปรษณีย์จะจากไป เข้าถือมันไว้ในมือและพลิกซองไปมา เพื่อดูชื่อ

Scene4a บ้านตา/ภายใน/กลางวัน

5 กันยายน 2505

Voice Over อี๊ด

“ถึง คุณเกษม(มิตรใหม่) ไซ้คะอี๊ดได้เขียนจดหมายมาถึงคุณสืบศักดิ์แต่ไม่ทราบว่ายินที่อยู่ที่อยู่ที่ไป อี๊ดขอขอบคุณคุณมากที่ช่วยตอบจดหมายให้อี๊ดทราบ ยินดีมากคะที่คุณจะเป็นมิตรกับอี๊ด อี๊ดไม่รังเกียจคุณหรอกคะ แต่คุณสิคะจะรังเกียจอี๊ด เพราะว่าอี๊ดซีเหร่ ความรู้น้อย ตำต้อยยากจน คุณอายุมากกว่าอี๊ด2 ปีคะ คุณอยู่บุรีรัมย์หรือคะ โอโฮ! ดีใจเหลือเกิน อี๊ดอยากมีมิตรอยู่ไกลๆคะ เพราะอยากทราบว่า ธรรมชาติหรือความเป็นอยู่ของจังหวัดนี้เป็นอย่างไร อี๊ดไม่ค่อยได้ไปเที่ยวไหนหวังว่าคุณจะไม่รังเกียจมิตรคนยากของคุณคนนี้นะคะ ยินดีที่ได้รู้จักกับคุณ”

หลานสาว

“โฮ..”

หลานสาวอุทานหลังจากอ่านจดหมายในมือแบบออกเสียงจบ ก่อนที่จะเกิดคำถามมากมายจนเก็บอาการสงสัยไว้ไม่อยู่

หลานสาว

“อ้าว แล้ว ตอนนี้นุ้ยยายอี๊ดเขาเป็นยังไงบ้างอะคะ?”

ตาตอบ

“ก็ไม่รู้สิ ตั้งแต่งกับยายมาตา ก็ไม่ได้ติดต่อเขากลับไปอีกเลย”

หลานสาว

“แล้ว...”

ยังไม่ทันที่หลานสาวจะถามอะไรกับคุณตาต่อเสียงคุณยายก็ดึงนำมาจากในครัว

คุณยาย

“สองตาหลานทำอะไรกันอยู่ ไปกินข้าวกันได้แล้ว”

ก่อนจะถือจานผักผักรั้วที่เพิ่งตักจากกระทะมาตามทั้งสองคนไปกินข้าวหลังจากนั่งคุยกันเพลินจนลืมเวลาอาหารไปเสียสนิท

Scene4b บ้านตา/ภายนอก/กลางวัน

เช้าวันรุ่งขึ้นหลานสาวอำลาตากับยายและขอบคุณสำหรับแรงบันดาลใจที่ได้มาเสมอเมื่อกลับมาเยี่ยมทั้งสองท่านก่อนจะนำจดหมายทั้งห่อนั้นกลับมาที่กรุงเทพฯ

หลานสาว

“กลับแล้วนะคะคุณตาคุณยาย ไว้ช่วงปิดเทอมหน้าหนูจะมาพร้อมแม่
เขานีกที”

คุณยาย

“อ้อ เดินทางปลอดภัยพระคุ้มครองนะลูก”

หลานสาวกอดอำลาคุณตาและคุณยายก่อนจะขึ้นรถที่หน้าอาสาขับไปส่ง

Scene5 หอพักหญิง/ภายใน/กลางคืน

ในเย็นวันนั้น ณ หอพักของหลานสาว หญิงสาวเปิดประตูห้องเข้ามาด้วยของพะรุงพะรัง ก่อนจะวางทั้งหมดไว้ที่ปลายเตียงและเดินมาเปิดคอมฯ หลานสาวนำจดหมายในสภาพเกือบเปื่อยยุ่ยที่ถูกห่อไว้เป็นอย่างดีออกมาอย่างระมัดระวัง และหาที่ที่เหมาะสมในการไล่อ่านจดหมายทั้งหมดนี้หน้าโต๊ะคอมพิวเตอร์

Scene6a ห้องนอนอีด/ภายใน/กลางวัน

อีดนั่งบรรจงใส่เทปเพลงลงในวิทยุ เธอนั่งฟังเพลงอยู่ข้างๆพร้อมกับอ่านจดหมายของเกษมด้วยความยินดี

Voice Over อีด

“ถึง คุณเกษมที่รักและคิดถึง ก่อนอื่นอีดต้องขอโทษคุณด้วยที่ตอบ
จดหมายของคุณช้าไป อีดรู้สึกอายและเกรงใจคุณเหลือเกิน ที่อีดไม่มี
อะไรจะตอบแทนคุณเลย ปีใหม่ของที่นี่ไม่สนุกอย่างที่คิดหรอกค่ะ
ที่นี่เป็นบ้านสวนเงียบออกจะตายไป ถ้าจะไปเที่ยวกันก็ไปเที่ยวฝั่งพระ
นคร พี่ของอีดจะพาไปเที่ยวดูหนึ่งค่ะ อีดจะคุยให้คุณด้วย เพลงที่ส่งมา
ให้มันถูกใจอีดหลายเพลงค่ะ เพลงที่อีดชอบก็เป็นของคณะสุนทรา

ภรณ์ สุเทพชรินทร์ รวงทอง และบุษยาอะ ขอยุติจดหมายไว้เท่านี้
ก่อนนะคะ โอกาสหน้าคุยกันใหม่ รัก และคิดถึงเสมอ”

Scene6b หอพักหญิง/ภายใน/กลางคืน

หลานสาวเองก็กำลังค้นหาเพลงดังกล่าวฟังเช่นกัน

Scene7a บ้านเกษม/ภายนอก/กลางวัน

เกษมเดินมาเอาจดหมายที่ตู้หน้าบ้าน เขายิ้มน้อยยิ้มใหญ่และตื่นเต้นที่ได้รับจดหมายจากเธอ เกשמเดินมา
นั่งที่ชายบ้านและบรรจงเปิดมันออก เมื่อเขาเปิดซองจดหมายออกก็พบกับผ้าเช็ดหน้าสีขาวผืนน้อยที่อีด
บรรจงปักขอบให้สวยงาม เขาได้กลิ่นของน้ำหอมอ่อนๆที่เธอใส่ลงมากับจดหมายและผ้าเช็ดหน้านั้น

Scene7b ห้องนอนอีด/ภายใน/กลางคืน

อีดนั่งปักผ้าเช็ดหน้าผืนน้อยด้วยความตั้งใจและลุ้นว่าผู้รับจะรู้สึกอย่างไร

Voice Over อีด

“คุณเกษมที่คิดถึง อีดได้รับจดหมายของคุณแล้ว จริงหรือคะที่อีดมอบ
ผ้าเช็ดหน้าให้คุณ เป็นคนแรก อีดรู้สึกปลื้มใจมากอีดก็เช่นกันคะได้ทำ
ผ้าเช็ดหน้ามาให้คนที่อีดรักเป็นครั้งแรก อีดอยู่ที่นี้ก็เหมือนเคย ยังต้อง
ขยันทำงานอดทนกันไปอนาคตของอีดนั้นจะสดใสหรือมีดมนอย่างไร
ก็ไม่มีใครทราบ ค่ะ...อีดจะรอจนกว่าจะถึงวันนั้น หวังว่าเราคงได้พบ
กันสักครั้ง”

Scene7c หอพักหญิง/ภายใน/กลางคืน

หลานสาวพินิจพิจารณาผ้าเช็ดหน้านั้นน้อยสัปดาห์และรู้สึกได้ถึงความรู้สึกที่พวกเขามีต่อกันในเวลา
นั้นนิดๆ ก่อนจะเก็บมันเอาไว้ในห่อด้วยความระมัดระวังตามเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene8a บ้านอืด/ภายนอก/กลางวัน

เกษมตัดสินใจไปหาอืดที่บ้านตามที่อยู่ที่เขาให้ไว้ในจดหมาย แต่เมื่อเขาไปถึงกลับพบว่าบ้านหลังนั้นปิดสนิทเหมือนไม่มีคนอยู่เลย ทั้งๆที่ปกติแล้วในทุกสัปดาห์ของวันนี้เธอจะอยู่ที่บ้าน หลังจากที่อยู่สักพักเกษมจึงตัดสินใจวางนามบัตรไว้ให้อืดที่หน้าบ้านแทนและกลับไป

Scene8b ห้องนอนอืด/ภายใน/ตอนเย็น

หลังจากที่อืดกลับมา ก็พบกับนามบัตรนั้น เธอนั่งมองมันด้วยความรู้สึกที่ทั้งดีใจและเสียใจ ใบหน้าร้อนผ่าวและเขียนจดหมายถึงเกษม

Voice Over หลานสาว

“แล้ว..จนถึงตอนนี้คุณตาได้เคยเจอกับเขาบ้างรึยังคะ?”

คุณตา

“ก็ หลังจากนั้นพอตาได้ลงไปทำธุระที่กรุงเทพฯอีกรอบ ก็เลยส่งจดหมายชวนเขาไปดูหนัง...”

Scene9 โรงหนัง/ภายนอก/กลางวัน

อืดยืนรอเกษมอยู่ที่หน้าโรงหนังกลางมองหาผู้คนที่หน้าตาเหมือนในรูป เธอจัดแต่งเสื้อผ้าและทรงผมเล็กน้อยด้วยความขี้อายและตื่นเต้นที่จะได้พบหน้าชายคนรักเสียที

Voice Over อืด

“ถ้าไม่เป็นการรบกวนคุณมากอืดก็ไม่ขัดข้องคะ เอาอย่างนี้แล้วกัน คือในราววันที่ 21 สิงหาคมนี้ ขอให้คุณมารอพบอืดได้ที่หน้าโรงภาพยนตร์คิงส์ อืดจะมาถึงราว 11.30-12.00น. คะ หากมาไม่พบคุณที่นั่นอืดก็จะกลับ ข้อสำคัญคือเรายังไม่เคยพบหน้ากันเลย อืดจะพยายามมองหาคุณซึ่งเหมือนกับในรูปให้ได้ ส่วนอืดในวันนั้น จะใส่เสื้อขาวคอกลม นุ่งกระโปรงสีน้ำเงิน ใส่รองเท้าส้นสูงนิ่มหน่อย รูปร่างออกอ้วนอวบผิวคล้ำ ผมสั้น ถือกะเป่าหนีบสีดำ หากมีเวลาอืดอาจจะพาคุณไปพบน้องแอ๊ดที่ร้านด้วย เอาละอืดขอยุติที่ไว้ค่อยพบกันวันนั้น”

หลานสาวยื่นพิมพ์แซทถึงแฟนหนุ่มในโทรศัพท์มือถือๆ เธอแสดงท่าที่หงุดหงิดเล็กๆ ทันใดนั้นเสียงโทรศัพท์ก็เข้า

แฟนหนุ่ม

“โหลๆนี่อยู่ไหน”

เสียงจ้วเจียที่ปลายสายของชายหนุ่มทำให้รู้ได้ทันทีว่าเขาเพิ่งจะตื่นนอน

หลานสาว

“อยู่หน้าโรงหนัง”

หญิงสาวตอบกลับเสียงแข็งเธอแทบจะเก็บอารมณ์โกรธและไม่ให้ตวาดใส่เขาเอาไว้ไม่อยู่

แฟนหนุ่ม

“แล้วซื้อตัวยาง”

ชายหนุ่มยังคงไม่รู้ถึงอารมณ์อันพุ่งพล่านของหญิงสาว

หลานสาว

“ซื้อแล้ว แต่คิดว่าไม่ทันละถ้าเธอจะมาเอาตอนนี้ละ นี่ก็ฉวยตัวอย่างไป สักพักละ โทรไปก็ไม่รับสาย เมื่อเช้านี้ก็อุดเสาโทรไปปลุกแล้วนะ ไปกินเหล้ากับเพื่อนดึกแล้วก็เป็นอย่างเจี๊ยงตลอด ทั้งๆที่เค้าก็นัดไว้ก่อนแล้ว ล่วงหน้าตั้งนานก็เออ รอดูด้วยกันละดูเธอเป็นดิ”

หญิงสาวระเบิดอารมณ์ใส่คนในโทรศัพท์ไม่หยุด

แฟนหนุ่ม

“เค้าขอโทษ งั้นไว้วันหลังค่อยดูด้วยกันก็ได้ วางวันไหนอีก”

ปลายสายเสียงอ่อน

หลานสาว

“ไม่วางแล้ว!”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หญิงสาวทิ้งท้ายก่อนจะกดวางสายปิดเครื่องไปเลยและเดินผ่านอ๊อตที่ยังคงยืนอยู่ตรงนั้นเข้าโรงหนังไป จนกระทั่งหญิงสาวเดินออกมาหลังจากที่หนังจบลง อ๊อตก็ยังคงยืนรอเกษมอยู่อย่างนั้น ในที่สุดเธอก็จำจะต้องถอดใจเมื่อไร้วัวของชายผู้นัดหมาย

Scene10a บ้านเกษม/ภายใน/กลางวัน

ณ โต๊ะทำงาน ชายหนุ่มนั่งพิมพ์จดหมายด้วยเครื่องพิมพ์ดีดถึงมิตรรักสาวของเขา และบรรจงใส่ลงซอง

Voice Over อ๊อต

“คุณพูดยังคงว่าอ๊อตเป็นผู้ที่รักคนมีเงิน ถ้าคนไม่มีเงินหรือไม่มีงานอ๊อตก็จะไม่รัก อ๊อตไม่ใช่คนอย่างนั้นนะคะ อย่าเข้าใจผิดและขอยุติพูดถึงเรื่องนี้เถอะคะยังพูดก็ยิ่งทำให้ปวดสมอง เดี่ยวจะกินใจกันเปล่าๆ ทั้งนี้ไม่ใช่ อ๊อตจะโกรธหรือเกลียดคุณ แต่อ๊อตยังรักคุณอย่างมิตรอยู่เสมอ ใครไม่รักอ๊อตอ๊อตก็ไม่รักตอบ ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะรักเขาข้างเดียว อ๊อตจะยิ้มกับคุณเสมอ ในเมื่อเราเข้าใจกันดีแล้ว และอ๊อตจะเป็นทั้งมิตรทั้งเพื่อนที่ดีของคุณตลอดไป จากมิตรที่ยังรักและคิดถึงคุณเสมอ”

Scene10b หอพักหญิง/ภายใน/กลางวัน

หญิงสาวกำลังเปิดเพลงเท่านีก็ตรมอยู่ในคอมพิวเตอร์ เธอวางจดหมายในมือลงที่ข้างโต๊ะ ก่อนจะชักไปหาแฟนหนุ่มที่ขึ้นออนไลน์อยู่ในเฟสฯ

หลานสาว

“ทำร้ายอยู่?”

เมื่อแฟนสาวเห็นว่าเขาอ่านแล้วแต่ไม่สนใจจะตอบเธอก็ยิ่งสงสัยเข้าไปใหญ่จึงส่งข้อความมาอีกหลายครั้ง ตีตกันก็ยังไม่มีวัวของคนรัก เธอจึงตัดสินใจโทรมาหาเขาถึงสองสาย เมื่อเขารับเธอก็บ่นโวยวายยกใหญ่ และเกิดเป็นเรื่องราวทะเลาะกันใหญ่โต

แฟนหนุ่ม

“โหลๆ มืออะไร ไม่ว่าง! เล่นเกมอยู่”

หลานสาว

“อยู่ร้านเกมส์อีกแล้วใช่ไหม? ตลอดอะ ทักไปกว่าจะตอบที่ต้องรอเป็นชาติเลยปะ? นี่ถ้าเรามีฐานะด่วนหรือเกิดอะไรขึ้นเธอก็คงไม่รู้หรอก เกมมันสำคัญกว่าเราอีกหรือ? มันรอเธอเหมือนที่เรารอและเสียความรู้สึกอย่างนี้ไหม ถ้าจะเป็นแบบนี้ก็ไม่มีเรากี่ได้ปะ!”

แฟนหนุ่ม

“เออๆ ไว้ค่อยคุย เขี่ย! แพ้เลยเนี่ย!”

จนกระทั่งชายหนุ่มตัดสายทิ้ง เธอจึงได้แต่กลับมานั่งน้อยใจอยู่เพียงลำพัง เธอเร่งเพลงให้ดังขึ้นกว่าเดิม หวังสาวปล่อยอารมณ์ครุ่นคิดไปตามเสียงเพลงอยู่สักพักโทรศัพท์ก็ดังขึ้น เธอถึงเลยสักครู่ก่อนจะกดรับ

แฟนหนุ่ม

“เตง เค้าขอโทษน้ำ เมื่อกี้เข้าไม่ไปไหนโหใส่เตงเลย ดีกันนะ ไมโกรธ ไม่น้อยใจนะ เตี่ยวเค้าพาไปกินขนม”

ทันทีที่ได้ยินเสียงอ่อนและเหมือนจะรู้สึกผิดจากปลายสาย หลิงสาวก็ยิ้มได้อีกครั้งทั้งน้ำตาที่คลออยู่อย่างนั้นไม่ทันได้เหือดหายก่อนจะหยิบจดหมายในซองฉบับต่อไปขึ้นมาอ่านต่อ ซึ่งหลังจากนั้นหลายๆฉบับก็จับใจความได้ว่าอิตมีโอกาสน่าจะไปเที่ยวโคราชอยู่หลายครั้ง แต่ทุกครั้งแม้ว่าพวกเขาจะนัดเจอกันแล้วก็ตามแต่ดูเหมือนจะเกิดการคลาดเคลื่อนผิดพลาดตลอดเวลา ทำให้พวกเขายังไม่ได้เจอกันสักทีเวลาล่วงเลยไปถึงตีสามกว่าๆ หลานสาวนั่งอ่านจดหมายของยายอิตจนเกือบจะครบทุกฉบับที่มีด้วยความง่วงเพลียเต็มทน เธอหยิบฉบับที่เหลืออยู่ขึ้นมาพยายามอ่าน

Scene10c ร้านเกมส์/ภายใน/กลางคืน

ภาพตัดไปที่ทางฝั่งของแฟนหนุ่มซึ่งกำลังนั่งเล่นเกมออนไลน์อยู่ในร้านเกมกับเพื่อนอย่างสนุกสนาน ระหว่างรอเกมโหลตเขาก็เปิดเฟสฯขึ้นมาเห็นข้อความของแฟนสาวที่ทักมาได้สักพักก็กดอ่านและปิดไปเมื่อแฟนสาวเห็นว่าเขาอ่านแล้วแต่ไม่สนใจจะตอบเธอก็ยิ่งสงสัยเข้าไปใหญ่จึงส่งข้อความมาอีกหลายครั้งติดๆกัน เธอจึงตัดสินใจโทรมาหาเขาถึงสองสายขณะที่เขากำลังเข้าเกม แฟนหนุ่มจำใจต้องรับและฟังคำบ่นด่าแต่โดยดีเมื่อสารภาพไปตามจริงว่าเขากำลังทำอะไรและกลับโดนบ่นไวยวยยิ่งกว่าเดิม ทำเอาไม่มี

สมาธิและเล่นเกมแพจิงเกิดเป็นความโมโหและทะเลาะกันใหญ่โต จบด้วยการที่ชายหนุ่มตัดสายทิ้งขณะที่แฟนสาวกลับมา นั่งน้อยใจอยู่เพียงลำพัง

Scene12 หอพักหญิง/ภายใน/กลางคืน

เวลาล่วงเลยไปถึงตีสามกว่าๆ หลานสาวนั่งอ่านจดหมายของยายอืดจนเกือบจะครบทุกฉบับที่มีด้วยความง่วงเพลียเต็มทน เธอหยิบฉบับที่เหลืออยู่ขึ้นมาพยายามอ่าน

Scene13 บ้านเกษม/ภายใน/กลางวัน

เกษมในชุดข้าราชการหนุ่มหน้าใหม่ตั้งใจนำจดหมายที่เพิ่งพิมพ์เสร็จใส่ผนึกลงในซองจดหมายพร้อมกับ ส.ค.ส ปี พ.ศ. 2509 และภาพวิิวสวยๆ จำหน้าของถึงคุณนงเยาว์ นี่คงเป็นฉบับสุดท้ายที่เขาจะส่งถึงเธอ ภาพถ่ายแต่งงานของเขาและภรรยาปรากฏชัดขึ้นหน้า ชายหนุ่มหน้าตาดีมีความสุขดี และพร้อมจะสร้างครอบครัวที่อบอุ่นสมบูรณ์

Scene14 ห้องนอนอืด/ภายใน/กลางคืน

อืดได้อ่านจดอ่านฉบับนั้นแล้ว เธอเสียใจเป็นอย่างมาก น้ำตาค่อยๆ ไหลออกมาเป็นโน้ดจดหมาย แต่ก็ต้องพยายามทำใจและอวยพรให้เขาโชคดี ก่อนจะนำจดหมายไว้แนบอกเป็นครั้งสุดท้ายและส่ง ส.ค.ส. แทนคำขอบคุณ

Voice Over อืด

“เป็นเวลานานทีเดียวที่อืดไม่ได้ส่งจดหมายถึงคุณเลย เป็นอย่างไรบ้างคะ อากาศทางจังหวัดคุณหนาวมากไหม อืดขอบคุณสำหรับ ส.ค.ส และรูปวิิวสวยๆ นั้นะคะ อืดต้องขอโทษด้วยที่ไม่ส่งข่าวให้คุณรู้ แต่อืดยังระลึกนึกถึงคุณอยู่เสมอ อืดก็ขอแสดงความยินดีกับคุณด้วยที่คุณแต่งงานแล้ว ภรรยาคุณคงสวยและน่ารักใช่ไหมคะ ฝากแสดงความยินดีที่ได้รู้จักไปถึงภรรยาคนสวยของคุณด้วย และจากนี้คุณอาจไม่ค่อยมีเวลาเขียนจดหมายตอบ อืดคงจะรบกวนเปล่าๆ เดี่ยวภรรยาคุณจะเข้าใจผิดเอา ช่วยบอกเธอด้วยว่าอืดกับคุณไม่มีอะไรนอกจากเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันเท่านั้น ถ้าอืดยังไม่ตาย อืดคงจะได้พบคุณเป็นแน่ อืดจะรอจนกว่าจะถึงวันนั้น หวังว่าเราคงได้พบกันสักครั้ง”

Scene15 หอพักหญิง/ภายใน/กลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลานสาวสะดุ้งตัวตื่นขึ้นเล็กน้อยหลังจากผลอหลับไป เธอเปิดคอมพิวเตอร์ที่หน้าจอดับไปได้สักพักขึ้นมาเพื่อทำงานต่อ แต่กลับพบรูปของหญิงสาวหน้าตาจิ้มลิ้มวัยละอ่อนถ่ายคู่กับแฟนหนุ่มของเธอที่หน้าตาจะบลูมปรีมและใกล้ชิดกันเสียเหลือเกิน พร้อมกับคำบรรยายที่ทำให้เธอยิ่งโกรธไปกันใหญ่อย่างการขวนมารื้อฟื้นความหลังและบอกความคิดถึงที่ดูจะเกินหน้าเกินตา และที่ยิ่งไปกว่านั้นแฟนหนุ่มที่เหมือนจะยังไม่นอนของเธอก็ดันเข้ามาทัก “รักเลย” ให้กับโพสต์นี้อีกและยังคอมเมนต์ต่อด้วยว่าถ้าว่างๆก็มาเจอกันได้ หญิงสาวทั้งโกรธและโมโหจนทำอะไรไม่ถูก เธอจึงแคปหน้าจอโพสต์นั้นแล้วถามกับแฟนหนุ่มในแชท

หลานสาว

“นี่ขนาดไม่คิดนะ ถ้าคิดแล้วจะขนาดไหน”

แฟนหนุ่ม

“เออ แล้วแต่เธออะ เล่นเกมอยู่ อย่าเยอะดี ไปนอนได้แล้วไป”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลานสาว

“อีม”

เธอแต่ก็ได้เพียงคำปฏิเสธจากเขาว่าไม่มีอะไรในความสัมพันธ์ฉันพี่น้องที่รู้จักสนิทกันมานาน แลมยังออกโรงปกป้องน้องเข้อีก และแล้วในคำคืนที่แสนยาวนานนี้ก็จบลงด้วยการทะเลาะกันครั้งใหญ่ของพวกเขา

Scene15 สถานีรถไฟ/ภายนอก/กลางวัน

หญิงสาวลงรถไฟและดูนาฬิกาที่กระดากแผ่นเล็กๆที่จดสถานที่และรายละเอียดต่างๆรวมถึงเวลาเข้าเช็คอินไว้ และพบว่าเธอมาถึงก่อนเวลาเกือบๆ3ชั่วโมง จึงตัดสินใจถามทางคนแถวนั้นเพื่อไปเดินเที่ยวที่ตลาดน้ำอัมพวา ก่อนขณะกำลังเดินดูของในร้านขายของที่ระลึกอยู่นั้น โทรศัพท์มือถือก็ดังขึ้น ปลายสายเป็นญาติสนิทรุ่นลูกของคุณยายอืด เจ้าของที่พักที่เธอติดต่อไปบอกให้เข้าไปได้เลย และยายอืดรออยู่ที่นั่นอย่างสบายดี ก่อนที่เธอจะเดินออกจากร้านก็ไปสะดุดใจเข้ากับโปสเตอร์ภาพวิวสวยงามที่เสียบไว้ให้เลือกซื้อมากมาย เธอตัดสินใจเลือกหยิบมันมาหนึ่งใบพร้อมกับจ่ายตังค์ เธอเดินไปหย่อนจดหมายฉบับน้อยและโปสเตอร์ลงตู้ไปรษณีย์ซึ่งตั้งอยู่ข้างทาง

Scene16 ซอยหน้าบ้าน/ภายนอก/กลางวัน

หลานสาวเดินเท้าเข้าไปในซอยเล็กๆและหลงอยู่นาน จนในที่สุดเธอก็เจอจุดที่นัดกันไว้กับคุณยายอืด เธอมั่นใจได้ทันทีว่านั่นคือท่านแน่นอน จึงทักทายยายอืดที่นั่งรอเธออยู่ในสวนหน้าบ้านด้วยเสียงชัดแจ้ว และยิ้มด้วยแววตาตื่นเต้นเป็นประกาย

บทที่ 4

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์ ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

การวางแผนการทำงานในการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

เมื่อมีบทภาพยนตร์ที่สมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว ก็เข้าสู่ขั้นตอนต่อไปคือ ขั้นตอนของการเตรียมการก่อนถ่ายทำ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การคัดเลือกนักแสดง

ในการคัดเลือกนักแสดงในบทต่างๆของข้าพเจ้านั้น ใช้เกณฑ์ความสะดวกและเหมาะสมเป็นหลัก เนื่องจากตัวภาพยนตร์เรื่องนี้นั้นนำมาจากชีวิตจริงของข้าพเจ้าที่นำเรื่องราวของคุณตามานำเสนอ ข้าพเจ้าจึงอยากให้ท่านเป็นผู้ถ่ายทอดออกมาตามความเป็นจริงให้มากที่สุด

บทหลานสาว

เป็นบทที่เกิดมาจากตัวข้าพเจ้าเอง ซึ่งเป็นหลานสาวแท้ๆของคุณตา จึงมีความผูกพันเป็นห่วงและสนิทสนมกันในครอบครัว อย่างเป็นธรรมชาติ จึงเล็งเห็นแววการเป็นนักแสดงของน้องสาวแท้ๆของข้าพเจ้า ที่เคยผ่านการถ่ายทำภาพยนตร์มาบ้างแล้วมาเล่นเป็นตัวข้าพเจ้าแทน และเพื่อที่จะทำให้บรรยากาศในกองถ่ายดูเป็นกันเอง ระหว่างบทตากับหลานสาวจริงๆ และมีความเป็นสาวสมัยใหม่

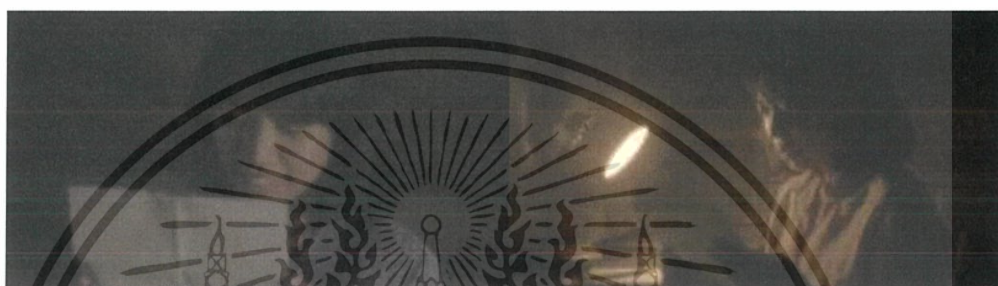

ภาพที่ 13 การแสดงบทหลานสาวในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคุณอืด คนรักร้ายสาวในอดีตของคุณตา

บทนี้ถือเป็นบทหลักที่ข้าพเจ้าให้ความสำคัญมากที่สุดก็ว่าได้ เพราะการจะถ่ายทอดความรู้สึกจริงๆ ของตัวละครที่มีอยู่จริงๆ แล้วสมจริงที่สุด พาดารมณ์ที่สุด จึงต้องเลือกนักแสดงที่มีความสามารถมากและอยู่ในช่วงวัย 18-22 ปี เช่นเดียวกับในจดหมาย รวมถึงลักษณะภายนอกที่คล้ายกับคำบอกเล่าตัดพ้อในร่างกายและโชคชะตาของตน แต่แท้จริงแล้วเธอมีความสุขงามอยู่ในตัวเธอเอง

ภาพที่ 14 การแสดงบทคุณอืดในภาพยนตร์

บทคุณตาเกษมวัยหนุ่ม

บทของคุณตาตอนหนุ่มๆนี้ข้าพเจ้าให้แม่ของข้าพเจ้าเป็นคนช่วยเลือกอีกแรง เพราะคุ้นชินกับบุคลิก ลักษณะนิสัย ท่าทาง รวมทั้งเรื่องราวในชีวิตที่คุณตาเล่าให้ฟังอยู่เสมอ อยู่แล้ว ความยากจึงตกมาอยู่ที่การหานักแสดงที่มีใบหน้าเค้าโครง และบุคลิกภาพบางอย่างที่คล้ายกับคุณตาให้ได้มากที่สุด และสุดท้ายก็มาลงเอยที่คนใกล้ตัวซึ่งมีบุคลิกบางอย่างและองศาของใบหน้าบางมุมที่คล้ายกันมาก

ภาพที่ 15 การแสดงบทคุณตาเกษมวัยหนุ่มในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทแฟนหนุ่มของหลานสาว

ตัวแฟนหนุ่มของหลานสาวเป็นอะไรที่จะตรงข้ามกับสมัยก่อนมากๆ เรียกได้ว่า เป็นตัวแทนของผู้ชายวัยรุ่นหลายๆคนที่เป็นแบบนี้ จึงเลือกตัวแฟนของน้องสาวจริงๆมาเล่นไปด้วยเลย เพราะตัวน้องก็มีวิถีชีวิตเช่นเดียวกับในบทบาทยนตร์อยู่แล้วเป็นปกติ

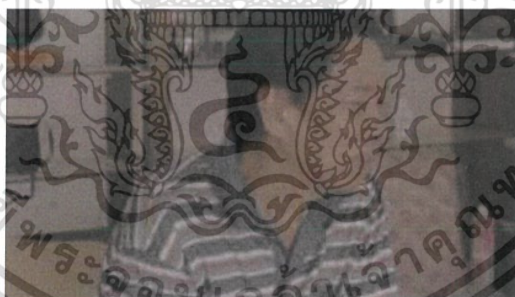

ภาพที่ 16 การแสดงบทแฟนหลานสาวในภาพยนตร์

นักแสดงสมทบ

บทคุณตาวัยปัจจุบัน(75ปี)

คุณตาของข้าพเจ้าซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องราวตัวจริง

ภาพที่ 17 คุณตาในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคุณยายภรรยาของคุณตา

คุณยายซึ่งเป็นภรรยาตัวจริงของคุณตา

ภาพที่ 18 คุณยายในภาพยนตร์

บทคุณยายอดีตวัยปัจจุบัน

เป็นอีกท่านที่ต้องใช้จินตนาการไปว่าท่านในปัจจุบันนั้นเป็นอย่างไร ซึ่งก็ตีความไว้ว่ารูปร่างยังคงท่ามอยู่นิดๆ และผมสืบตามเดิม

ภาพที่ 19 บทคุณยายอดีตในภาพยนตร์

บทบุรุษไปรษณีย์ในสมัยก่อน (พ.ศ.2505)

ภาพที่ 20 บทบุรุษไปรษณีย์ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

บทบาท : หลานสาว
ชื่อ (ภาษาไทย) : นนทพร วัลลิภากร
ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) : Nontaporn Vallipakorn
ชื่อเล่น : นนท์
ที่อยู่ : 126/161 ม.5 ถ.ติวานนท์ ต.ปากเกร็ด อ. ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120
เบอร์โทรศัพท์ : 0962267642
Facebook : Nont Nontaporn
การศึกษา : มหาวิทยาลัยรังสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ ปีที่2

ข้อมูลทางกายภาพ			
อายุ	20 ปี	สัญชาติ	ไทย
เพศ	หญิง	ศาสนา	พุทธ

สัดส่วน

อก	32 นิ้ว	เอว	26 นิ้ว	สะโพก	34 นิ้ว
ผม	สีน้ำตาล/ยาว/ตรง				

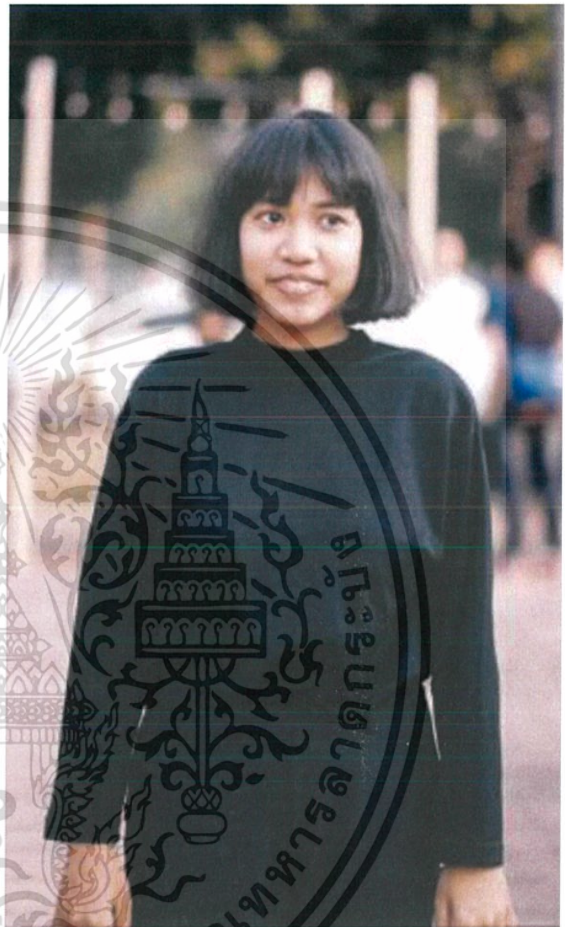
เสื้อผ้า

เสื้อ	M	กางเกง	M
รองเท้า	39-40	กระโปรง	M

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

บทบาท : คุณยายอดีตตอนสาว
ชื่อ (ภาษาไทย) : ศิริกาญจนา มีเจริญ
ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) : sirikanchana meejarone
ชื่อเล่น : อั้งค์
ที่อยู่ : หอ FBT ลาดกระบัง
เบอร์โทรศัพท์ : 0952186005
Facebook : Alaa Malee
การศึกษา : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขา ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ปีที่ 2

ข้อมูลทางกายภาพ

อายุ	21 ปี	สัญชาติ	ไทย
เพศ	หญิง	ศาสนา	พุทธ

สัดส่วน

อก	36 นิ้ว	เอว	29 นิ้ว	สะโพก	35 นิ้ว
ผม	สีดำ/สั้น/มีหน้าม้า				

เสื้อผ้า

เสื้อ	M/L	กางเกง	-
รองเท้า	39	กระโปรง	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

บทบาท : คุณตาเกษมตอนหนุ่ม
ชื่อ (ภาษาไทย) : ยุทธกิจ ฉัตรวลีพร
ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) : Yutthakit Chatwaleeporn
ชื่อเล่น : นัท
ที่อยู่ : ไกล่ทะเลสาบเมืองทองธานี
เบอร์โทรศัพท์ : 0951641202
Facebook : Yutthakit c swift
การศึกษา : มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย คณะเศรษฐศาสตร์ ปีที่3

ข้อมูลทางกายภาพ			
อายุ	22ปี	สัญชาติ	ไทย
เพศ	ชาย	ศาสนา	พุทธ

สัดส่วน

อก	36 นิ้ว	เอว	33 นิ้ว	สะโพก	-
ผม	สีดำ/สั้น/หยักศก				

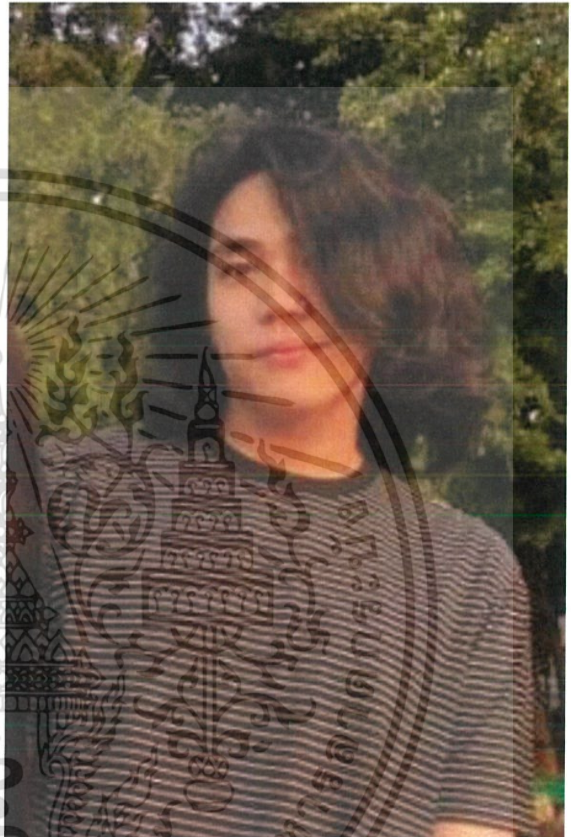
เสื้อผ้า

เสื้อ	L	กางเกง	L
รองเท้า	43	กระโปรง	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

บทบาท : แฟนหลานสาว
ชื่อ (ภาษาไทย) : วิทยานนท์ แซ่ลิ้ม
ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) Vittayanon Saelim
ชื่อเล่น : เบส
ที่อยู่ : ราชเทวี
เบอร์โทรศัพท์ : 0864155256
Facebook : วิทยานนท์ แซ่ลิ้ม
การศึกษา : มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย คณะนิเทศศาสตร์ ปีที่1

ข้อมูลทางกายภาพ			
อายุ	19 ปี	สัญชาติ	ไทย
เพศ	ชาย	ศาสนา	พุทธ

สัดส่วน

อก	-	เอว	-	สะโพก	-
ผม	สีดำ/ยาว/หยักศก				

เสื้อผ้า

เสื้อ	L	กางเกง	L
รองเท้า	43	กระเป๋า	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

- เครื่องแต่งกายของหลานสาว เน้นไปทางสีเอิร์ทโทน สบายๆ แต่ก็ไม่เรียบจนเกินไป

ชุดที่2

ชุดที่3

ชุดที่1

ชุดที่4

ภาพที่ 21 เครื่องแต่งกายหลานสาวในภาพยนตร์

- เครื่องแต่งกายของคุณตาเกษมวัยหนุ่ม

เนื่องจากคุณตาเกษมเกิดในช่วงปี พ.ศ. 2485 ซึ่งอยู่ในยุคที่การแต่งกายของไทย มีลักษณะเด่นในด้าน การนิยมแบบตะวันตกเพิ่มมากขึ้น โดยการแพร่หลายออกมาจากราชสำนัก และในหมู่ชนชั้นสูง มาสู่ประชาชนทั่วไป บรรดานักเรียนไทย ที่ได้รับการศึกษาจากต่างประเทศ และ ชาวต่างชาติ ที่เข้ามาติดต่อเป็นแบบอย่างสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเข้าสู่ยุคของ จอมพล ป. พิบูลย์สงคราม ดำรงตำแหน่ง ซึ่งท่านมีนโยบายสำคัญในการ สร้างชาติ ด้วยลัทธิชาตินิยม เพื่อความยิ่งใหญ่ ของชาติไทย ให้ทัดเทียมนานาอารยประเทศ ด้วยการเน้นการแต่งกายให้สุภาพ เรียบร้อย เมื่อปรากฏตัวในที่ชุมชน หรือสาธารณสถาน เพื่อ ความเป็นอารยะรัฐนิยม และแยกแยะประเภท เครื่องแต่งกาย ที่ถือว่าเรียบร้อยสำหรับประชาชนชาวไทย และสีของเครื่องแต่งกายนั้น ถ้าเป็นงานกลางแจ้ง ควรใช้สีเทา สีคราม สี kaki หรือสีเปลือกไม้ ถ้าเป็นงานในร่ม หรือเกี่ยวกับเครื่องจักร ควรใช้สีน้ำเงินแก่ นับว่าเป็น การวางระเบียบการแต่งกาย ทั้งแบบ และสีตามอาชีพต่างๆ ด้วย และอาศัยการดูภาพถ่ายและชุดเก่าๆของคุณตา รวมถึงศึกษาตัวอย่างเครื่องแต่งกายจากในภาพยนตร์ เรื่อง อันธพาล ซึ่งมีเรื่องราวอยู่ในยุคปี พ.ศ.2499

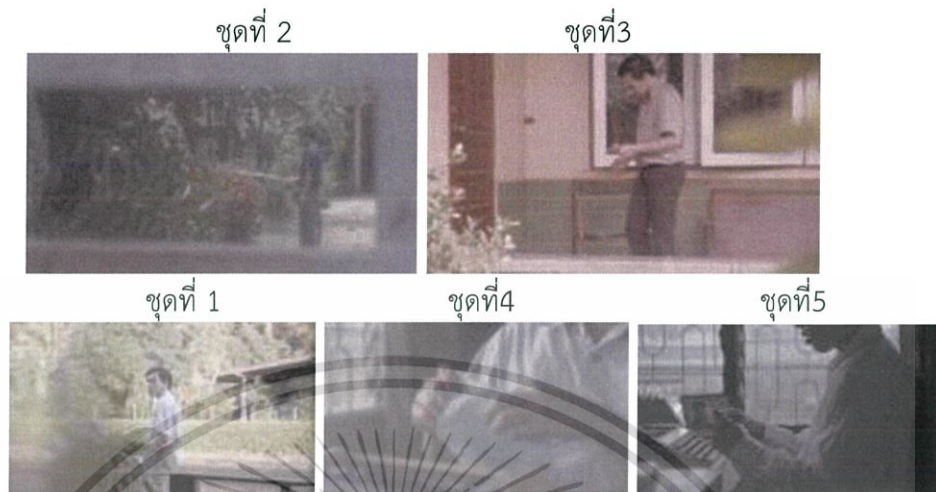

ภาพที่ 22 ตัวอย่างการแต่งกายจากภาพยนตร์ เรื่อง อินทพาล(2012)

ภาพที่ 23 เครื่องแต่งกายของคุณตาเกษมวัยหนุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

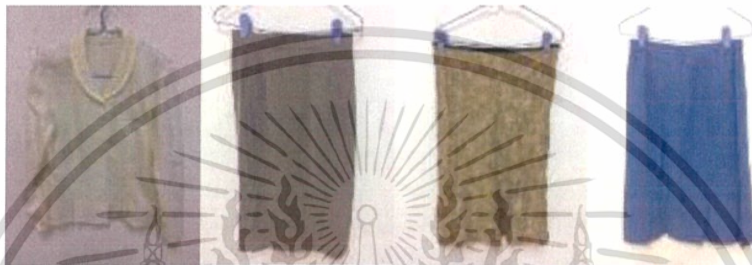
ภาพที่ 24 การแต่งกายของเกษมจากในภาพยนตร์

- เครื่องแต่งกายของคุณชายอืดด้วยสาว
และเช่นเดียวกันกับคุณตาเกษม คุณชายอืดเกิดห่างกันเพียงสองปี ค่านิยม
ของการแต่งกายจึงอยู่ในช่วงยุคสมัยเดียวกัน โดยข้าพเจ้านำตัวอย่างมาจากชุดและรูปถ่ายของ
คุณชายข้าพเจ้าตอนสาว ๆ แต่เลือกให้เป็นในโทนสีเดียวกันกับตัวหลานสาว

ภาพที่ 25 การแต่งกายของหนุ่มสาวในสมัยเมื่อ 50 ปีก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

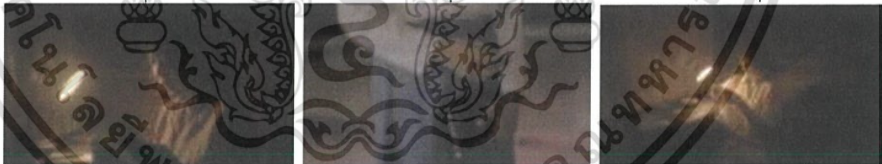
ภาพที่ 26 เครื่องแต่งกายของคุณยายอดีตด้วยสาว

ชุดที่ 2

ชุดที่ 1

ชุดที่ 3

ชุดที่ 4

ชุดที่ 5

ภาพที่ 27 การแต่งกายของอดีตจากในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เครื่องแต่งกายของบุรุษไปรษณีย์

โดยจากที่ข้าพเจ้าได้ทำการสืบค้นมาจากทั้งในอินเทอร์เน็ตและจากพิพิธภัณฑ์ตราไปรษณียากร สามเสนใน รวมถึงคำบอกเล่าของคนในยุคสมัยนั้นๆ ทำให้ทราบได้ว่าการแต่งกายและอุปกรณ์ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งนั้นเป็นอย่างไร ดังนี้

ภาพที่ 28 ตัวอย่างเครื่องแต่งกายของบุรุษไปรษณีย์สมัยก่อน

ข้าพเจ้าจึงสั่งตัดทำหมวกนี้รวมถึงประดิษฐ์ตราที่หมวกขึ้น และขอความอนุเคราะห์เครื่องหมายและเข็มขัดมาจากบุรุษไปรษณีย์ท่านหนึ่งทำงานอยู่ในช่วงยุค 50 ปีที่แล้ว

ภาพที่ 29 หมวก เข็มขัดและเครื่องหมายติดชุดบุรุษไปรษณีย์

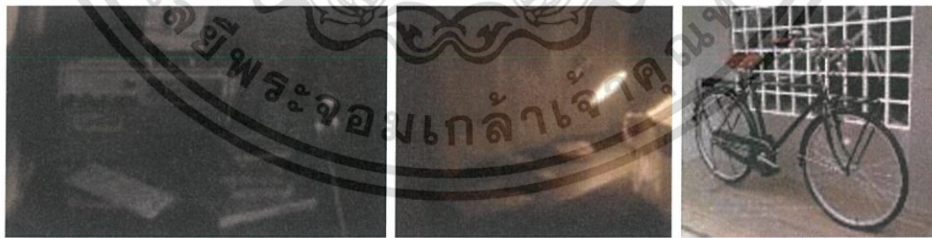
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 30 การแต่งกายของบุรุษไปรษณีย์ในภาพยนตร์

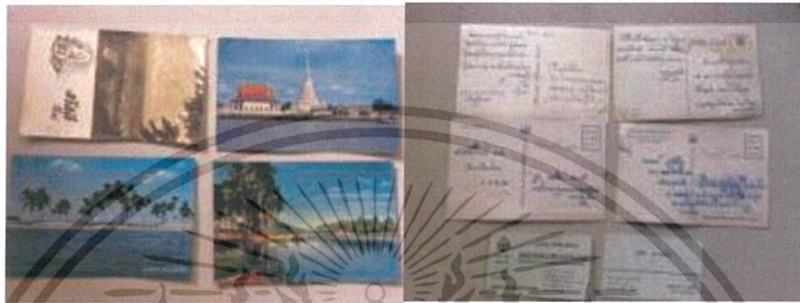
อุปกรณ์ประกอบฉาก

- สมัยโบราณ เช่น บริเวณโต๊ะทำงาน โต๊ะข้างหัวเตียง จักรยานของบุรุษไปรษณีย์ และจดหมายโบราณ วิทยุโบราณ คอมพิวเตอร์เก่าๆ เครื่องพิมพ์ดีด ไปรษณีย์ ฝาเซตหน้า กรอบรูป เทปเพลงเก่าๆ เป็นต้น

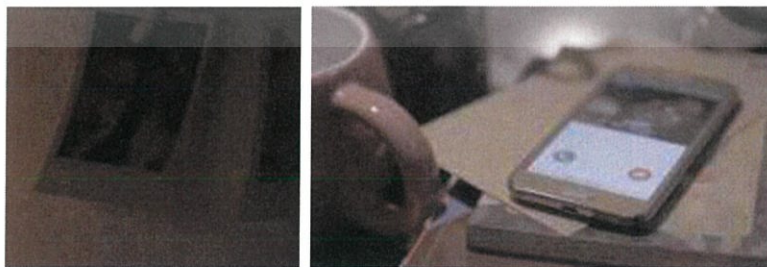
ภาพที่ 31 อุปกรณ์ประกอบฉากโบราณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 32 อุปกรณ์ประกอบฉากโบราณ (ต่อ)

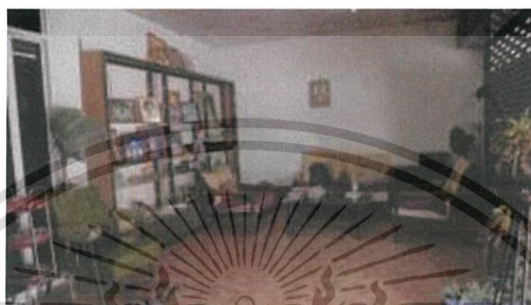
- ห้องนอนหลานสาว ข้าพเจ้าได้นำสิ่งของที่มีอยู่ก่อนแล้วในห้องข้าพเจ้าเองจริงๆ ไปจัดวางตามสไตล์ของเด็กสาวรุ่นใหม่ที่ยากแต่งห้องสวยๆ ตามรีวิวในอินเทอร์เน็ต และยังคงคุมสีของทั้งหมดโดยรวมให้เป็นแนวเอิร์ทโทน สบายตา

ภาพที่ 33 อุปกรณ์ตกแต่งห้องหลานสาวที่ใช้ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ห้องรับแขกบ้านคุณตาคุณยาย เดิมทีแล้วตรงนี้เป็นห้องโล่งๆเปล่าๆ มีเพียงชั้นวางกระจก ตั้งอยู่ ข้าพเจ้าจึงนำสิ่งของที่เป็นของของคุณตาคุณยายไปจัดวาง อย่างเช่นรูปภาพ วิทยุ เก้าอี้และชุด โต๊ะรับแขก

ภาพที่ 34 การจัดวางอุปกรณ์ประกอบฉากที่บ้านคุณตา

สถานที่ถ่ายทำ (Location)

- สถานีรถไฟวงเวียนใหญ่-มหาชัย

ภาพที่ 35 ฉากที่ถ่ายทำที่สถานีรถไฟวงเวียนใหญ่-มหาชัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ตลาดร่มหุบ(สถานีรถไฟแม่กลอง)

ภาพที่ 36 ฉากที่ถ่ายทำที่ตลาดร่มหุบ(สถานีรถไฟแม่กลอง)

- ตลาดน้ำอัมพวา

ภาพที่ 37 ฉากที่ถ่ายทำที่ตลาดน้ำอัมพวา

- บ้านคุณตาตอนหนุ่มๆ (บ้านคุณยายของฝึกภาคที่จังหวัดราชบุรี)

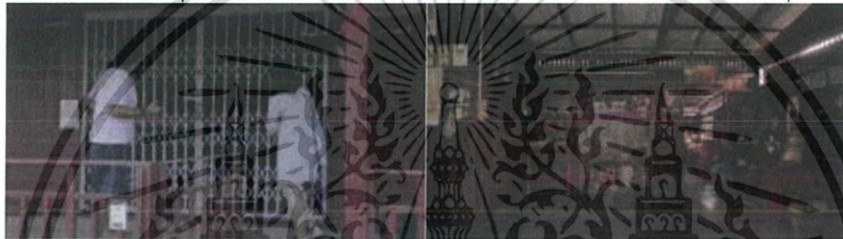
ภาพที่ 38 สถานที่ถ่ายทำฉากที่บ้านคุณเกษมตอนหนุ่มๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 39 สถานที่ถ่ายทำฉากที่บ้านคุณเกษมตอนหนุ่มๆ (ต่อ)

- บ้านคุณยายอดีตในอดีต ภายนอก (บ้านริมคลองที่จังหวัดราชบุรี)

ภาพที่ 40 สถานที่ถ่ายทำฉากที่บ้านคุณอดีตตอนสาวๆ(บริเวณภายนอก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บ้านคุณตาคุณยายในปัจจุบัน (ที่จังหวัดนครราชสีมา)

ภาพที่ 41 สถานที่ถ่ายทำฉากที่บ้านคุณตาคุณยาย

- หอพักหลานสาว (ห้องเปรม)

ภาพที่ 42 ฉากที่ถ่ายทำที่หอพัก

- ห้องนอนคุณยายอดีตสมัยสาว ๆ

ภาพที่ 43 ร้านสี่แยกหัวตะเข้ คาเฟ่ แอนด์ เกสต์เฮ้าส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 44 ฉากที่ถ่ายทำที่ร้านสี่แยกหัวตะเข้ ค่าเฟ่ แอนด์ เกสต์เฮ้าส์

- ร้านเกมส์

ภาพที่ 45 ฉากที่ถ่ายทำที่ร้านเกมส์ในโซนหอพัก RNP ลาดกระบัง

- โรงภาพยนตร์สกาลา

ภาพที่ 46 ฉากที่ถ่ายทำที่โรงภาพยนตร์สกาลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)

บรรยากาศโดยรวมของเรื่องนั้นมีสองแบบด้วยกันคือในช่วงของอดีตและในปัจจุบัน โดยในส่วนของพาร์ทอดีตนั้น ข้าพเจ้าตั้งใจจะสร้างออกมาให้เป็นบรรยากาศที่ดูอบอุ่นและหววนคิดถึงเรื่องราวเก่าๆ ความอาลัยอาวรณ์ในความสัมพันธ์ของคู่คุณตาและคุณยาย ในพาร์ทปัจจุบันนั้นจึงสร้างบรรยากาศให้แตกต่างกันออกไปตามยุคสมัยที่ความสัมพันธ์ของคู่หลานสาวกับแฟนหนุ่มของเธอที่ดูเป็นเรื่องง่ายดาย และไม่จริงจังเท่าในสมัยก่อน ด้วยการใช้สถานที่และเหตุการณ์ที่ต่างกันโดยสิ้นเชิงและสีของภาพยนตร์

ภาพที่ 47 การเปรียบเทียบสองบรรยากาศระหว่างอดีตกับปัจจุบันในภาพยนตร์

มุมกล้องและขนาดภาพ

ในเรื่องของมุมกล้องและขนาดภาพนั้น ด้วยข้อจำกัดของอุปกรณ์และสถานที่ซึ่งทำให้ยากต่อการเก็บภาพในมุมกว้างหรือรับแสงได้ตามใจชอบและต้องระมัดระวังมากเป็นพิเศษเกี่ยวกับการล้าสมัยในยุคนี้ๆ ทำให้มีการออกแบบไว้ดังนี้

Shooting Script

Scene1a

1. Insert รถไฟเข้าสถานีวงเวียนใหญ่
2. Insert ผู้คนขึ้นรถไฟกันอย่างพลุกพล่านที่สถานี
3. MS หลานสาวเดินหาที่นั่ง
4. POV แทนสายตาเห็นที่นั่งตรงหน้าต่าง
5. MLS หลานเดินเข้ามานั่งและวางกระเป๋าไว้บนตัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. MS นั่งอ่านจดหมายและมองวิวทิวทัศน์
7. Insert วิวข้างทาง เช่น ป่า นาข้าว สวนมะพร้าว นาเกลือ
8. CU หลานเปิดจดหมายอ่าน

Scene2

1. CU มือถือมีข้อความเข้าจากแฟนหนุ่ม
2. MS หลานลุกมาอ่านข้อความ
3. POV หลานพิมพ์ข้อความตอบ
4. MS กล้องPanตามตาที่ถืออัลบั้มรูปมาและหลานลุกขึ้นช่วยยก
5. Two shot ตากับหลานนั่งดูรูปกัน
6. Insert กองจดหมายและอัลบั้มรูป
7. Master หลานอ่านข้อความ/ตายกอัลบั้มรูปมาให้/หลานอ่านจดหมายจนกระทั่งยายมาตาม
8. MS รับน้ำตา
9. MS รับหน้าหลาน

Scene3

1. MS ช่วงขาบุรุษไปรษณีย์ปั่นจักรยาน
2. LS บุรุษไปรษณีย์จอดจักรยานและเอาจดหมายออกจากกระเป๋าให้จดหมายแล้วขี่ออกไป
3. MS บุรุษไปรษณีย์ส่งหน้าบ้าน
4. POV เห็นเกษมรดน้ำต้นไม้อยู่ละเดินมาหาเขา
5. MS เกษมมาเปิดประตู บุรุษไปรษณีย์ยื่นจดหมายให้
6. MS เกษมรับจดหมายมาถือแล้วพลิกไปมาอยู่สักพักและพบว่าไม่ใช่ของใครในบ้านแน่ๆเขามองบุรุษไปรษณีย์เพื่อที่จะบอกแต่ก็ไม่ทันเสียแล้วจึงตัดสินใจนำมันกลับเข้าไปในบ้าน
7. CU มือเกษมพลิกจดหมายฉบับแรกของอ๊อดไปมา

Scene4a

1. MCU กล้อง Pan ไปเจอหลานกำลังอ่านจดหมาย
2. MS รับหน้าคุณตาตอบจนกระทั่งคุณยายมาตาม
3. LS ยายเดินเข้ามา
4. Two shot ตาหลานคุยกัน
5. LS ยายเดินมาตามตากับหลานไปกินข้าว ทั้งสามคนเดินออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene4b

1. LS หลานเอากระเป๋าเป้ใส่หลังรถและกอดลาสองตายายแล้วขึ้นรถจนกระทั่งรถเคลื่อนออกไป
2. MS หลานเก็บกระเป๋าและหันมากอดลาสองตายาย/ตายายยื่นส่งและมองดูหลานจนลับตาไป

Scene5

1. MLS หลานเปิดประตูห้องเข้ามาวางของแล้วมานั่งเล่นคอมพิวเตอร์
2. MS หลานเปิดคอมพิวเตอร์ทำงานก่อนจะหันไปหยิบกล่องจดหมายที่ได้มาในกระเป๋า
3. CU กล่องจดหมายและจดหมายที่เธอนำออกมา
4. MS หลานหาที่นั่งลงอ่านจดหมาย

Scene6a

1. LS อัดกดเล่นวิทยุและวางชองกับตลับใส่เทปไว้ข้าง
2. CU ตลับใส่เทป
3. MS อัดนั่งฟังเพลงและยิ้มเขินอาย

Scene6b

1. MS หลานหาเพลงฟังในเว็บไซต์ยูทูบ

Scene7a

1. MLS เกษมเดินมาเอาจดหมายจากตู้หน้าบ้าน
2. CU ชองจดหมายเป็นชื่อเขา
3. MS เกษมตื่นเต้นและดีใจ
4. LS จากหน้าบ้านเกษมเดินมานั่งเปิดอ่านจดหมายที่หน้าบ้าน
5. CU เกษมเปิดจดหมายมาเจอผ้าเช็ดหน้าและพิจารณาดู
6. MS เขานำผ้าเช็ดหน้าขึ้นมาดมดมและยิ้มดีใจอย่างเขินอาย

Scene7b

1. CU ผ้าเช็ดหน้าในมืออัดที่กำลังบรรจงปักขอบ
2. LS อัดนั่งปักผ้าเช็ดหน้า
3. MS ใบหน้าที่แสนภูมิใจของเธอเมื่อปักผ้าเช็ดหน้าเสร็จ

Scene7c

1. CU ผ้าเช็ดหน้าในมือหลาน

Scene8a

1. MS เกษมเดินและก้มดูที่อยู่ในจดหมายจนมาเจอบ้านหลังหนึ่ง
2. POV เกษมมองบ้านที่ปิดอยู่

3. LS เกษมยื่นลังเลอยู่สักพักและตัดสินใจนำนามบัตรไปวางไว้

Scene8b

1. MS อัดเดินมานั่งพักในห้องตรงที่ประจำหลังเลิกงาน
2. POV อัดอ่านนามบัตรนั้นพบว่า เป็นของเกษม
3. CU สีหน้าที่ผิดหวังและไม่รู้ว่า จะดีใจหรือเสียใจที่เขามาหาแต่กลับคลาดกันไป

Scene9

1. LS หน้าโรงหนังสือเก่า
2. Tilt จากรองเท้าขึ้นไปเสื้อผ้าน้ำผมเป็น MS
3. CU อัดเอารูปถ่ายเกษมขึ้นมาดู
4. MS อัดตั้งหน้าตั้งตารอคอยจนกระทั่งเวลาผ่านไปสักพักอัดทำหน้าถอดใจแล้วเดินจากไป
5. MLS หลานสาวเดินพิมพ์ข้อความแล้วรับโทรศัพท์ที่มาหยุดอยู่หน้าโรงและโมโหเดินจากไป
6. CU หน้าหลานสาวตอนคุยโทรศัพท์

Scene10a

1. CU เครื่องพิมพ์ดีด
2. MS จากด้านหลังของเกษม
3. CU มือที่กำลังพิมพ์
4. MS จากด้านข้างของเกษม
5. CU เกษมพับจดหมายใส่ซองพร้อมรูปถ่ายของเขาและปิดผนึก

Scene10b

1. MS หลานสาวเปิดเพลงเดียวกันนั้นเมื่ออ่านจดหมายเสร็จและทักไปหาแฟนหนุ่ม
2. POV หน้าจอที่ทักไป
3. CU มือที่พิมพ์
4. MS รับหน้าตอนโกรธ

Scene10c

1. MS แฟนหนุ่มที่กำลังนั่งเล่นเกม
2. CU โทรศัพท์ตั้งสนสองมิสคอล
3. CU ด้านหน้าตอนคุยโทรศัพท์
4. MS แฟนหนุ่มเอาโทรศัพท์วางแต่ก็แพ้เกมพอดีเขาเลยหงุดหงิด
5. Insert หน้าจอเกมตอนแพ้

Scene11

1. MS หน้าหลานสาวที่กำลังวิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. CU นาฬิกาในโทรศัพท์
3. MS หลานหยิบจดหมายที่เหลืองขึ้นมาอ่านต่อ

Scene12

1. MS จากปลายคางลงมาเกษมนั่งและเอาจดหมายที่เพิ่งพิมพ์เสร็จใส่ซอง
2. CU ส.ค.ส และภาพวิวในมือเกษม
3. MS เกษมลุกออกไปคล้องโป๊กส์ไปที่ป้ายชื่อข้าราชการของเกษมและโป๊กส์ไปอีกที่ที่รูปแต่งงานของเกษมที่วางอยู่บนโต๊ะ

Scene13

1. MS อี๊ดนั่งอ่านจดหมายฉบับสุดท้ายของเกษม
2. CU ไปสการ์ตที่อี๊ดส่งกลับไปให้เกษมแทนคำขอบคุณในมิตรภาพเช่นกัน

Scene14

1. MS หลานสาวสะดุ้งตื่นขึ้น
2. MS หลานลุกขึ้นมาเปิดคอมฯ
3. CU จอคอมฯที่มีรูปแฟนหนุ่มของเธอและแฟนเก่าของเขา
4. MS หลานสาวโกรธมาก

Scene15

1. MLS หลานลงรถไฟมองซ้ายขวาและถามคนแถวนั้นว่าอัมพวาไปอย่างไร
2. MS หลานดูที่อยู่รายละเอียดของที่อยู่ในมือ
4. Insert ตลาดน้ำอัมพวา
5. MS หลานเดินอยู่ในร้านขายของที่ระลึก
6. MS หลานคุยโทรศัพท์กับที่พักรและเจอไปสการ์ต
7. CU ไปสการ์ต

Scene16

1. Insert ลมพัดต้นไม้ใบหญ้า
2. LS หลานสาวเดินตามหายายอี๊ด
3. LS ไปเจออี๊ดนั่งรออยู่ที่ศาลา
4. MS หลานสาวยกมือไว้ด้วยยิ้มออกมาด้วยความดีใจ

Scene17

1. MLS แฟนหลานสาวเดินออกมาจากห้องน้ำ
2. MS หยิบมือถือขึ้นมาดูข้อความที่ส่งทิ้งไว้ให้แฟน
3. CU โทรศัพท์มือถือ
4. LS เพื่อนชี้ให้ดูไปสการ์ต
5. CU หยิบไปสการ์ตขึ้นไปอ่าน

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ

ในการบันทึกภาพ ข้าพเจ้าเลือกใช้ กล้องหลักเป็น Sony NEX-FS700 และกล้องสำรองเป็น Canon EOS 5D Mark III

ภาพที่ 48 อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกภาพ

และใช้อุปกรณ์บันทึกเสียง เป็น ไมค์ Zoom H6 Handy Recorder และไมค์บูม

ภาพที่ 49 อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกเสียง

แผนการถ่ายทำ

ในการถ่ายทำนั้นข้าพเจ้ายึดเอาตามวันนักแสดงว่างเป็นหลัก และรองลงมาคือตากล้องสถานที่ และทีมงานคนอื่นๆ จึงได้วันถ่ายทำออกมาเป็นดังนี้

1. การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่	2 มีนาคม พ.ศ. 2560
2. การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่	18 มีนาคม พ.ศ. 2560
3. การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่	6 พฤษภาคม พ.ศ. 2560
4. การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่	7 พฤษภาคม พ.ศ. 2560
5. การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่	15 พฤษภาคม พ.ศ. 2560
6. การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่	18 พฤษภาคม พ.ศ. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

ชื่อเรื่อง : จดหมายรักจากนางเยาว์	Date : 2 มีนาคม 2560				
ผู้กำกับ : ชลธิชา วัลลิภากร					
Scene : 5 , 7b , 11b , 12 , 14	ภายนอก/ภายใน				
เวลา 21.00-24.00 น.	กลางวัน/กลางคืน				
นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก				
- หลานสาว (นนท์)	กระเป๋าเป้เดินทาง , รูปถ่ายแขวนเชือก , โคมไฟตั้งโต๊ะ , คอมพิวเตอร์ , จดหมายและกล่อง , ผ้าเช็ดหน้า , โทรศัพท์มือถือ , ของใช้ส่วนตัวเล็กๆน้อยๆของหลานสาว				
	<table border="1"> <tr> <th>แต่งหน้า/ทำผม</th> <th>เครื่องแต่งกาย</th> </tr> <tr> <td>- ปลอยผมและมัดจุกเปิดหน้า</td> <td>- ชุดที่ 1</td> </tr> </table>	แต่งหน้า/ทำผม	เครื่องแต่งกาย	- ปลอยผมและมัดจุกเปิดหน้า	- ชุดที่ 1
แต่งหน้า/ทำผม	เครื่องแต่งกาย				
- ปลอยผมและมัดจุกเปิดหน้า	- ชุดที่ 1				
	อุปกรณ์ถ่ายทำ				
	กล้อง Sony NEX700 , ขาตั้งกล้อง , ไมค์Zoom H6 , RODE				
	Specail Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)				
	-				
	<table border="1"> <tr> <th>เสียง/ดนตรี</th> <th>สถานที่</th> </tr> <tr> <td>เพลง จะคอยขวัญใจ และ เพลง เถานี้ก็ตรม ของสุเทพ วงศ์คำแหง</td> <td>หอพักนักศึกษาย่านลาดกระบัง (ห้องเปรม)</td> </tr> </table>	เสียง/ดนตรี	สถานที่	เพลง จะคอยขวัญใจ และ เพลง เถานี้ก็ตรม ของสุเทพ วงศ์คำแหง	หอพักนักศึกษาย่านลาดกระบัง (ห้องเปรม)
เสียง/ดนตรี	สถานที่				
เพลง จะคอยขวัญใจ และ เพลง เถานี้ก็ตรม ของสุเทพ วงศ์คำแหง	หอพักนักศึกษาย่านลาดกระบัง (ห้องเปรม)				
ตัวประกอบ :-					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

ชื่อเรื่อง : จดหมายรักจากนางเยาว์		Date : 18 มีนาคม 2560	
ผู้กำกับ : ชลธิชา วัลลิภากร			
Scene : 2 , 4a , 4b		ภายนอก/ภายใน	
เวลา 9.00-18.00 น.		กลางวัน/กลางคืน	
นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก		
- หลานสาว(นนท์) - คุณตาเกษม - คุณยายสุพิน	อัลบั้มรูปถ่ายเก่าๆของคุณตาและคุณยาย , จดหมายเก่าๆที่คุณต่ายังเก็บไว้ , สมุดจด , โทรศัพท์มือถือ , กระเป๋าเป้ , ขອງวางประกอบห้องรับแขกทั้งหมด		
	แต่งหน้า/ทำผม	เครื่องแต่งกาย	
	- หลานสาวปล่อยผมมัด จุกเปิดหน้า - คุณตาหัวผมปกติ	- หลานสาวชุดที่ 1,2 - คุณตาชุดที่ 1,2	
	อุปกรณ์ถ่ายทำ		
	กล้อง Sony NEX700 , ขาตั้งกล้อง , ไมค์Zoom H6 , RODE		
	Specail Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)		
	-		
	เสียง/ดนตรี	สถานที่	
	-	บ้านคุณตาคุณยายที่นครราชสีมา	
ตัวประกอบ : -			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

ชื่อเรื่อง : จดหมายรักจากนางเยาว์		Date : 6 พฤษภาคม 2560	
ผู้กำกับ : ชลธิชา วัลลิภากร			
Scene : 1a , 15 , 8a		ภายนอก/ภายใน	
เวลา 08.00-17.00 น.		กลางวัน/กลางคืน	
นักแสดง		อุปกรณ์ประกอบฉาก	
<ul style="list-style-type: none"> - หลานสาว(นนท์) - คุณตาเกษมตอนหนุ่ม(ยุทธกิจ) 		จดหมายและกล่อง , กระเป๋าเป้เดินทาง , โปสการ์ด , นามบัตร , กระดาษจดที่อยู่ของอืด	
		แต่งหน้า/ทำผม	เครื่องแต่งกาย
		<ul style="list-style-type: none"> - หลานสาวปล่อยผมมัด - จุกเปิดหน้า - ยุทธกิจแต่งหน้าให้สีผิว - เข็มขึ้นและจัดทรงผม 	<ul style="list-style-type: none"> - หลานสาวชุดที่ 4 - เกษมชุดที่ 1
อุปกรณ์ถ่ายทำ			
กล้อง Sony NEX700 , ขาตั้งกล้อง , ไมค์Zoom H6 , RODE			
Specail Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)			
-			
เสียง/ดนตรี		สถานที่	
-		<ul style="list-style-type: none"> - สถานีรถไฟวงเวียนใหญ่-มหาชัย - ตลาดน้ำอัมพวา - บ้านริมคลอง (บ้านเปรม) 	
ตัวประกอบ : -			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

ชื่อเรื่อง : จดหมายรักจากนางเยาว์		Date : 7 พฤษภาคม 2560	
ผู้กำกับ : ชลธิชา วัลลิภากร			
Scene : 3 , 7a , 11a , 13 , 16b		ภายนอก/ภายใน	
เวลา 9.00- 18.00 น.		กลางวัน/กลางคืน	
นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก		
- คุณตาเกษมตอนหนุ่ม(ยุทธกิจ) - หลานสาว(นนท์)	ของตกแต่งโต๊ะทำงานเมื่อ50ปีก่อน , หนังสือ , เครื่องพิมพ์ดีด , กรอบรูป , นาฬิกา , กระจาดและซองจดหมาย , จักรยานโบราณ , กระจ่างบุรุษไปรษณีย์ , ป้ายชื่อข้าราชการ , ผ้าเช็ดหน้าปักขอบ , จดหมายของอดีต , กระจ่างเป่า		
	แต่งหน้า/ทำผม	เครื่องแต่งกาย	
	- หลานสาวปลอยผมมัด จุกเปิดหน้า - ยุทธกิจแต่งหน้าให้สีผิว เข้มขึ้นและจัดทรงผม	- หลานสาวชุดที่ 4 - เกษมชุดที่ 2 , 3 , 4 , 5	
	อุปกรณ์ถ่ายทำ		
	กล้อง Sony NEX700 , ขาตั้งกล้อง , ไมค์Zoom H6 , RODE		
	Specail Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)		
	-		
	เสียง/ดนตรี	สถานที่	
	-	- บ้านเกษม (บ้านคุณยาย ผักกาด) - ตลาดร่มหุบ(สถานีรถไฟ บ้านแหลม)	
ตัวประกอบ : บุรุษไปรษณีย์ (คุณอาโตนนท์) , คุณยายอดีต (คุณยายของผักกาด) , นักท่องเที่ยว			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

ชื่อเรื่อง : จดหมายรักจากนางเยาว์		Date : 15 พฤษภาคม 2560	
ผู้กำกับ : ชลธิชา วัลลิภากร			
Scene : 11d		ภายนอก/ภายใน	
เวลา 2.00-3.00 น.		กลางวัน/กลางคืน	
นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก		
- แฟนหลานสาว(เบส)	โทรศัพท์มือถือ , หูฟัง , คอมพิวเตอร์		
	แต่งหน้า/ทำผม	เครื่องแต่งกาย	
	- ปลั๊กยผมธรรมชาติ	- เสื้อยืดสีเข้มและกางเกงขาสั้นสบายๆ	
	อุปกรณ์ถ่ายทำ		
	กล้อง 5D Mark III , ขาตั้งกล้อง , ไมค์Zoom H6		
	Specail Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)		
	เสียง/ดนตรี	สถานที่	
		- ร้านเกมส์ละแวกหอพักRNP	
ตัวประกอบ : เพื่อนในร้านเกมส์			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

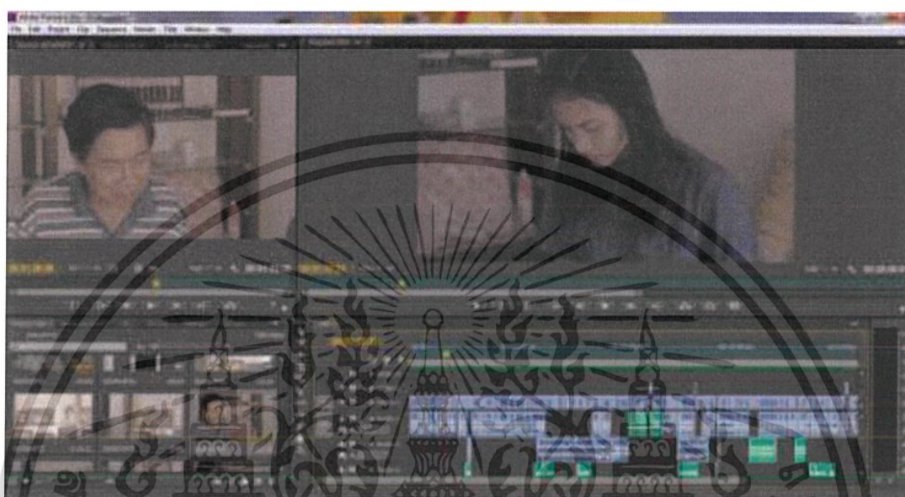
ชื่อเรื่อง : จดหมายรักจากนางเงี้ยว		Date : 18 พฤษภาคม 2560
ผู้กำกับ : ชลธิชา วัลลิภากร		
Scene : 6a , 7a , 8b , 10 , 16a		ภายนอก/ภายใน
เวลา 10.00-19.00 น.		กลางวัน/กลางคืน
นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
- คุณยายอืดตอนสาวๆ(อึ้งค์) - หลานสาว(นนท์)	จดหมายจากเกษม , โคมไฟตั้งโต๊ะโบราณ , วิทยุโบราณ , เทปเพลงเก่าๆของ ชรินทร์ รวงทอง , กระจาดเขียนจดหมาย , ปากกา , ผ้าเช็ดหน้า , เข็มกับด้าย , กระจ่างหนีบสีดำ , โทรศัพทมือถือ , รูปถ่ายเกษม	
	แต่งหน้า/ทำผม	เครื่องแต่งกาย
	- อืดม้วนลอนผม - อืดปล่อยผมตามปกติ - หลานสาวมัดรวมเป็นมวยไว้	- อืดชุดที่ 1 , 2 , 3 , 4 ,5 - รองเท้าส้นเตี้ยสีครีม - หลานสาวชุดที่ 3
	อุปกรณ์ถ่ายทำ	
	กล้อง Sony NEX700 , ขาตั้งกล้อง , ไมค์Zoom H6 , RODE	
	Specail Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
	-	
	เสียง/ดนตรี	สถานที่
	เสียงบรรยายของอืด เพลง จะคอยขวัญใจ ของสุเทพ วงศ์คำแหง	- โรงภาพยนตร์สกาลา - สี่แยกหัวตะเข้ คาเฟ่ แอนด์ เกสท์เฮ้าส์
ตัวประกอบ : -		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

การลำดับภาพและการเล่าเรื่อง

นำมาเรียงการเล่าใหม่จากในบทภาพยนตร์ ใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro CS6

ภาพที่ 50 ขั้นตอนการตัดต่อด้วยโปรแกรม Adobe Premiere Pro CS6

การลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut)

ฉากที่ 1 (Scene1)

ภาพที่ 51 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 52 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 1 (ต่อ)

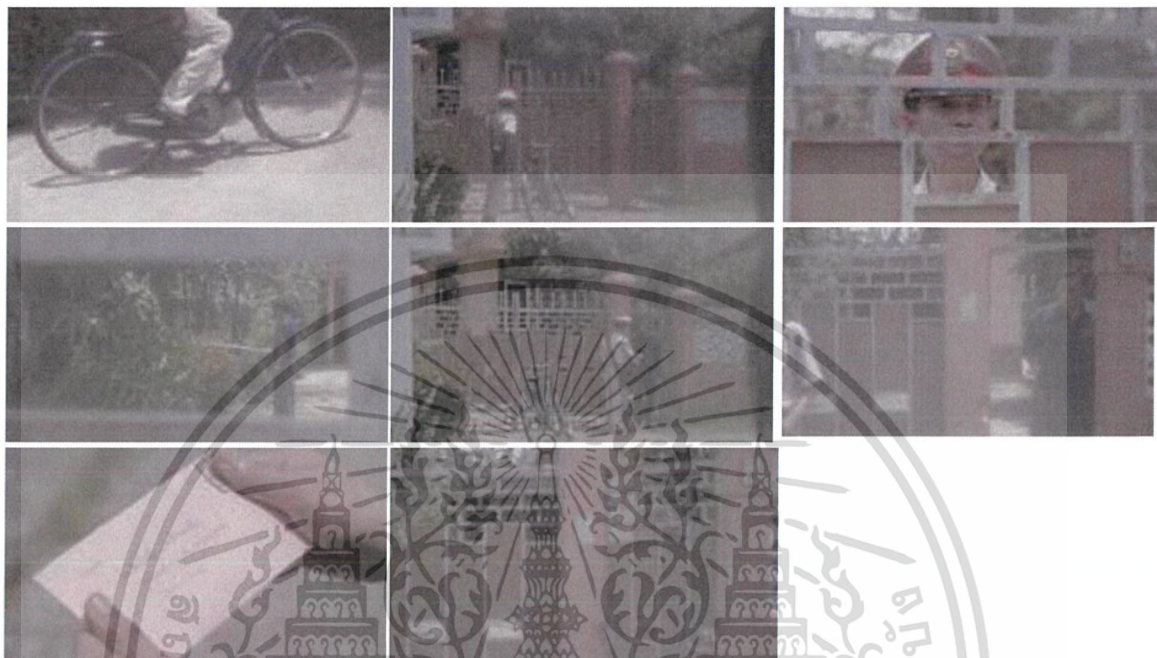
ฉากที่ 2 (Scene2)

ภาพที่ 53 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 3 (Scene3)

ภาพที่ 54 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 3

ฉากที่ 4a (Scene4a)

ภาพที่ 55 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 4a

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 4b (Scene4b)

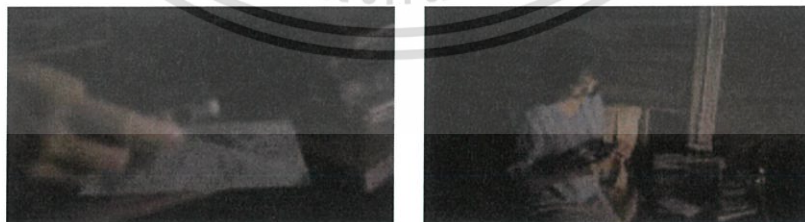
ภาพที่ 56 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 4b

ฉากที่ 5 (Scene5)

ภาพที่ 57 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 5

ฉากที่ 6a (Scene6a)

ภาพที่ 58 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 6a

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 6b (Scene6b)

ภาพที่ 59 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 6b

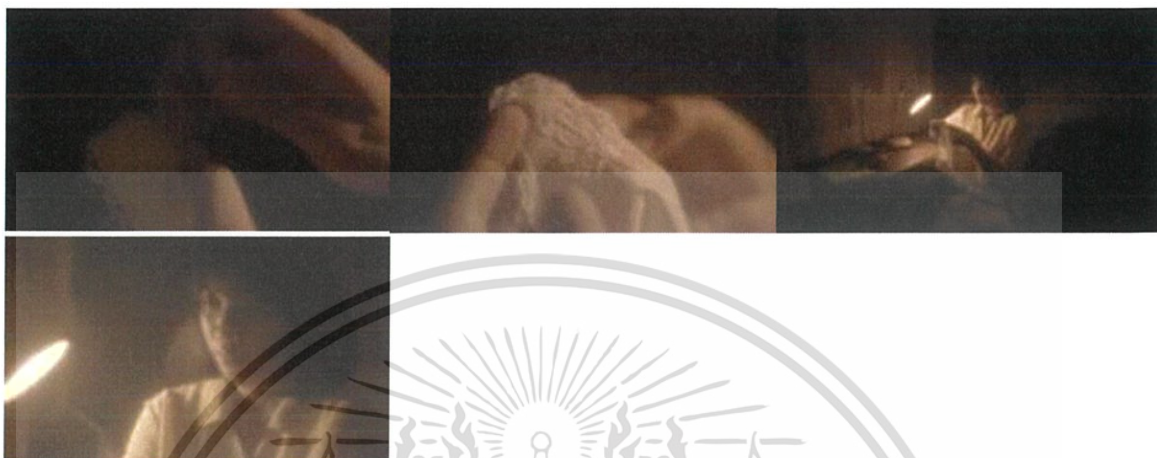
ฉากที่ 7a (Scene7a)

ภาพที่ 60 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 7a

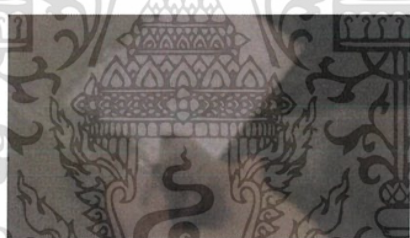
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 7b (Scene7b)

ภาพที่ 61 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 7b

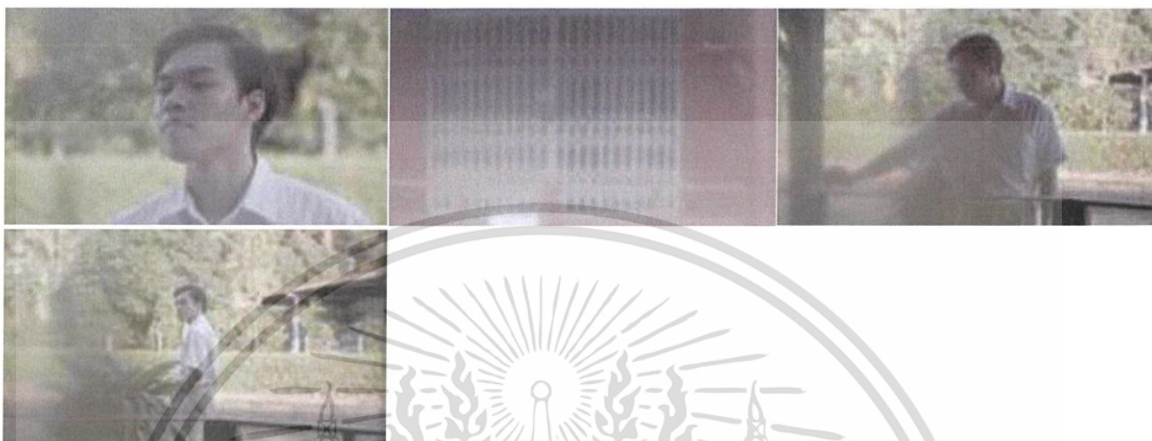
ฉากที่ 7c (Scene7c)

ภาพที่ 62 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 7c

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 8a (Scene8a)

ภาพที่ 63 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 8a

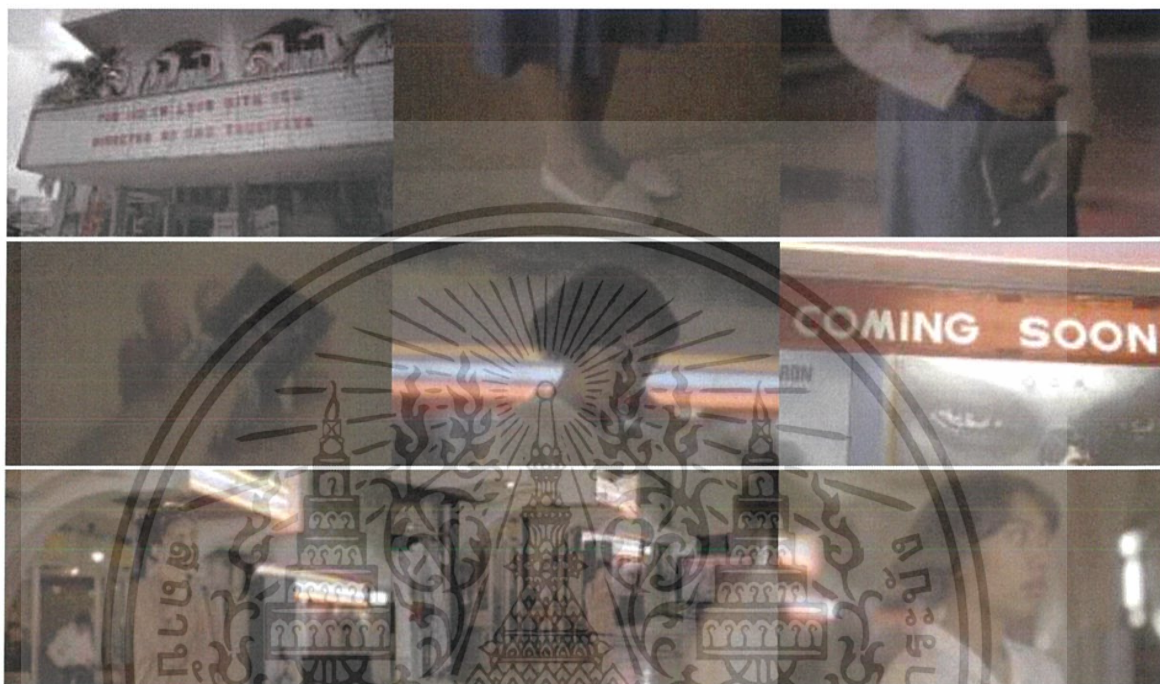
ฉากที่ 8b (Scene8b)

ภาพที่ 64 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 8b

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 9 (Scene9)

ภาพที่ 65 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 9

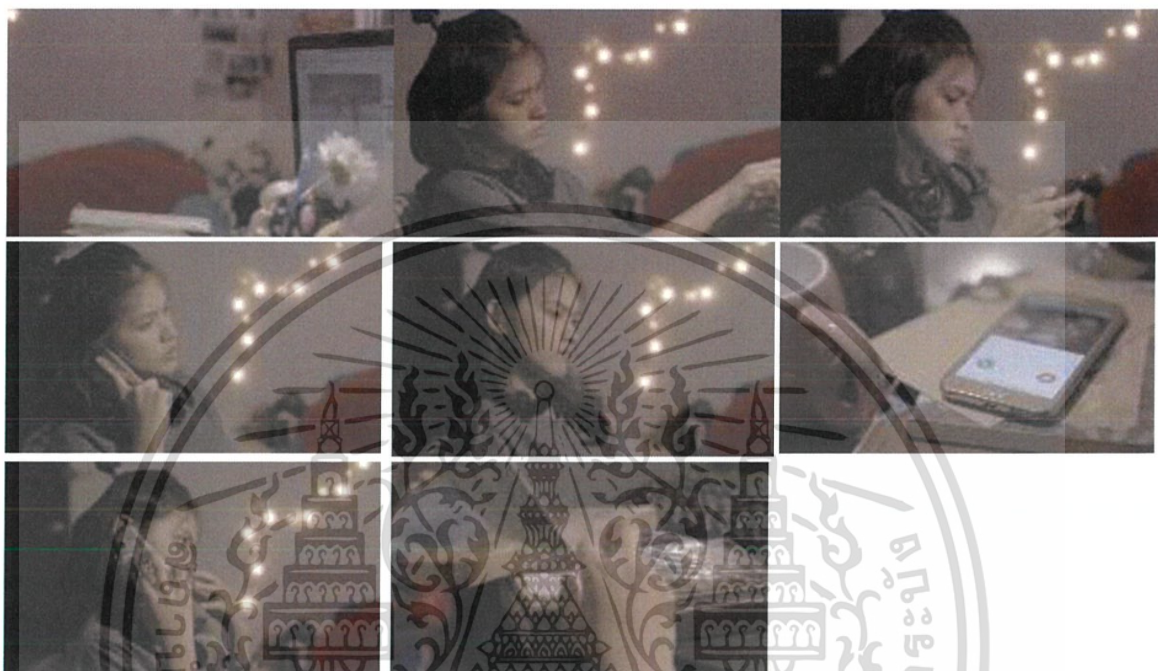
ฉากที่ 10a (Scene10a)

ภาพที่ 66 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 10a

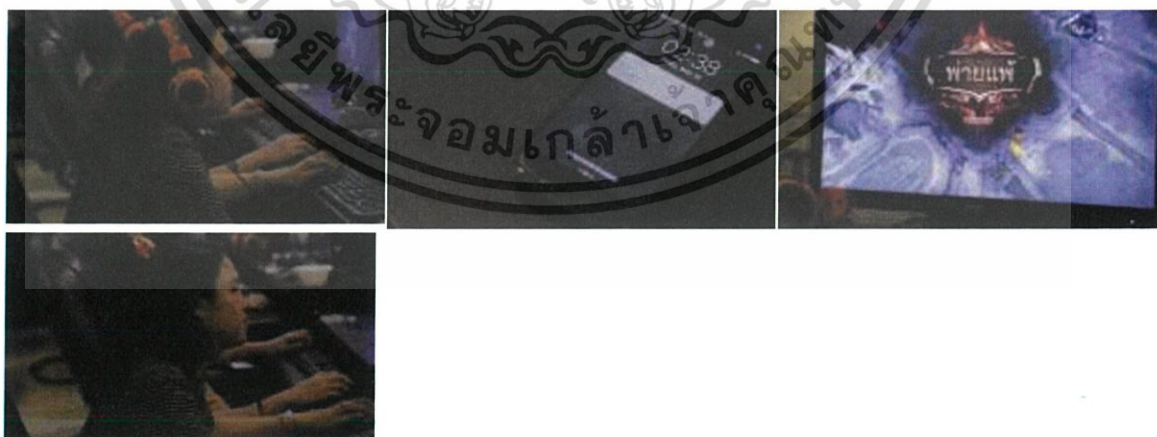
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 10b (Scene10b)

ภาพที่ 67 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 10b

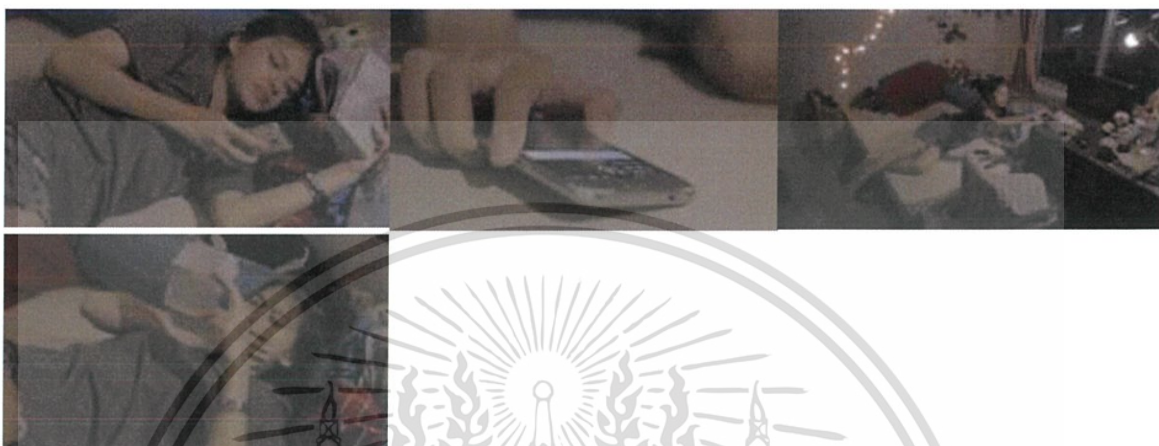
ฉากที่ 10c (Scene10c)

ภาพที่ 68 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 10c

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 11 (Scene11)

ภาพที่ 69 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 11

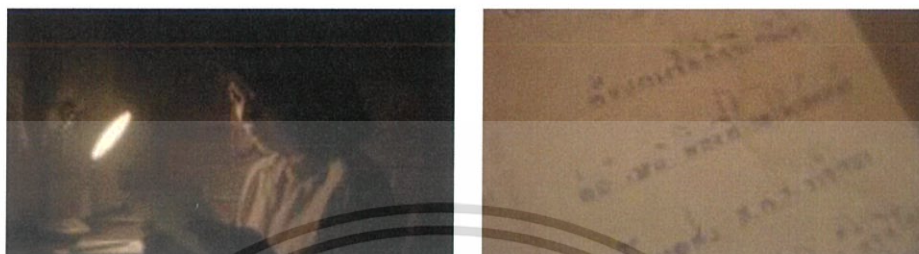
ฉากที่ 12 (Scene12)

ภาพที่ 70 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 12

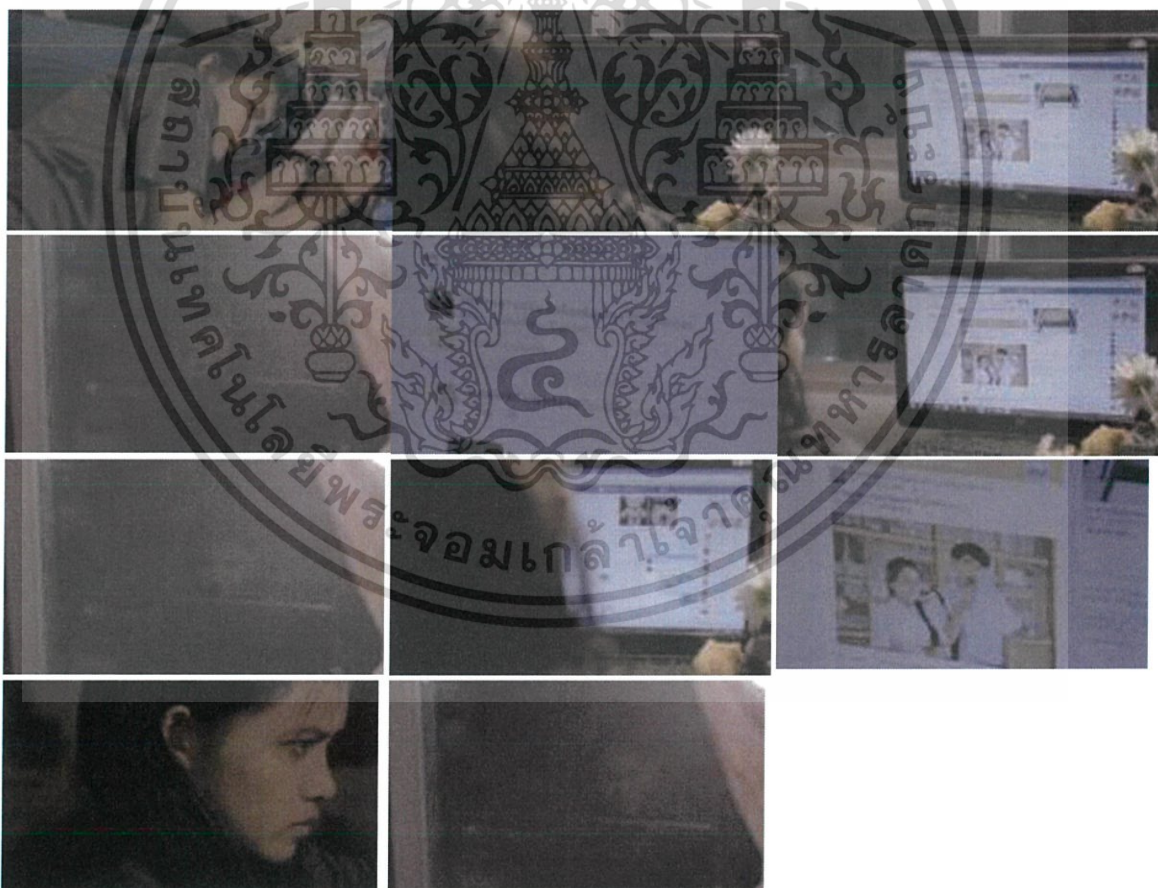
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 13 (Scene13)

ภาพที่ 71 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 13

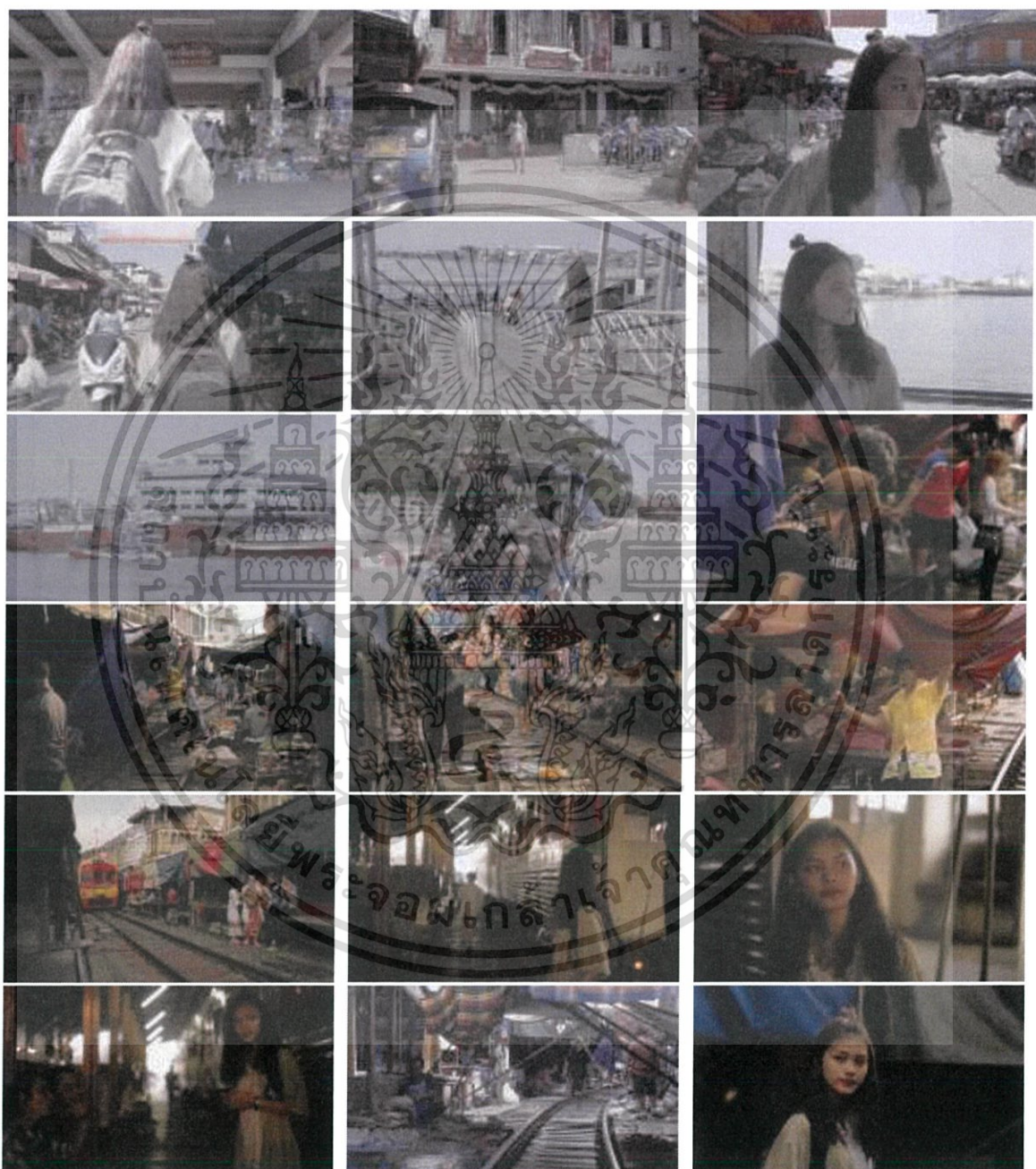
ฉากที่ 14 (Scene14)

ภาพที่ 72 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 14

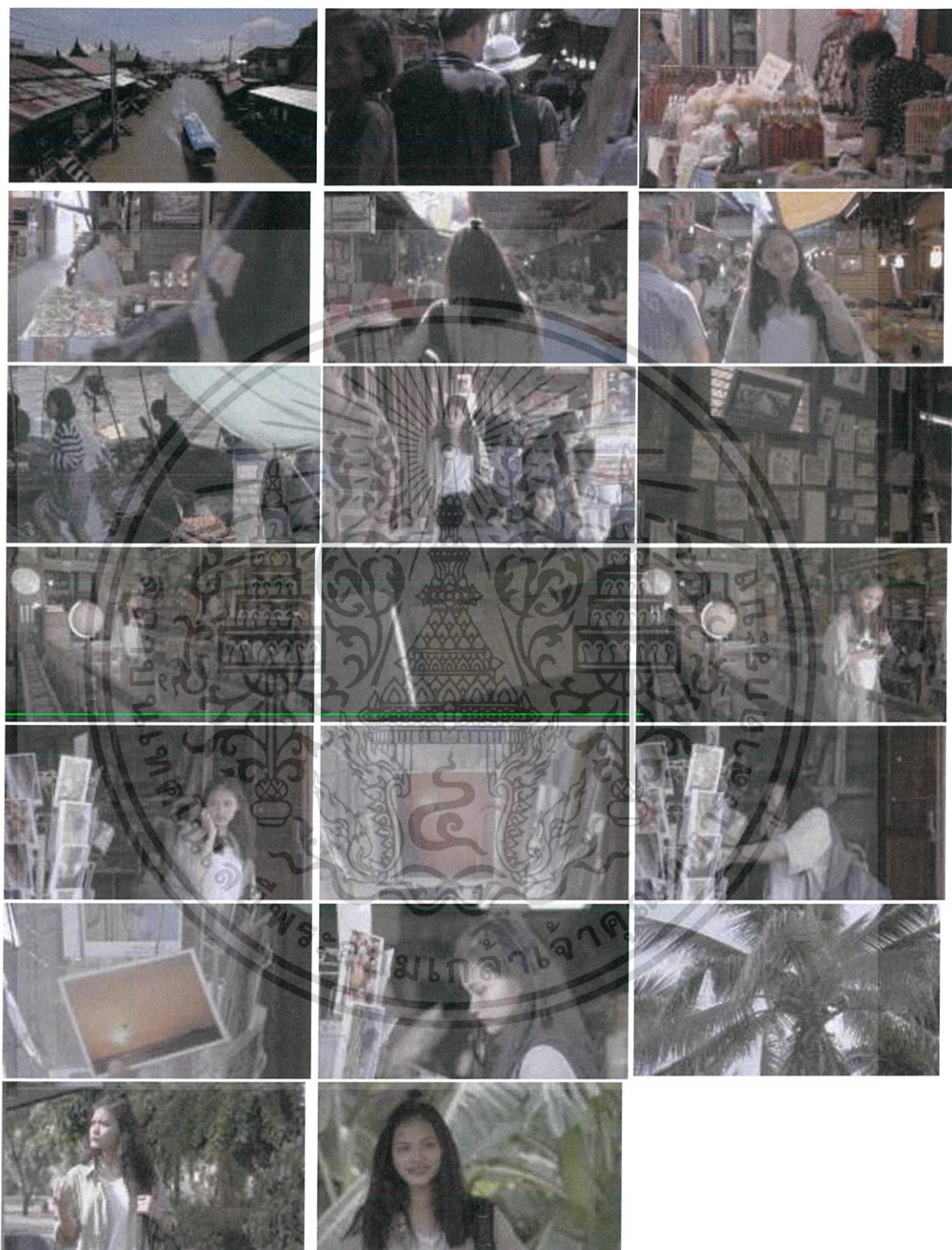
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 15 (Scene15)

ภาพที่ 73 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 15

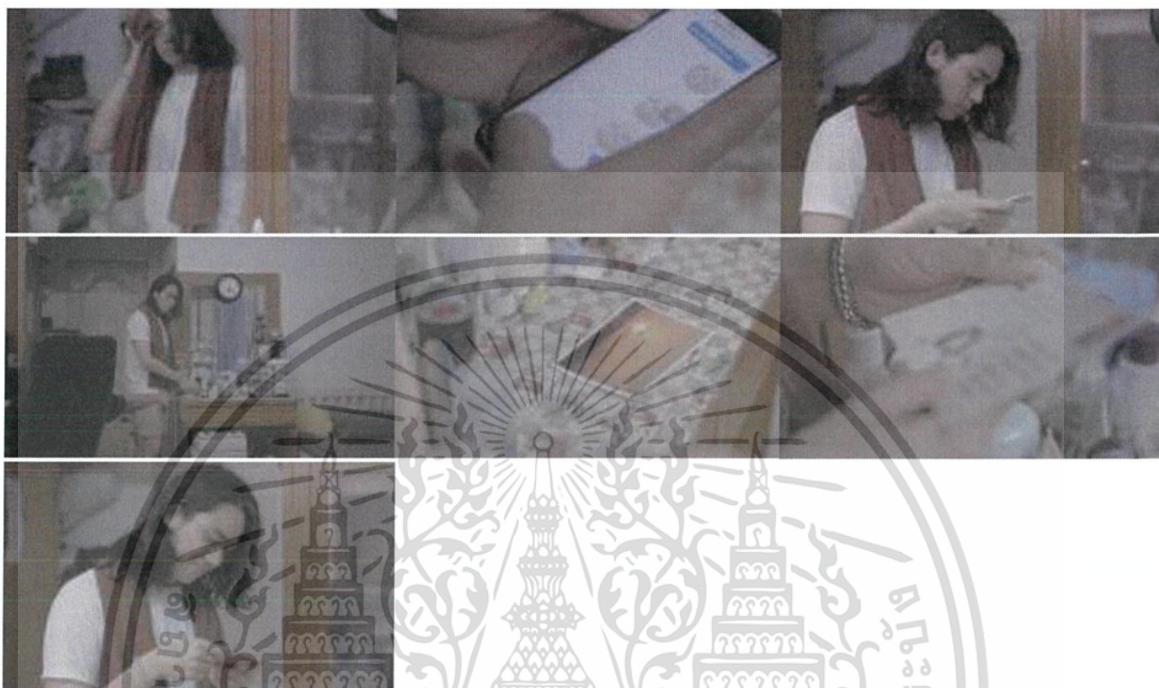
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 74 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 15 (ต่อ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 16 (Scene16)

ภาพที่ 75 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 16

ข้อสรุปการลำดับภาพแบบหยาบ

เริ่มเรื่องมานั้นผู้ชมอาจจะสับสนได้ว่าตัวละครนั่งรถไฟไปบ้านคุณตา และยังมีส่วนที่ไม่ชัดเจนอยู่มาก รวมถึงบางข้อที่มีข้ามไปและบางฉากยังมีเนื้อหาที่ยืดเยื้อไม่จำเป็นเกินมาอยู่มากเลยทีเดียวทำให้ประเด็นของเรื่องเบี่ยงเบนไปและไม่ชัดเจนไปสักแนวทางใดแนวทางหนึ่ง

การลำดับภาพขั้นตอนสุดท้าย (Final Cut)

ฉากที่ 1 (Scene1)

ภาพที่ 76 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 2 (Scene2)

ภาพที่ 77 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 3 (Scene3)

ภาพที่ 78 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 3

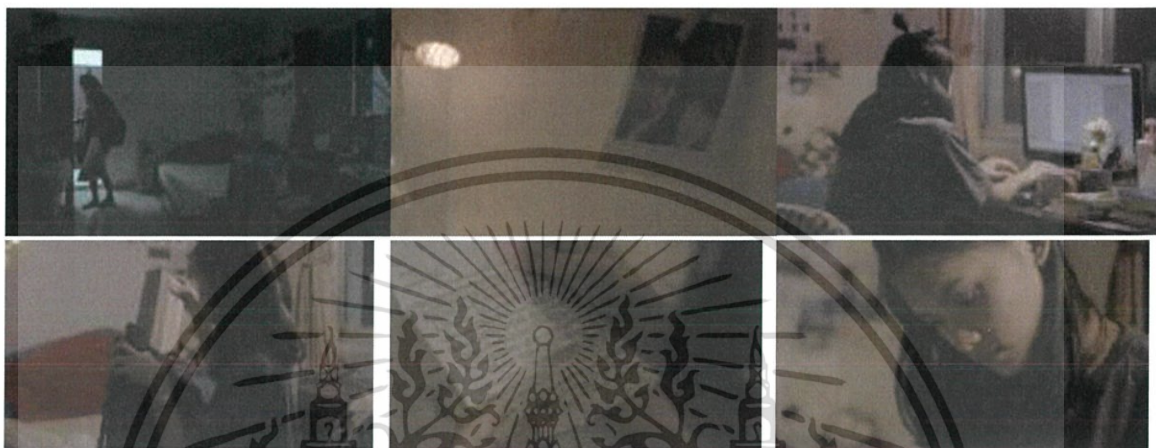
ฉากที่ 4 (Scene4)

ภาพที่ 79 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 5 (Scene5)

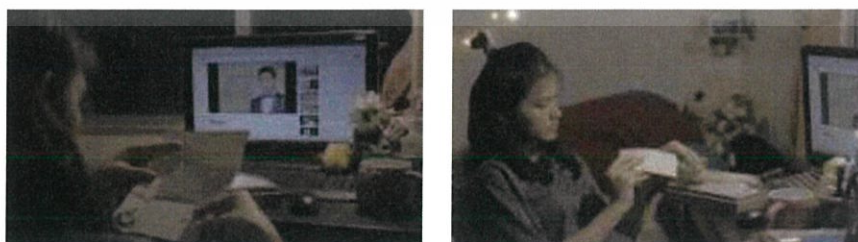
ภาพที่ 80 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 5

ฉากที่ 6a (Scene6a)

ภาพที่ 81 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 6a

ฉากที่ 6b (Scene6b)

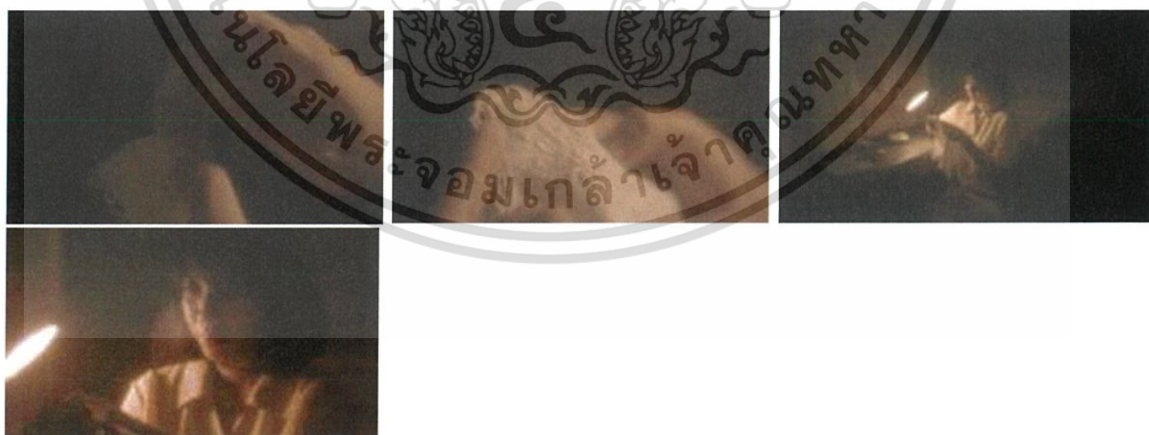
ภาพที่ 82 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 6b

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 7a (Scene7a)

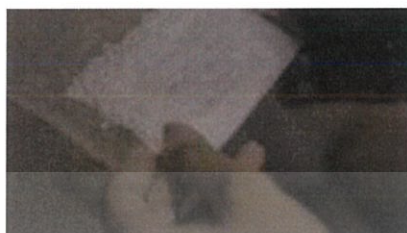
ภาพที่ 83 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 7a
ฉากที่ 7b (Scene7b)

ภาพที่ 84 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 7b

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 7c (Scene7c)

ภาพที่ 85 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 7c

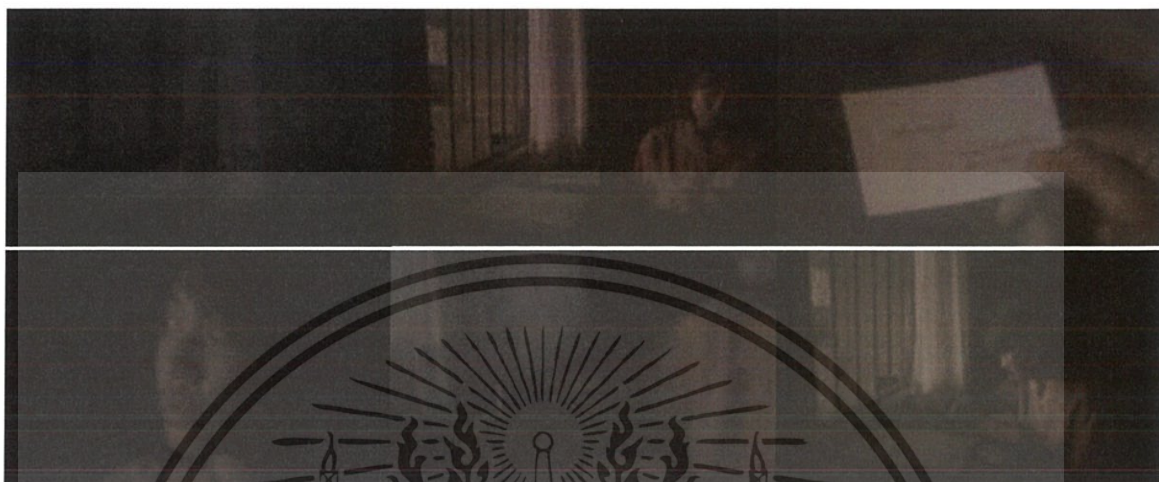
ฉากที่ 8a (Scene8b)

ภาพที่ 86 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 8a

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 9 (Scene9)

ภาพที่ 87 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 9
ฉากที่ 10 (Scene10)

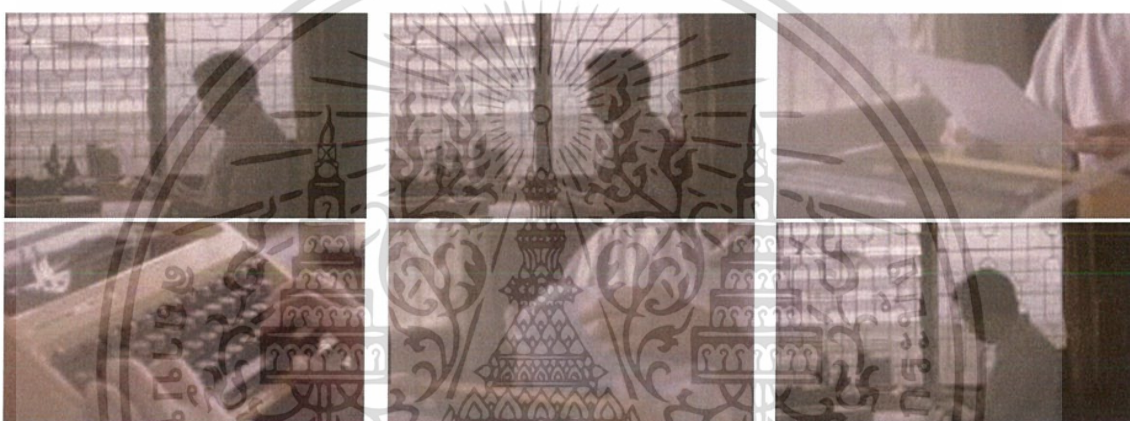
ภาพที่ 88 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 89 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 10 (ต่อ)

ฉากที่ 11 (Scene11)

ภาพที่ 90 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 11

ฉากที่ 12 (Scene12)

ภาพที่ 91 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 92 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 12 (ต่อ)
ฉากที่ 13 (Scene13)

ภาพที่ 93 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 13

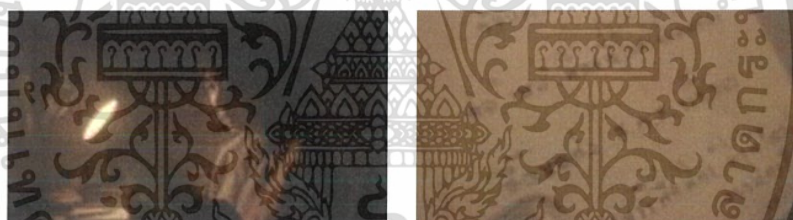
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 14a (Scene14a)

ภาพที่ 94 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 14a

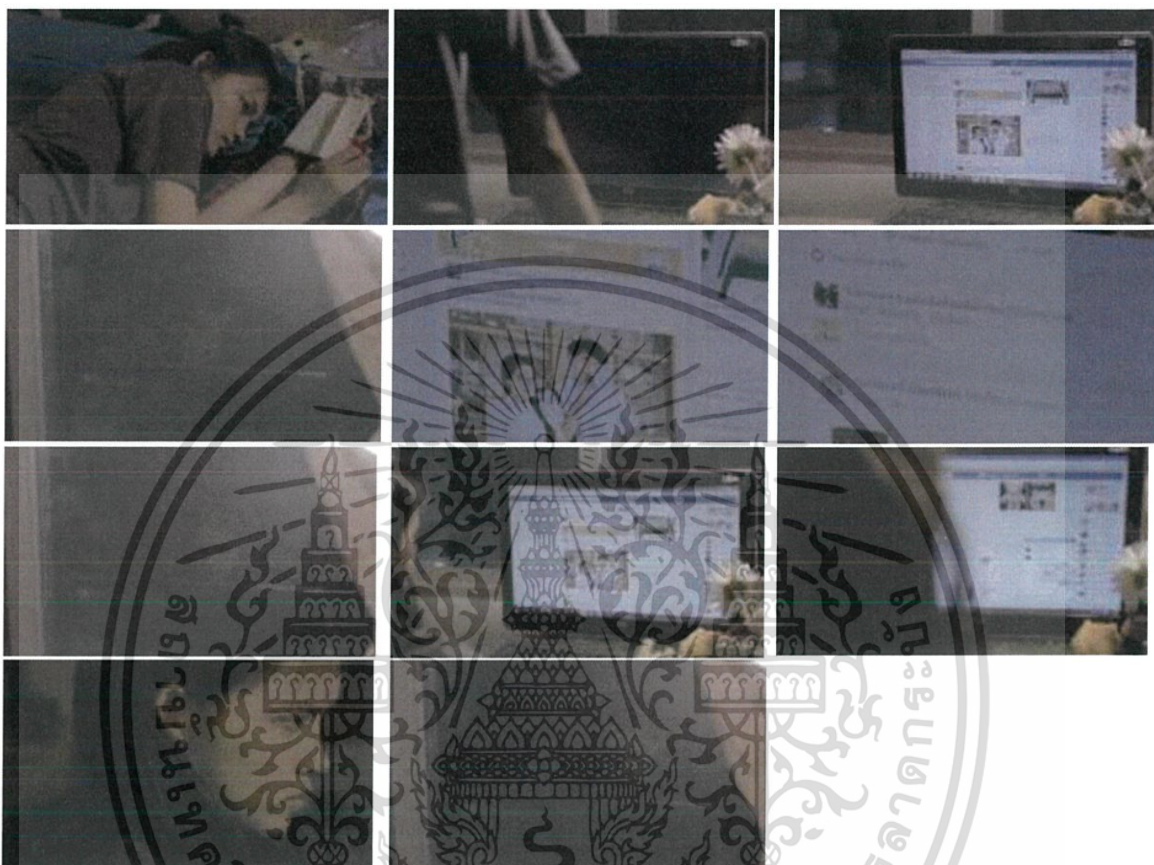
ฉากที่ 14b (Scene14b)

ภาพที่ 95 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 14b

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 15 (Scene15)

ภาพที่ 96 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 15

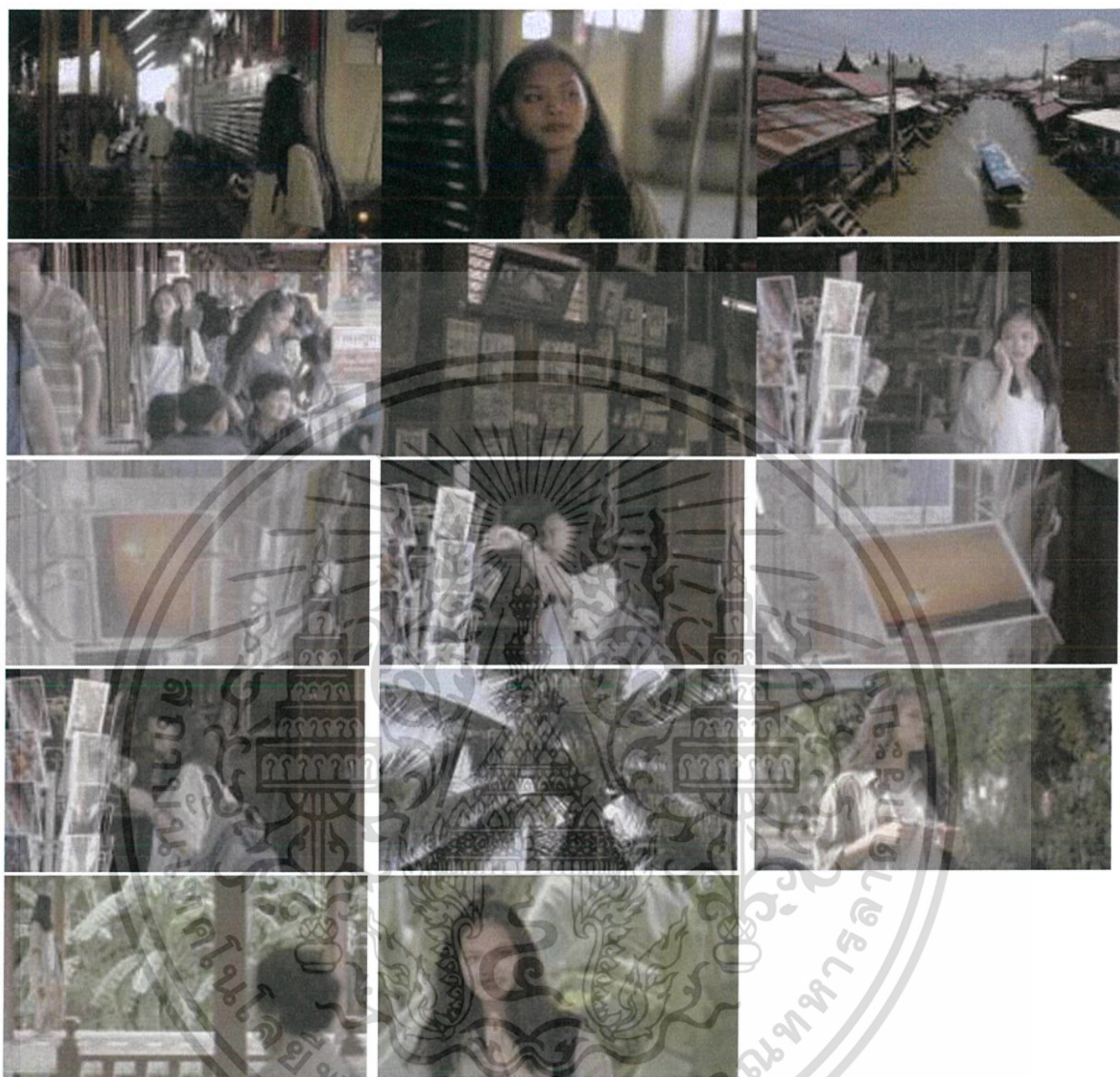
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 16 (Scene16)

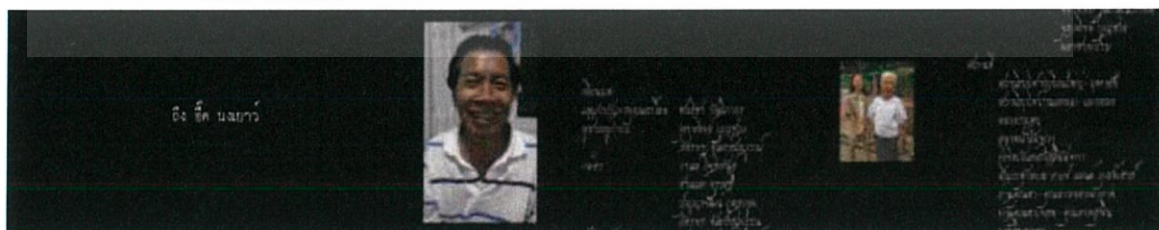
ภาพที่ 97 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 98 ตัวอย่างการลำดับภาพขั้นตอนสุดท้ายฉากที่ 16 (ต่อ)

End Credit

ภาพที่ 99 ตัวอย่างการลำดับภาพจาก End Credit

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อสรุปการลำดับภาพขั้นสุดท้าย

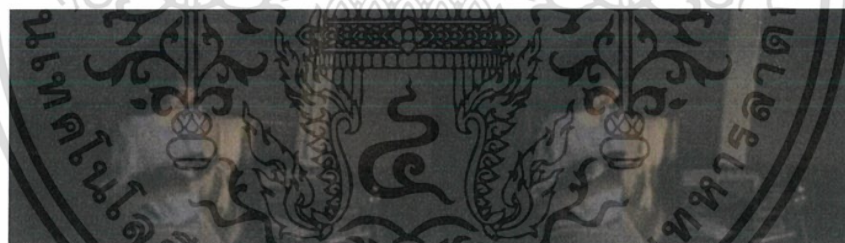
มีเนื้อหาที่กระชับมากขึ้น ชัดเจนในประเด็นที่จะเล่าหลักๆของเรื่องมากขึ้น และเชื่อมโยงข้อดีได้ดีกว่าเดิม รวมถึงตัดฉากที่ไม่จำเป็นออกและเติมเต็มบางฉากให้สมบูรณ์มากขึ้น

การลบสายไฟ

ใช้โปรแกรม Adobe After Effects CC 2017 ในการแก้ไข

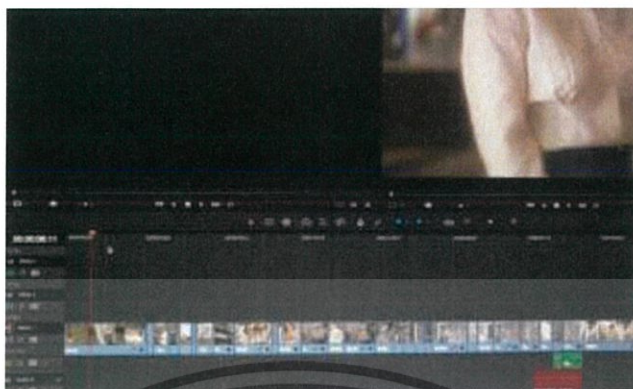
ภาพที่ 100 การลบสายไฟในโปรแกรม Adobe After Effects CC 2017

ภาพที่ 101 ก่อนและหลังการลบสายไฟในวิดีโอ

การแก้สี

ในขั้นต้นข้าพเจ้าได้ส่งไปให้ผู้ชำนาญในการแก้สีและใช้โปรแกรม Davinci Resolve แต่เนื่องจากไฟล์วิดีโอมีปัญหา จึงทำให้การเรียงเรื่องขาดหายไปและเรียงสลับกันไปมา ข้าพเจ้าจึงนำกลับมาแก้สีด้วยตัวเอง และลองผิดลองถูกกันไป ด้วยโปรแกรม Adobe Premiere Pro CS6

ภาพที่ 102 การแก้ไขขั้นต้นในโปรแกรม Davinci Resolve

ภาพที่ 103 ภาพที่ยังไม่ได้แก้ไขและแก้ไขแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

บทสรุปในการทำงาน

กว่าจะมาเป็นศิลปินพันธ์ที่เสร็จสมบูรณ์เล่มนี้ได้ฉัน ให้อะไรหลาย ๆ อย่างแก่ข้าพเจ้ามากมาย ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักได้ว่ายังมีอีกหลายสิ่งที่คุณข้าพเจ้านั้นยังต้องเรียนรู้ ยังต้องสะสมประสบการณ์อีกมาก และสอนให้ข้าพเจ้ารู้จักรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ด้วยความกดดันทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากคนรอบข้างทั้งที่ตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจ รวมถึงจากตัวข้าพเจ้าเองในสภาวะที่บีบตันจากในหลายๆปัญหาที่ประกอบกัน แต่กระนั้น ข้าพเจ้าต้องขอขอบคุณทุกๆคนทุกๆท่านที่ผ่านเข้ามาและยินดีให้คำปรึกษาให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลข้าพเจ้าอย่างเต็มที่ ซึ่งช่วยให้ข้าพเจ้ารอดพ้นสภาวะอันซับซ้อนนี้ไปได้ และร่วมช่วยข้าพเจ้าฝ่าฟันเอาใจช่วยกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานชั้นนี้ทั้งปวง ตั้งแต่ขั้นตอนของการเขียนบทไปจนถึงการตัดต่อ-แก้ไข และทำรูปเล่มศิลปนิพนธ์ ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ปัญหาในการคิดและเขียนบทภาพยนตร์
2. ปัญหาเรื่องงบประมาณ
3. ปัญหาเรื่องสถานที่
4. ปัญหาเรื่องนักแสดง
5. ปัญหาเรื่องการค้ากับภาพ
6. ปัญหาเรื่องสภาพอากาศ
7. ปัญหาเรื่องของการเดินทาง
8. ปัญหาด้านการตัดต่อ

1. ปัญหาในการคิดและเขียนบทภาพยนตร์

จากการที่ข้าพเจ้าได้ตัดสินใจที่จะสร้างภาพยนตร์ ซึ่งอิงมาจากประวัติศาสตร์เรื่องราวความรักและความสัมพันธ์ฉันมิตรของคุณตาเกษมกับคุณยายอืด นางเยาว์ หญิงสาวอดีตคนรักเก่าของคุณตาเมื่อ 50 ปี ก่อนนั้น ทำให้ความยากของการสร้างบทภาพยนตร์นี้เป็นไปในรูปแบบที่แตกต่างจากที่เคยทำมาอย่างการคิดและเขียนบทขึ้นมาเองจากจินตนาการ เพราะจะต้องทำการศึกษา ค้นคว้า และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตีความ ออกมาจากข้อมูลที่หาได้และมีอยู่จริงทั้งหมดก่อน เพื่อนำมาใช้ในการเขียนออกมาเป็นบทภาพยนตร์ได้ ด้วยการหาประเด็นที่ต้องการจะสื่อออกมาให้สอดคล้องกับแนวคิดของข้าพเจ้า และคงความเป็นข้อเท็จจริงเดิม ให้กลมกลืนและสมดุลกันกับทั้งการคงเนื้อหาชีวประวัติเดิม ทั้งการปรับเปลี่ยนดัดแปลงไป และการแต่งเสริมเข้ามาหรือลดทอนออกไป ด้วยวิธีการเล่าเรื่องแบบคู่ขนานไปกับความสัมพันธ์ของหลานสาวกับแฟนหนุ่มในยุคปัจจุบันเพื่อเปรียบเทียบข้อแตกต่างของทั้งสองช่วงเวลา และเพื่อให้ผู้ชมได้รับสาระและความบันเทิงจากการชมภาพยนตร์

2. ปัญหาเรื่องงบประมาณ

เนื่องจากภาพยนตร์ของข้าพเจ้านั้น เป็นภาพยนตร์แนวชีวิตที่มีการเล่าเรื่องแบบสลับไปมาระหว่างในอดีตกับปัจจุบัน ซึ่งในส่วนของช่วงที่เป็นอดีตนี้เองที่จำเป็นต้องมีการจัดฉากและองค์ประกอบของสถานที่ในปัจจุบันให้คล้ายคลึงกับในอดีตมากที่สุด ด้วยการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากอย่างข้าวของเครื่องใช้ของตัวละครที่มีอยู่ในยุคนั้นๆ รวมถึง เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย การจัดทรงผม และการจัดหาสถานที่ที่เอื้อต่อการถ่ายทำให้ได้มากที่สุด และปัญหาในการใช้งบประมาณหมดไปกับค่าเดินทาง ขนย้ายทั้งคนและสิ่งของต่างๆ ไปยังสถานที่ถ่ายทำ เพื่อถ่ายทำการตามรอยไปยังสถานที่จริงอย่างจังหวัดราชบุรีและจังหวัดนครราชสีมา ด้วยจำนวนทีมงานที่จำเป็นจะต้องใช้รถหรือยานพาหนะอื่นๆมากกว่า1คัน

3. ปัญหาเรื่องสถานที่

จากในเนื้อเรื่องของข้าพเจ้านั้น ตัวละครหลักอย่างหลานสาวจะต้องออกตามหาคุณยายอืดในปัจจุบันด้วยตัวเอง ซึ่งท่านได้บอกไว้ในจดหมายฉบับหนึ่งว่าบ้านเกิดของท่านอยู่ที่จังหวัดราชบุรี และยังเขียนเล่าอธิบายถึงรายละเอียดในการเดินทางไปจากกรุงเทพฯด้วยรถไฟเอาไว้อีกด้วย จึงจำเป็นที่จะต้องมีการถ่ายทำบนรถไฟ และนั่งโดยสารไปด้วยจริงๆ และเป็นไปอย่างยากลำบากที่จะได้ภาพและมุมกล้องที่ต้องการ ทั้งเรื่องของการขอใช้สถานที่ การควบคุมเรื่องเสียง และผู้คนที่เป็นผู้โดยสารท่านอื่น รวมถึงความโคลงเคลง สั่นไหวบนรถไฟ ที่มีข้อจำกัดด้านความปลอดภัยและระยะทาง

4. ปัญหาเรื่องนักแสดง

อย่างที่ได้ออกไปข้างต้นแล้วว่าบทภาพยนตร์เรื่องนี้ถูกสร้างมาจากเรื่องจริงของตัวข้าพเจ้า และเรื่องราวความรักครั้งเก่าของคุณตาที่บอติดคนรักผู้เป็นเจ้าของจดหมายที่ข้าพเจ้านำมาเรียงร้อยเป็นเรื่องราวทั้งหมด เมื่อนึกถึงผู้ที่จะนำมาแสดงก็คิดว่า หากเป็นคุณตาเองจริงๆมาถ่ายทอดเรื่องราวของท่านก็น่าจะดี และได้แก้ปัญหากการไม่เคยผ่านงานแสดงของคุณตาด้วยการ ให้น้องสาวแท๊ๆหนึ่งในหลานสาวของคุณตาจริงๆเป็นผู้เล่นในบทของหลานสาวในเรื่องด้วย ซึ่งก็พบว่าแก้ไขปัญหานั้นไปได้ไม่มากนัก และยังเกิดปัญหาอื่นๆตามมาอีกด้วย และอีกหนึ่งบทบาทการแสดงที่มีปัญหาก็คือ บทของคุณตาตอนหนุ่มๆ ซึ่งข้าพเจ้าตั้งใจไว้ว่าจะหาผู้ที่มีส่วนคล้ายคลึงกันกับคุณตาทั้งเรื่องของบุคลิก หน้าตา

และรูปร่างให้ได้มากที่สุดไม่มุมใดก็มุมหนึ่ง ซึ่งก็มีที่คิดว่าตรงกับที่ต้องการแต่ก็ถูกปฏิเสธและยกเลิกไปเสียก่อน ก่อนวันถ่ายทำเพียงไม่กี่วัน จนกระทั่งมาค้นพบว่าคนใกล้ชิดตัวของข้าพเจ้านั้นเองที่ก็มีส่วนคล้ายและตรงกับที่หาไว้ในหลายๆอย่าง เรียกได้ว่าเป็นความโชคดียิ่งอย่างฉิวเฉียดเลยทีเดียว

5. ปัญหาเรื่องการกำกับภาพ

เพื่อให้ได้ภาพที่ออกมานั้น มีการเปรียบเทียบระหว่างสองยุคสมัยและช่วงเวลาที่แตกต่างกัน จึงต้องมีการออกแบบและจัดองค์ประกอบต่างๆ ทั้งเรื่องภาพและแสงในภาพยนตร์ เพื่อสร้างบรรยากาศที่ต่างกันอย่างชัดเจน รวมถึงทำให้ผู้ชมรู้สึกได้ถึงความเป็นอดีตและปัจจุบันในภาพยนตร์ และอีกหนึ่งปัญหาที่ข้าพเจ้าต้องเจอสืบเนื่องมาจากคิวนักแสดงที่ว่างไม่ตรงกัน แต่เมื่อนักแสดงว่างช่างภาพกลับไม่ว่าง และต้องหาช่างภาพคนใหม่ไปแทน ส่งผลให้โดยรวมๆแล้วภาพยนตร์ของข้าพเจ้านั้น มีช่างภาพมาถ่ายทำด้วยกันถึงสี่คน ซึ่งแต่ละคนก็มีแนวทางเป็นเอกลักษณ์ของตัวเองแตกต่างกันออกไป

6. ปัญหาเรื่องสภาพอากาศ

เนื่องมาจากความล่าช้าในการเขียนบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้า จึงทำให้มีวันที่ต้องถ่ายทำอยู่ในช่วงของมรสุมพายุและมีพายุฝนกระหน่ำตลอดสัปดาห์ จึงทำให้การยกกองไปถ่ายทำถึงจังหวัดนครราชสีมาที่มีปัญหาตามมามากมาย อย่างการเก็บเสียงไม่ได้ในบางฉากและการถ่ายทำฉากภายนอก ซึ่งก็ทำให้จำเป็นจะต้องตัดสปีดตัดฉากนั้นๆออกไป หรือปรับเปลี่ยนเนื้อเรื่องใหม่ใส่เข้าไปแทน รวมถึงบรรยากาศที่อึมครึม มีเมฆมากทำให้แม้เป็นการถ่ายทำภายในก็ยากต่อการควบคุมแสงที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

7. ปัญหาเรื่องของการเดินทาง

นอกเหนือจากการประสบปัญหาในการเดินทางหลายชั้นตอนทั้งรถไฟ เรือ รถสามล้อปั่น เดินเท้า และต่อรถไฟอีกรอบหนึ่งพร้อมกับถ่ายทำไปด้วยนั้น อีกหนึ่งปัญหาที่ต้องเจอเกี่ยวกับการเดินทางก็คือ เรื่องของเวลาและความคลาดเคลื่อนของรถสาธารณะต่างๆ ที่มีเวลากำหนดไว้แล้ว หากเราไปไม่ทันแม้เพียงเสี้ยววินาทีเดียวก็จะต้องรอรถไฟเที่ยวต่อไปเป็นชั่วโมง ส่งผลให้การนัดหมายกับทีมงานและงานในส่วนอื่นๆล่าช้า มีการเปลี่ยนแปลง และกระทบไปถึงแผนการถ่ายทำในแต่ละวัน ซึ่งทำให้เสียงบประมาณสิ้นเปลืองเพิ่มเติมโดยใช้เหตุอีกด้วย

8. ปัญหาด้านการติดต่อ

เริ่มแรกข้าพเจ้าได้ทำการลำดับภาพแบบหยาบด้วยการนำส่วนท้ายของเรื่องมาเป็นฉากเปิดเรื่อง แต่ด้วยความที่บางข้อคิดที่ตั้งใจจะถ่ายมานั้นตกหล่นหายไป แม้ว่าจะตั้งใจให้เรื่องดูซับซ้อนหรือชวนให้ติดตาม แต่เรื่องกลับออกมาไม่น่าสนใจเท่าที่ควร ทั้งการเรียงลำดับเหตุการณ์และการเชื่อมโยงสลับ

ไปมาระหว่าง 2 ช่วงเวลาและความสัมพันธ์ ที่ยังไม่แน่นอนวกลมกลืนกัน จึงได้ทำการลำดับภาพใหม่ ในช่วงเปิดและปิดของเรื่อง และทำการตัดส่วนที่เกิน เพิ่มเติมส่วนที่ขาดลงไป

ข้อเสนอแนะ

ในขั้นตอนของการคิดและเขียนบทภาพยนตร์นั้น ความไม่แน่นอน ลังเลใจ ในการเลือก ประเด็นที่จะนำเสนอออกมาได้นั้น ทำให้ตัวข้าพเจ้าล่าช้ากว่าที่ควรจะเป็นและเสียเวลาไปมากทีเดียว ในขณะที่ทุกคนได้เข้าสู่ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำไปแล้ว ซึ่งในจุดนี้เองที่ส่งผลให้มีปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย อาทิ ทีมงานไม่สะดวก นักแสดงอยู่ในช่วงสอบและส่งงาน ด้านสภาพอากาศที่เริ่มเข้าสู่ฤดูฝน และเต็มไปด้วยมรสุมในเกือบทุกพื้นที่ถ่ายทำ และข้อสำคัญคือทำให้เวลาในการเตรียมความพร้อมในการถ่ายทำของข้าพเจ้ามีน้อยลงไปด้วย และล่าช้าในขั้นตอนต่อไปอีกตามลำดับ จึงควรที่จะเตรียมความพร้อมของร่างกาย ความคิดสร้างสรรค์ สติ แรงบันดาลใจ และประเด็นที่อยากจะนำเสนอ เอาไว้ใจแต่เนิ่นๆ เพื่อที่จะผลิตงานได้อย่างมั่นใจและภาคภูมิใจในชิ้นงานของตนเอง

ในส่วนของการคัดเลือกนักแสดงนั้น เมื่อคัดเลือกได้ ควรมีการเวิร์คช็อปร่วมกันของนักแสดงไม่ว่าจะสนิทกันอยู่แล้วหรือไม่สนิทกันก็ตาม เพื่อให้การถ่ายทำเป็นไปอย่างธรรมชาติไม่เขินอายต่อหน้ากล้องและในระหว่างผู้แสดงด้วยกันเอง รวมถึงตัวทีมงานและนักแสดงอีกด้วย

และในเรื่องของการถ่ายทำบนรถไฟหรือสถานีรถไฟ หากไม่มีใบขออนุญาตอย่างเป็นทางการไปยื่นไว้ก่อนหน้าแล้วนั้น ให้ทำการพูดคุยและขออนุญาตกับนายสถานีเอาไว้ก่อน เพื่อให้การถ่ายทำเป็นไปอย่างราบรื่นและปลอดภัยอยู่ในความดูแลของเจ้าหน้าที่ที่จะคอยให้ความช่วยเหลือเราได้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวชลธิชา วัลลิภากร
ที่อยู่ 126/161 หมู่ 5 ถนนติวานนท์
 ตำบลปากเกร็ด อำเภอปากเกร็ด
 จังหวัดนนทบุรี 11120

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2543

ระดับชั้นประถมศึกษา

โรงเรียนวัดนพฤกษ์

พ.ศ. 2552

ระดับชั้นมัธยมศึกษา

โรงเรียนปากเกร็ด

พ.ศ. 2560

ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้